

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/2003 z dnia 20 września 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a rządem Republiki Filipin dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych 1
- Umowa między Unią Europejską a rządem Republiki Filipin dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/2004 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 12
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/2005 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do ftalanu bis (2-etyloheksyłu) (DEHP), ftalanu dibutyłu (DBP), ftalanu benzylu butyłu (BBP) oraz ftalanu diizobutyłu (DIBP) ⁽¹⁾ 14

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/2006 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1008/UE upoważniającą Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 20
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2007 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii 22

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2008 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali)	24
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2009 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya)	25
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2010 z dnia 17 grudnia 2018 r. wspierająca przeciwdziałanie nielegalnemu rozprzestrzenianiu broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnemu handlowi nimi, a także ich skutkom, w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach w ramach strategii UE przeciwko nielegalnej broni palnej, strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni zatytułowanej „Zabezpieczanie broni, ochrona obywateli”	27
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2011 z dnia 17 grudnia 2018 r. w sprawie wsparcia uwzględniających aspekt płci polityk, programów i działań w zakresie zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i jej niewłaściwego wykorzystywania, zgodnie z programem działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa	38
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2012 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii	51
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/2013 z dnia 14 grudnia 2018 r. w sprawie identyfikacji 1,7,7-trimetylo-3-(fenylo-metyleno)bicyklo[2.2.1]heptan-2-onu (3-benzylidenokamfory) jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾	53
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/2014 z dnia 14 grudnia 2018 r. zmieniająca załącznik I do decyzji 2010/221/UE w odniesieniu do wykazu obszarów w Irlandii wolnych od herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ Var) u ostryg (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8618) ⁽¹⁾	55
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/2015 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8998) ⁽¹⁾	57

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2018/2003

z dnia 20 września 2016 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a rządem Republiki Filipin dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji z dnia 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia niektórych postanowień obowiązujących umów dwustronnych umową na poziomie Unii.
- (2) Komisja, w imieniu Unii, wynegocjowała umowę z rządem Republiki Filipin dotyczącą pewnych aspektów przewozów lotniczych (zwaną dalej „umową”). Negocjacje zakończyły się pomyślnie parafoowaniem umowy w dniu 10 lutego 2016 r.
- (3) Celem umowy jest zapewnienie zgodności z prawem Unii dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między dziesięcioma państwami członkowskimi a Republiką Filipin.
- (4) Należy zatem podpisać umowę w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (5) W celu zapewnienia korzyści wynikających z umowy tak wcześnie, jak to możliwe, należy ją stosować tymczasowo,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a rządem Republiki Filipin dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

Do czasu wejścia w życie umowa jest stosowana tymczasowo od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady dokonuje, w imieniu Unii, notyfikacji przewidzianej w art. 8 ust. 2 umowy.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2016 r.

W imieniu Rady
I. KORČOK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data rozpoczęcia tymczasowego stosowania umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA
między Unią Europejską a rządem Republiki Filipin dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych

UNIA EUROPEJSKA

z jednej strony, oraz

RZĄD REPUBLIKI FILIPIN

(zwanej dalej „Filipinami”)

z drugiej strony,

(zwane dalej „Stronami”),

STWIERDZAJĄC, że dwustronne umowy o komunikacji lotniczej zawarte między niektórymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Filipinami zawierają postanowienia sprzeczne z prawem Unii Europejskiej,

STWIERDZAJĄC, że Unia Europejska ma wyłączne kompetencje w zakresie szeregu aspektów, które mogą zostać włączone do dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na mocy prawa Unii Europejskiej unijni przewoźnicy lotniczy ustanowieni w państwie członkowskim Unii Europejskiej mają prawo do wolnego od dyskryminacji dostępu do tras lotniczych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Unią Europejską a niektórymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich możliwość nabywania prawa własności przewoźników lotniczych koncesjonowanych zgodnie z prawem Unii Europejskiej,

UZNAJĄC, że niektóre postanowienia dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Filipinami, które są niezgodne z prawem Unii Europejskiej, muszą zostać dostosowane do tego prawa celem ustanowienia solidnej podstawy prawnej dla przewozów lotniczych między Unią Europejską a Filipinami, a także w celu zachowania ciągłości tych przewozów lotniczych,

STWIERDZAJĄC, że zgodnie z prawem Unii Europejskiej przewoźnicy lotniczy nie mogą co do zasady zawierać porozumień, które mogą wpłynąć na handel między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i których celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji,

UZNAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów o komunikacji lotniczej zawartych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Filipinami, które (i) wymagają zawierania porozumień między przedsiębiorstwami, podejmowania decyzji przez związki przedsiębiorstw lub stosowania uzgodnionych praktyk, które zapobiegają konkurencji między przewoźnikami lotniczymi na danych trasach, zakłócają ją lub ograniczają, lub sprzyjają wymienionym rozwiązaniom; lub (ii) wzmacniają skutki wszelkich takich porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk; lub (iii) przenoszą na przewoźników lotniczych lub inne prywatne podmioty gospodarcze odpowiedzialność za podjęcie środków zapobiegających konkurencji między przewoźnikami lotniczymi na danych trasach, zakłócających ją lub ograniczających, które to środki mogą uniemożliwić skuteczne działanie reguł konkurencji mających zastosowanie do przedsiębiorstw,

STWIERDZAJĄC, że w ramach niniejszej umowy celem Unii Europejskiej nie jest zwiększenie ogólnego natężenia ruchu powietrznego między Unią Europejską a Filipinami ani naruszenie równowagi między przewoźnikami lotniczymi z państw członkowskich Unii Europejskiej a przewoźnikami lotniczymi z Filipin, ani negocjowanie zmian w postanowieniach obecnie obowiązujących umów dwustronnych o komunikacji lotniczej w zakresie praw przewozowych,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postanowienia ogólne

1. Do celów niniejszej umowy termin „państwa członkowskie” oznacza państwa członkowskie Unii Europejskiej, a „Traktaty UE” oznaczają Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku 1 odniesienia do obywateli państwa członkowskiego będącego stroną danej umowy rozumiane są jako odniesienia do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.
3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku 1 odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z państwa członkowskiego będącego stroną danej umowy rozumiane są jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to państwo członkowskie.

Artykuł 2

Wyznaczenie przez państwo członkowskie

1. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku 2 lit. a) i b) dotyczące, odpowiednio, wyznaczenia przez państwo członkowskie przewoźnika lotniczego, jego upoważnień oraz zezwoleń wydanych przez Filipiny oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia wspomnianych upoważnień lub zezwoleń wydanych przewoźnikowi lotniczemu.
2. Po uzyskaniu wyznaczenia dokonanego przez państwo członkowskie Filipiny wydadzą odpowiednie upoważnienia i zezwolenia w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem że:
  - (i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z traktatami UE, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego oraz posiada ważną koncesję wydaną zgodnie z prawem Unii Europejskiej; oraz
  - (ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, wyznaczeniowo wyraźnie określa właściwą władzę lotniczą; oraz
  - (iii) przewoźnik lotniczy jest własnością, bezpośrednio lub poprzez pakiet większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich, lub innych państw wymienionych w załączniku 3 lub obywateli tych innych państw, oraz pozostaje pod skuteczną kontrolą tych państw lub ich obywateli.
3. Filipiny mogą odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć upoważnienia lub zezwolenia wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez państwo członkowskie, jeżeli:
  - (i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z traktatami UE, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego lub nie posiada ważnej koncesji wydanej zgodnie z prawem Unii Europejskiej; lub
  - (ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym lub w wyznaczeniu nie jest wyraźnie określona właściwa władza lotnicza; lub
  - (iii) przewoźnik lotniczy nie jest własnością, bezpośrednio lub poprzez pakiet większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich, lub innych państw wymienionych w załączniku 3 lub obywateli tych innych państw, ani nie pozostaje pod skuteczną kontrolą tych państw lub ich obywateli; lub
  - (iv) przewoźnik lotniczy otrzymał już zezwolenie eksploatacyjne zgodnie z dwustronną umową między Filipinami a innym państwem członkowskim, a Filipiny mogą wykazać, że wykonywanie praw przewozowych zgodnie z niniejszą umową na trasie, która zawiera punkt znajdujący się na terytorium tego innego państwa członkowskiego, stanowiłoby obejście ograniczeń praw przewozowych nałożonych przez tę inną umowę.

Wykonując swoje prawa na mocy niniejszego ustępu, Filipiny nie dyskryminują przewoźników lotniczych z państw członkowskich ze względu na ich przynależność państwową.

Artykuł 3

Bezpieczeństwo

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku 2 lit. c).
2. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje inne państwo członkowskie, prawa Filipin wynikające z postanowień dotyczących bezpieczeństwa zawartych w umowie między państwem członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego, a Filipinami mają w równym stopniu zastosowanie w stosunku do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez wspomniane inne państwo członkowskie oraz w stosunku do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4

Opodatkowanie paliwa lotniczego

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku 2 lit. d).

2. Niezależnie od jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień wymienionych w załączniku 2 lit. d) nie jest przeszkodą dla państwa członkowskiego w nałożeniu w sposób wolny od dyskryminacji podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na jego terytorium, przeznaczone do użytku przez statek powietrzny wyznaczonego przewoźnika lotniczego Filipin wykonującego operacje między punktem znajdującym się na terytorium tego państwa członkowskiego a innym punktem znajdującym się na terytorium tego lub innego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Zgodność z regułami konkurencji

1. Niezależnie od jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień umów wymienionych w załączniku 1 nie może (i) wymagać zawierania porozumień między przedsiębiorstwami, podejmowania decyzji przez związki przedsiębiorstw lub stosowania uzgodnionych praktyk, które zapobiegają konkurencji, zakłócają ją lub ograniczają, lub sprzyjać wymienionym rozwiązaniom; (ii) wzmacniać skutków wszelkich takich porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk; ani (iii) przenosić na prywatne podmioty gospodarcze odpowiedzialności za podjęcie środków zapobiegających konkurencji, zakłócających ją lub ograniczających.

2. Postanowienia zawarte w umowach wymienionych w załączniku 1, które są niezgodne z ust. 1 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania.

Artykuł 6

Załączniki do Umowy

Załączniki do niniejszej umowy stanowią jej integralną część.

Artykuł 7

Zmiany lub poprawki

Za obopólną zgodą Strony mogą w każdej chwili dokonać przeglądu lub zmiany niniejszej umowy.

Artykuł 8

Wejście w życie i tymczasowe stosowanie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji o zakończeniu odpowiednich wewnętrznych procedur niezbędnych do jej wejścia w życie.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1 Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej umowy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

3. Niniejsza umowa ma zastosowanie do wszystkich umów i porozumień wymienionych w załączniku 1, łącznie z tymi, które w dniu podpisania niniejszej umowy nie weszły jeszcze w życie.

Artykuł 9

Wygaśnięcie

1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku 1, wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej umowy odnoszące się do danej umowy wymienionej w załączniku 1.

2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku 1, wygasa jednocześnie niniejsza umowa.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani odpowiednio upoważnieni podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim oraz włoskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

Съставено в Брюксел на двадесет и девети ноември две хиляди и осемнадесета година.
 Hecho en Bruselas, el veintinueve de noviembre de dos mil dieciocho.
 V Bruselu dne dvacátého devátého listopadu dva tisíce osmnáct.
 Udfærdiget i Bruxelles den niogetyvende november to tusind og atten.
 Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten November zweitausendachtzehn.
 Kahe tuhande kaheksateistkümnenda aasta novembrikuu kahekümne üheksandal päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εννέα Νοεμβρίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.
 Done at Brussels on the twenty-ninth day of November in the year two thousand and eighteen.
 Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre deux mille dix-huit.
 Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset devetog studenoga godine dvije tisuće osamnaeste.
 Fatto a Bruxelles, addì ventinove novembre duemiladiciotto.
 Briselē, divi tūkstoši astoņpadsmitā gada divdesmit devītajā novembrī.
 Priimta du tūkstančiai aštuonioliktų metų lapkričio dvidešimt devintą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizennyolcadik év november havának huszonkilencedik napján.
 Magħmul fi Brussell, fid-disgħa u għoxrin jum ta' Novembru fis-sena elfejn u tmintax.
 Gedaan te Brussel, negenentwintig november tweeduizend achttien.
 Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego dziewiątego listopada roku dwa tysiące osiemnastego.
 Feito em Bruxelas, em vinte e nove de novembro de dois mil e dezoito.
 Întocmit la Bruxelles la douăzeci și nouă noiembrie două mii optsprezece.
 V Bruseli dvadsiateho deviateho novembra dvetisícosemnástí.
 V Bruslju, dne devetindvajsetega novembra leta dva tisoč osemnajst.
 Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäyhdeksäntenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.
 Som skedde i Bryssel den tjugonionde november år tjugohundraarton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

Michał Janiak
Klein Beil

За правителството на Република Филипини
Por el Gobierno de la República de Filipinas
Za vládu Filipínské republiky
For Republikken Filippinernes regering
Für die Regierung der Republik der Philippinen
Filipiini Vabariigi valitsuse nimel
Για την κυβέρνηση της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων
For the Government of the Republic of the Philippines
Pour le Gouvernement de la République des Philippines
Za Vladu Republike Filipina
Per il Governo della Repubblica delle Filippine
Filipīnu Republikas valdības vārdā –
Filipinų Respublikos Vyriausybės vardu
a Fülöp-szigeteki Köztársaság Kormányára részéről
Għall-Gvern tar-Repubblika tal-Filippini
Voor de regering van de Republiek der Filipijnen
W imieniu rządu Republiki Filipin
Pelo Governo da República das Filipinas
Pentru Guvernul Republicii Filipine
Za vládu Filipínskej republiky
Za vlado Republike Filipini
Filippiinien tasavallan hallituksen puolesta
För Republikken Filippinernas regering

ZAŁĄCZNIK 1

WYKAZ UMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 NINIEJSZEJ UMOWY

Umowy o komunikacji lotniczej i inne porozumienia między Republiką Filipin a państwami członkowskimi Unii Europejskiej, z uwzględnieniem zmian lub poprawek, które w dniu podpisania niniejszej umowy były zawarte, podpisane lub parafowane:

- umowa o transporcie lotniczym między federalnym rządem Austrii a rządem Republiki Filipin, podpisana w Manili w dniu 12 sierpnia 1992 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Austria”;
- umowa o transporcie lotniczym między rządem Królestwa Belgii a rządem Republiki Filipin, podpisana w Manili w dniu 30 stycznia 1970 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Belgia”;
- umowa o transporcie lotniczym między rządem Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej a rządem Republiki Filipin, podpisana w Pradze w dniu 23 kwietnia 1992 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Czechosłowacja”;
- umowa o transporcie lotniczym między rządem Królestwa Danii a rządem Republiki Filipin, podpisana w Oslo w dniu 8 maja 1969 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Dania”;
- umowa o transporcie lotniczym między Republiką Filipin a Królestwem Szwecji, podpisana w Oslo w dniu 8 maja 1969 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Szwecja”;
- umowa o transporcie lotniczym między Republiką Federalną Niemiec a Republiką Filipin, podpisana w Manili w dniu 6 sierpnia 1971 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Niemcy”;
- umowa o transporcie lotniczym między rządem Królestwa Grecji a rządem Republiki Filipin, podpisana w Atenach w dniu 8 października 1949 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Grecja”;
- umowa o transporcie lotniczym między rządem Republiki Węgierskiej a rządem Republiki Filipin, podpisana w Budapeszcie w dniu 21 maja 1992 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Węgry”;
- umowa o transporcie lotniczym między rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga a rządem Republiki Filipin, podpisana w Luksemburgu w dniu 21 listopada 2001 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Luksemburg”;
- umowa między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządem Republiki Filipin o cywilnej komunikacji lotniczej, podpisana w Manili w dniu 1 lipca 1993 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Filipiny-Polska”.

ZAŁĄCZNIK 2

WYKAZ ARTYKUŁÓW W UMOWACH WYMIENIONYCH W ZAŁĄCZNIKU 1, O KTÓRYCH MOWA
W ART. 2-4 NINIEJSZEJ UMOWY

a) Nazwa pozycji:

- art. 3 umowy Filipiny–Austria;
- art. 3 umowy Filipiny–Belgia
- art. III umowy Filipiny–Czechosłowacja;
- art. 3 umowy Filipiny–Dania;
- art. 3 umowy Filipiny–Szwecja;
- art. 3 ust. 1 umowy Filipiny–Niemcy;
- art. 2 i 3 umowy Filipiny–Grecja;
- art. III umowy Filipiny–Węgry;
- art. III umowy Filipiny–Luksemburg;
- art. III umowy Filipiny–Polska;

b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:

- art. 3 umowy Filipiny–Austria;
- art. 3 umowy Filipiny–Belgia
- art. III umowy Filipiny–Czechosłowacja;
- art. 3 umowy Filipiny–Dania;
- art. 3 umowy Filipiny–Szwecja;
- art. 3 ust. 4 i 5 oraz art. 3 ust. 6 zdanie pierwsze umowy Filipiny–Niemcy;
- art. 6 umowy Filipiny–Grecja;
- art. IV umowy Filipiny–Węgry;
- art. III umowy Filipiny–Luksemburg;
- art. III umowy Filipiny–Polska;

c) Bezpieczeństwo:

- art. 6 umowy Filipiny–Austria;
- art. 11 umowy Filipiny–Belgia
- art. X umowy Filipiny–Czechosłowacja;
- art. 11 umowy Filipiny–Dania;
- art. 11 umowy Filipiny–Szwecja;
- art. 10 umowy Filipiny–Niemcy;
- art. 4 umowy Filipiny–Grecja;
- art. XIII umowy Filipiny–Węgry;
- art. XI umowy Filipiny–Luksemburg;
- art. XII umowy Filipiny–Polska;

d) Opodatkowanie paliwa lotniczego:

- art. 7 umowy Filipiny–Austria;
  - art. 4 umowy Filipiny–Belgia
  - art. IV umowy Filipiny–Czechosłowacja;
  - art. 4 umowy Filipiny–Dania;
  - art. 4 umowy Filipiny–Szwecja;
  - art. 4 umowy Filipiny–Niemcy;
  - art. 3 umowy Filipiny–Grecja;
  - art. V umowy Filipiny–Węgry;
  - art. IV umowy Filipiny–Luksemburg;
  - art. IV umowy Filipiny–Polska.
-

ZAŁĄCZNIK 3

WYKAZ INNYCH PAŃSTW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 NINIEJSZEJ UMOWY

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - b) Księstwo Liechtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - d) Konfederacja Szwajcarska (na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2018/2004

z dnia 17 grudnia 2018 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającą decyzję 2011/137/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 ⁽²⁾ nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji (WPZiB) 2015/1333.
- (2) Dnia 5 listopada 2018 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję nr 2441 (2018), potwierdzając swoje silne zaangażowanie na rzecz suwerenności, niepodległości, integralności terytorialnej i jedności narodowej Libii oraz stwierdzając, że sytuacja w Libii nadal stanowi zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Rada Bezpieczeństwa ONZ postanowiła uwzględnić nowe przykłady działań wchodzących w zakres kryteriów wyznaczenia.
- (3) W dniu 17 grudnia 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/2012 ⁽³⁾ zmieniającą decyzję (WPZiB) 2015/1333, aby uwzględnić zmiany w rezolucji RB ONZ nr 2441 (2018).
- (4) Środki te wchodzą w zakres Traktatu, a zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na szczeblu Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków we wszystkich państwach członkowskich.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/44,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W załączniku II wymieniono osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy wskazane przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji zgodnie z pkt 22 rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011), pkt 19, 22 lub 23 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011), pkt 4 rezolucji RB ONZ nr 2174 (2014), pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2213 (2015), pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2362 (2017) lub pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2441 (2018).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 (Dz.U. L 12 z 19.1.2016, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2012 z dnia 17 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (zob. s. 51 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady

E. KÖSTINGER

Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2018/2005**z dnia 17 grudnia 2018 r.****zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do ftalanu bis (2-etyloheksylu) (DEHP), ftalanu dibutyłu (DBP), ftalanu benzylu butylu (BBP) oraz ftalanu diizobutyłu (DIBP)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 68 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ftalan bis (2-etyloheksylu) (DEHP), ftalan dibutyłu (DBP), ftalan benzylu butylu (BBP) i ftalan diizobutyłu (DIBP) („cztery ftalany”) zostały wymienione w załączniku XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 jako substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1B z datą ostateczną dnia 21 lutego 2015 r. określoną zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (i) tego rozporządzenia.
- (2) Po dacie ostatecznej, o których mowa w art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (i), odnoszącej się do substancji wymienionej w załączniku XIV, zgodnie z art. 69 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Europejska Agencja Chemikaliów („Agencja”) rozważa, czy zastosowanie w wyrobach substancji wymienionych w załączniku XIV do tego rozporządzenia stanowi dla zdrowia człowieka lub dla środowiska ryzyko, które nie jest w adekwatny sposób kontrolowane. Jeżeli Agencja uznaje, że tak jest, wówczas sporządza dokumentację dotyczącą propozycji ograniczenia zgodną z wymaganiami określonymi w załączniku XV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 („dokumentacja zgodna z załącznikiem XV”).
- (3) W dniu 1 kwietnia 2016 r. Agencja, we współpracy z Danią, przedłożyła dokumentację zgodną z załącznikiem XV w odniesieniu do wspomnianych czterech ftalanów⁽²⁾. Dokumentacja ta opierała się na wcześniejszej propozycji ograniczenia przedłożonej przez Danię w 2011 r., na temat której to propozycji opinie⁽³⁾ wydały Komitet ds. Oceny Ryzyka Agencji (RAC) oraz Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC). Na podstawie tych opinii Komisja postanowiła nie zmieniać załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽⁴⁾ ze względu na to, że dane wówczas dostępne nie wskazywały, by łączne narażenie na te cztery ftalany stanowiło ryzyko. W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV z 2016 r. uwzględniono nowe informacje dotyczące narażenia z różnych źródeł, w tym dane z biomonitoringu człowieka w ramach ogólnounijnego projektu DEMOCOPHES⁽⁵⁾, który polegał na mierzeniu występowania tych czterech ftalanów w moczu.
- (4) Wspomniane cztery ftalany znajdują się w szerokiej gamie wyrobów, ponieważ powszechnie występują w materiałach z dodatkiem plastyfikatorów. Do narażenia może dojść w wyniku spożycia żywności i pyłu, umieszczenia wyrobów w ustach, wdychania powietrza i pyłu w pomieszczeniach oraz kontaktu skóry i błon śluzowych człowieka z pyłem i wyrobami.
- (5) W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV zaproponowano ograniczenie wprowadzania do obrotu wyrobów zawierających te cztery ftalany w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % w stosunku do masy, pojedynczo lub w dowolnej kombinacji, w takich materiałach z dodatkiem plastyfikatorów. To stężenie graniczne skutecznie

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.⁽²⁾ <https://echa.europa.eu/previous-consultations-on-restriction-proposals/-/substance-rev/13919/term>⁽³⁾ W opiniach RAC i SEAC z 2012 r. w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV zaproponowano ograniczenia w odniesieniu do tych czterech ftalanów: <https://echa.europa.eu/documents/10162/58050be8-f7be-4b55-b106-76dda4989dd6>.⁽⁴⁾ Komunikat Komisji 2014/C 260/01.⁽⁵⁾ <http://www.eu-hbm.info/democophes/project-partners>

zniechęcałoby do stosowania tych czterech ftalanów w wyrobach objętych ograniczeniem. W dokumentacji zaproponowano wyłączenia dla wyrobów przeznaczonych do stosowania wyłącznie na otwartej przestrzeni bez długotrwałego kontaktu ze skórą lub kontaktu z błonami śluzowymi, niektórych wyrobów przeznaczonych wyłącznie do celów przemysłowych i rolniczych, urządzeń pomiarowych, wyrobów objętych obowiązującym prawodawstwem unijnym i wyrobów już wprowadzonych do obrotu w Unii.

- (6) W dniu 10 marca 2017 r. RAC wydał opinię, zgodnie z którą proponowane ograniczenie jest najbardziej odpowiednim i efektywnym ogólnounijnym środkiem ograniczającym ryzyko wynikające z tych substancji.
- (7) RAC stwierdził, że w celu uwzględnienia ryzyka dla zdrowia ludzi konieczne jest, by łączne stężenie tych czterech ftalanów w materiałach z dodatkiem plastyfikatorów w wyrobach wynosiło 0,1 % lub mniej.
- (8) W dniu 15 czerwca 2017 r. SEAC wydał opinię, wskazując, że proponowane ograniczenie z pewnymi zmianami wprowadzonymi przez RAC i SEAC jest najbardziej odpowiednim środkiem ogólnounijnym służącym ograniczeniu zidentyfikowanego ryzyka pod względem kosztów i korzyści społeczno-ekonomicznych.
- (9) SEAC zgodził się z wnioskami zawartymi w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, zgodnie z którymi odroczenie o 36 miesięcy rozpoczęcia stosowania ograniczenia wydaje się rozsądne i wystarczające, aby umożliwić podmiotom zaangażowanym w łańcuch dostaw zastosowanie się do tego ograniczenia. SEAC zgodził się również z wyłączeniami zaproponowanymi w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV. Ponadto ze względu na uwarunkowania społeczno-ekonomiczne, które przedstawiono w dodatkowych informacjach dostarczonych przez przemysł motoryzacyjny i lotniczy w trakcie konsultacji społecznych, SEAC zaproponował pewne odstępstwa także dla tych sektorów.
- (10) Proponowane ograniczenie skonsultowano również z forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów („forum”), o którym mowa w art. 76 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, i uwzględniono uzyskane zalecenia.
- (11) W dniu 29 sierpnia 2017 r. Agencja przedłożyła Komisji opinie RAC i SEAC ⁽¹⁾. W oparciu o wspomniane opinie dotyczące łącznego narażenia różnymi drogami na te cztery ftalany, które mają negatywny wpływ na zdrowie ludzi, Komisja stwierdziła, że te cztery ftalany stanowią niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia ludzi, jeżeli występują one w wyrobach zawierających jakikolwiek materiał z dodatkiem plastyfikatorów w stężeniu – pojedynczo lub w dowolnej kombinacji – równym lub większym niż 0,1 % w stosunku do masy jakiegokolwiek z tych materiałów. Do celów tego ograniczenia materiały z dodatkiem plastyfikatorów to materiały mogące zawierać ftalany, w przypadku których istnieje większa możliwość łącznego narażenia różnymi drogami, zarówno dla konsumentów, jak i pracowników. Materiały te obejmują: polichlorek winylu (PCW), polichlorek winylidenu (PVDC), polioctan winylu (PVA), poliuretany, wszelkie inne polimery (w tym między innymi pianki polimerowe i materiały gumowe) z wyjątkiem powłok z gumy silikonowej i lateksu naturalnego, powłoki powierzchniowe, powłoki antypoślizgowe, wykończenia, naklejki, nadruki, kleje, szczeliwa, tusze i farby. Komisja stwierdza, że ograniczenie tego ryzyka wymaga podjęcia działań w skali całej Unii.
- (12) W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 zakazuje się już wprowadzania do obrotu zabawek i artykułów pielęgnacyjnych dla dzieci zawierających DEHP, DBP i BBP pod pewnymi warunkami, które wchodzą w zakres proponowanego ograniczenia. Ponadto w świetle zarówno opinii RAC, zgodnie z którą: DIBP stwarza ryzyko podobne do ryzyka stwarzanego przez DEHP, DBP i BBP, zabawki i artykuły pielęgnacyjne dla dzieci mogą w znacznym stopniu przyczynić się do narażenia dzieci na ryzyko wynikające z ftalanów i DIBP może zastąpić DBP w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci, jak i zalecenia forum, Komisja jest zdania, że wprowadzanie do obrotu zabawek i artykułów pielęgnacyjnych dla dzieci zawierających DIBP powinno również podlegać ograniczeniu. Ponadto wprowadzanie do obrotu tych czterech ftalanów w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci powinno podlegać zaktualizowanemu warunkom.
- (13) W przypadku wyrobów przeznaczonych wyłącznie do celów przemysłowych i rolniczych lub do stosowania na otwartej przestrzeni proponowane ograniczenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do tych wyrobów zawierających materiał z dodatkiem plastyfikatorów, które wchodzi w kontakt z błonami śluzowymi człowieka lub w długotrwały kontakt ze skórą, ponieważ takie kontakty prowadzą do narażenia, które stanowi ryzyko dla zdrowia ludzi.

⁽¹⁾ <https://echa.europa.eu/documents/10162/a265bf86-5fbd-496b-87b4-63ff238de2f7>

- (14) Proponowane ograniczenie nie powinno mieć zastosowania do wyrobów podlegających uregulowaniu na podstawie innych przepisów Unii, takich jak: materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ i rozporządzenia Komisji (UE) nr 10/2011 ⁽²⁾; wyroby medyczne objęte zakresem dyrektyw Rady 90/385/EWG ⁽³⁾ lub 93/42/EWG ⁽⁴⁾, lub dyrektywy 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾, lub części składowe takich wyrobów; wyroby objęte zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE ⁽⁶⁾ lub opakowania bezpośrednie produktów leczniczych objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾ lub dyrektyw 2001/82/WE ⁽⁸⁾ lub 2001/83/WE ⁽⁹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady.
- (15) Proponowane ograniczenie nie powinno również mieć zastosowania do urządzeń pomiarowych do użytku laboratoryjnego lub wyrobów, które stanowią część takich urządzeń, oraz wyrobów wprowadzonych do obrotu przed datą rozpoczęcia stosowania ograniczenia, ze względu na praktyczność i wykonalność. Ponadto w przypadku pojazdów silnikowych i statków powietrznych powinny mieć zastosowanie pewne odstępstwa. Po pierwsze dłuższe odroczenie stosowania ograniczenia w przypadku pojazdów silnikowych oraz bezterminowe zwolnienie dla wyrobów stosowanych przy konserwacji lub naprawie tych pojazdów, jeżeli pojazdy te nie mogą działać zgodnie z przeznaczeniem bez tych wyrobów, są uzasadnione z uwagi na szczególne skutki gospodarcze tego sektora. Dłuższe odroczenie stosowania ograniczenia w przypadku niektórych statków powietrznych oraz bezterminowe zwolnienie dla wyrobów stosowanych przy konserwacji lub naprawie tych statków powietrznych, jeżeli mają one podstawowe znaczenie dla bezpieczeństwa i zdolności do lotu, są uzasadnione ze względu na to, że statki powietrzne mają bardzo długi okres użyteczności, ich zdolność do lotu może zostać zagrożona, jeżeli nie będą dostępne części spełniające specyfikację projektu, a czas niezbędny do przeprowadzenia przekształceń jest bardzo długi.
- (16) Biorąc pod uwagę dokumentację zgodną z załącznikiem XV, jak również opinie RAC i SEAC, Komisja stwierdza, że proponowane ograniczenie byłoby skuteczne w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka bez nakładania poważnych obciążeń na zainteresowane sektory, łańcuch dostaw lub konsumentów, a także stwierdza, że proponowane ograniczenie jest właściwym ogólnounijnym środkiem w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka.
- (17) Zainteresowanym stronom należy zapewnić dostateczną ilość czasu na wprowadzenie odpowiednich środków w celu zastosowania się do proponowanego ograniczenia, a okres 18 miesięcy jest w tym celu wystarczający. Należy zatem wprowadzić ogólne odroczenie stosowania tego ograniczenia o 18 miesięcy. Dłuższe specyficzne odroczenie stosowania o 60 miesięcy powinno mieć zastosowanie do szczególnych przypadków niektórych pojazdów silnikowych i statków powietrznych.
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania (Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy in vitro (Dz.U. L 331 z 7.12.1998, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

⁽⁹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Pozycja 51 w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 otrzymuje brzmienie:

<p>„51.</p> <p>Ftalan bis(2-etyloheksylu) (DEHP) Nr CAS: 117-81-7 Nr WE: 204-211-0</p> <p>Ftalan dibutyłu (DBP) Nr CAS: 84-74-2 Nr WE: 201-557-4</p> <p>Ftalan benzylu butylu (BBP) Nr CAS: 85-68-7 Nr WE: 201-622-7</p> <p>Ftalan diizobutyłu (DIBP) Nr CAS: 84-69-5 Nr WE: 201-553-2</p>	<p>1. Nie mogą być stosowane jako substancje lub w mieszaninach w stężeniu – pojedynczo lub w dowolnej kombinacji ftalanów wymienionych w kolumnie 1 niniejszej pozycji – równym lub większym niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastyfikatorów w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci.</p> <p>2. Nie mogą być wprowadzane do obrotu w zabawkach lub artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci w stężeniu – pojedynczo lub w dowolnej kombinacji trzech pierwszych ftalanów wymienionych w kolumnie 1 niniejszej pozycji – równym lub większym niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastyfikatorów.</p> <p>Ponadto DIBP nie mogą być wprowadzane do obrotu po dniu 7 lipca 2020 r. w zabawkach lub artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci w stężeniu – pojedynczo lub w dowolnej kombinacji z trzema pierwszymi ftalanami wymienionymi w kolumnie 1 niniejszej pozycji – równym lub większym niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastyfikatorów.</p> <p>3. Nie mogą być wprowadzane do obrotu po dniu 7 lipca 2020 r. w wyrobach w stężeniu – pojedynczo lub w dowolnej kombinacji ftalanów wymienionych w kolumnie 1 niniejszej pozycji – równym lub większym niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastyfikatorów w danym wyrobie.</p> <p>4. Pkt 3 nie ma zastosowania do:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wyrobów przeznaczonych wyłącznie do celów przemysłowych lub rolniczych, lub przeznaczonych wyłącznie do stosowania na otwartej przestrzeni, pod warunkiem że żaden z materiałów z dodatkiem plastyfikatorów nie wchodzi w kontakt z błonami śluzowymi człowieka lub w długotrwały kontakt ze skórą człowieka; b) statków powietrznych wprowadzonych do obrotu przed dniem 7 stycznia 2024 r. lub wyrobów stosowanych wyłącznie przy konserwacji lub naprawie tych statków powietrznych, niezależnie od daty wprowadzenia ich do obrotu, w przypadku gdy wyroby te mają podstawowe znaczenie dla bezpieczeństwa i zdolności do lotu statku powietrznego; c) pojazdów silnikowych objętych zakresem dyrektywy 2007/46/WE, wprowadzonych do obrotu przed dniem 7 stycznia 2024 r. lub wyrobów stosowanych wyłącznie przy konserwacji lub naprawie tych pojazdów, niezależnie od daty wprowadzenia ich do obrotu, w przypadku gdy pojazdy te nie mogą działać zgodnie z ich przeznaczeniem bez tych wyrobów; d) wyrobów wprowadzonych do obrotu przed dniem 7 lipca 2020 r.; e) urządzeń pomiarowych do użytku laboratoryjnego lub ich części; f) materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 10/2011 (*); g) wyrobów medycznych objętych zakresem dyrektyw 90/385/EWG, 93/42/EWG lub 98/79/WE, lub części składowych tych wyrobów; h) sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy 2011/65/UE; i) opakowań bezpośrednich produktów leczniczych objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 726/2004, dyrektywy 2001/82/WE lub dyrektywy 2001/83/WE; j) zabawek i artykułów pielęgnacyjnych dla dzieci, o których mowa w pkt 1 lub 2.
--	---

-
5. Do celów pkt 1, 2, 3 i 4 lit. a):
- a) »materiał z dodatkiem plastyfikatorów« oznacza dowolny z następujących jednorodnych materiałów:
    - polichlorek winylu (PCW), polichlorek winylidenu (PVDC), polioctan winylu (PVA), poliuretany,
    - wszelkie inne polimery (w tym między innymi pianki polimerowe i materiały gumowe) z wyjątkiem powłok z gumy silikonowej i lateksu naturalnego,
    - powłoki powierzchniowe, powłoki antypoślizgowe, wykończenia, naklejki, nadruki,
    - kleje, szczeliwa, tusze i farby;
  - b) »długotrwały kontakt ze skórą człowieka« oznacza stały kontakt przez ponad 10 minut lub przerywany kontakt przez ponad 30 minut dziennie;
  - c) »artykuły pielęgnacyjne dla dzieci« oznaczają wszelkie produkty przeznaczone do ułatwienia snu, odpoczynku, higieny lub karmienia dzieci bądź też do ssania przez dzieci.
6. Do celów pkt 4 lit. b) »statek powietrzny« oznacza:
- a) cywilny statek powietrzny wyprodukowany zgodnie z certyfikatem typu wydanym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 216/2008 lub z zatwierdzeniem projektu na podstawie przepisów krajowych jednego z umawiających się państw Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), ewentualnie w oparciu o świadectwo zdolności do lotu wystawione przez jedno z państw ICAO na podstawie załącznika 8 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.;
  - b) wojskowy statek powietrzny.
-

(*) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1)."

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2018/2006

z dnia 11 grudnia 2018 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1008/UE upoważniającą Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji Rady 2006/42/WE ⁽²⁾ Łotwa została upoważniona do dnia 31 grudnia 2009 r. do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG ⁽³⁾, aby móc wyznaczać odbiorcę jako osobę zobowiązaną do uiszczenia podatku od wartości dodanej (VAT) w przypadku transakcji związanych z drewnem. Na mocy decyzji wykonawczej Rady 2009/1008/UE ⁽⁴⁾ Łotwa została upoważniona do dnia 31 grudnia 2012 r. do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE, aby móc dalej wyznaczać odbiorcę jako osobę zobowiązaną do uiszczenia podatku VAT w przypadku transakcji związanych z drewnem (zwanego dalej „szczególnym środkiem”). Upoważnienie do stosowania szczególnego środka zostało następnie przedłużone decyzją wykonawczą Rady 2013/55/UE ⁽⁵⁾ do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/2396 ⁽⁶⁾ do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (2) Pismem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 20 czerwca 2018 r. Łotwa wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania szczególnego środka. Pismem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 17 sierpnia 2018 r. Łotwa przekazała Komisji sprawozdanie ze stosowania środka, zgodnie z wymogiem art. 2 akapit drugi decyzji wykonawczej 2009/1008/UE.
- (3) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja przekazała wniosek złożony przez Łotwę pozostałym państwom członkowskim pismami z dnia 7 września 2018 r. Pismem z dnia 10 września 2018 r. Komisja powiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (4) Zdaniem Łotwy rynek drewna, który jest jednym z najważniejszych sektorów łotewskiej gospodarki, jest szczególnie podatny na oszustwa związane z VAT, ponieważ jest zdominowany przez dużą liczbę małych podmiotów lokalnych i indywidualnych dostawców. Charakter rynku oraz przedsiębiorstw na nim działających powoduje występowanie oszustw podatkowych, których kontrola przez organy podatkowe Łotwy jest utrudniona. Aby przeciwdziałać tym nadużyciom, wprowadzono mechanizm odwrotnego obciążenia w odniesieniu do transakcji związanych z drewnem, co okazało się bardzo skutecznym rozwiązaniem i znacząco ograniczyło nadużycia finansowe w tym sektorze.
- (5) W celu zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania, należy upoważnić Łotwę do stosowania szczególnego środka na kolejny ograniczony okres, do dnia 31 grudnia 2021 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2006/42/WE z dnia 24 stycznia 2006 r. upoważniająca Łotwę do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 25 z 28.1.2006, s. 31).

⁽³⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2009/1008/UE z dnia 7 grudnia 2009 r. upoważniająca Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 24.12.2009, s. 30).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/55/UE z dnia 22 stycznia 2013 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1008/UE upoważniającą Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 22 z 25.1.2013, s. 16).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2396 z dnia 10 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1008/UE upoważniającą Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 142).

- (6) Aby umożliwić ocenę stosowności i skuteczności szczególnych środków, prawo do stosowania odstępstwa przyznaje się zazwyczaj na ograniczony okres. Dzięki stosowaniu odstępstwa państwo członkowskie zyskuje czas na wprowadzenie – do momentu wygaśnięcia szczególnych środków – innych konwencjonalnych środków w celu rozwiązania danego problemu, które czynią przedłużenie odstępstwa zbędnym. Odstępstwo umożliwiające skorzystanie z mechanizmu odwrotnego obciążenia jest przyznawane tylko w wyjątkowych przypadkach, w odniesieniu do szczególnych obszarów podatnych na nadużycia finansowe oraz stanowi środek ostateczny. Łotwa powinna zatem do momentu wygaśnięcia środka szczególnego wprowadzić w życie inne konwencjonalne środki w celu zwalczania oszustw związanych z VAT w odniesieniu do dostaw drewna, a także zapobiegania im, co w konsekwencji spowoduje, że nie będzie konieczności zastosowania odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do takich dostaw.
- (7) Szczególny środek nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2009/1008/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 2 decyzji wykonawczej 2009/1008/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2018 r

W imieniu Rady

G. BLÜMEL

Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/2007**z dnia 17 grudnia 2018 r.****zmieniająca wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/851/WPZiB ⁽¹⁾ ustanawiające operację wojskową UE Atalanta („Atalanta”).
- (2) W dniu 30 lipca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1083 ⁽²⁾ zmieniającą wspólne działanie 2008/851/WPZiB i przedłużającą operację Atalanta do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (3) W dniu 14 listopada 2018 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) przyjęła rezolucję nr 2444 (2018), kończącą mandat Grupy Monitorującej ds. Somalii i Erytrei ze skutkiem od dnia 16 grudnia 2018 r. i tworzącą panel ekspertów ds. Somalii mający ten sam zakres zadań w odniesieniu do Somalii.
- (4) W dniu 22 listopada 2018 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) uzgodnił, że operacja wojskowa Atalanta, bez zmiany jej mandatu, powinna mieć prawo do przekazywania Interpolowi i Europolowi informacji, w tym danych osobowych uzyskanych na podstawie obecnych ram prawnych, na temat nielegalnych działań innych niż piractwo, które to informacje uzyskano w trakcie operacji antypirackich.
- (5) KPiB uzgodnił także, że do wspólnego działania 2008/851/WPZiB należy wprowadzić przepis o prawie mającym zastosowanie do udostępniania danych osobowych w tym kontekście.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić wspólne działanie 2008/851/WPZiB.
- (7) Zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. Dania nie uczestniczy we wprowadzaniu w życie niniejszej decyzji ani nie współfinansuje niniejszej operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2008/851/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 lit. n) otrzymuje brzmienie:

„n) wspiera – w sposób spójny z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz w ramach istniejących środków i zdolności – działalność panelu ekspertów ds. Somalii, zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2444 (2018), monitorując budzące zainteresowanie statki podejrzane o wspieranie sieci piratów oraz składając temu panelowi sprawozdanie na ten temat.”;

⁽¹⁾ Wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1083 z dnia 30 lipca 2018 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Dz.U. L 194 z 31.7.2018, s. 142).

2) art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Niniejszym upoważnia się operację wojskową Atalanta do wymiany z panelem ekspertów ds. Somalii i Koalicją Sił Morskich informacji innych niż dane osobowe, zgromadzonych w trakcie jej operacji antypirackich, które dotyczą nielegalnych lub niedozwolonych działań.”;

3) w art. 15 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Niniejszym upoważnia się operację wojskową Atalanta do udostępniania Interpolowi zgodnie z art. 2 lit. h) oraz Europolowi zgodnie z art. 2 lit. i) informacji dotyczących nielegalnych działań innych niż piractwo, zgromadzonych w trakcie jej operacji antypirackich.

6. Udostępnianie danych osobowych zgodnie z art. 2 odbywa się zgodnie z prawem państwa statku lub statku powietrznego przetwarzającego takie dane osobowe.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/2008**z dnia 17 grudnia 2018 r.****zmieniająca i przedłużająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 kwietnia 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/219/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali).
- (2) Rada między innymi przedłużyła mandat misji do dnia 14 stycznia 2019 r. decyzją (WPZiB) 2017/50 ⁽²⁾ oraz zapewniła jej finansową kwotę odniesienia na ten sam okres decyzją (WPZiB) 2017/2264 ⁽³⁾.
- (3) Do czasu zatwierdzenia przez Radę dokumentów planowania dotyczących regionalizacji Sahelu oraz do czasu przyjęcia przez Radę decyzji odpowiednio zmieniającej decyzję 2014/219/WPZiB, obowiązywanie tej decyzji należy przedłużyć do dnia 28 lutego 2019 r.
- (4) Obowiązywanie finansowej kwoty odniesienia powinno zostać zatem przedłużone do dnia 28 lutego 2019 r.
- (5) Należy odpowiednio zmienić decyzję 2014/219/WPZiB.
- (6) EUCAP Sahel Mali będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2014/219/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 ust. 1 akapit piąty otrzymuje brzmienie:
„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP Sahel Mali w okresie od dnia 15 stycznia 2018 r. do dnia 28 lutego 2019 r. wynosi 28 450 000 EUR”;
- 2) w art. 18 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Niniejsza decyzja ma zastosowanie do dnia 28 lutego 2019 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 15 stycznia 2019 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/219/WPZiB z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) (Dz.U. L 113 z 16.4.2014, s. 21).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/50 z dnia 11 stycznia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) (Dz.U. L 7 z 12.1.2017, s. 18).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2264 z dnia 7 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) (Dz.U. L 324 z 8.12.2017, s. 52).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/2009**z dnia 17 grudnia 2018 r.****zmieniająca i przedłużająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/233/WPZiB⁽¹⁾, która ustanawia misję Unii Europejskiej dotyczącą pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya).
- (2) W dniu 17 lipca 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/1342⁽²⁾, która przedłuża mandat misji EUBAM Libya do dnia 31 grudnia 2018 r. i określa finansową kwotę odniesienia na okres do dnia 30 listopada 2017 r.
- (3) W dniu 20 listopada 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/2162⁽³⁾, która ustala finansową kwotę odniesienia na okres do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (4) W następstwie przeglądu strategicznego misji EUNAVFOR MED operacji SOPHIA, EUBAM Libya oraz unijnej komórki ds. łączności i planowania, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zalecił zmianę mandatu i przedłużenie go do dnia 30 czerwca 2020 r.
- (5) Należy odpowiednio zmienić decyzję 2013/233/WPZiB i przedłużyć jej obowiązywanie.
- (6) EUBAM Libya będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/233/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 2**Cele**

Cele misji EUBAM Libya polegają na wspomaganie władz Libii w budowaniu struktur bezpieczeństwa państwa w Libii, w szczególności w dziedzinach zarządzania granicami, ścigania przestępstw oraz wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, by następnie wspierać starania na rzecz zakłócania działalności zorganizowanych sieci przestępczych zajmujących się w szczególności przemytem migrantów, handlem ludźmi i terroryzmem w Libii i w regionie środkowej części Morza Śródziemnego.

Artykuł 3**Zadania**

1. Aby osiągnąć cele określone w art. 2, EUBAM Libya:
  - a) wspiera opracowanie szerszych ram zarządzania granicami, w szczególności poprzez opracowanie białej księgi dotyczącej strategii zintegrowanego zarządzania granicami, wraz ze strategią morską dotyczącą bezpieczeństwa, zapewniając udostępnienie zdolności i wdrażanie konkretnych projektów libijskim organom egzekwowania prawa morskiego oraz libijskim organom ds. granicy lądowej, jednocześnie oceniając możliwości rozszerzenia zakresu działalności poza stolicę, również na granicy z Tunezją na południu kraju;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/233/WPZiB z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) (Dz.U. L 138 z 24.5.2013, s. 15).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1342 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii oraz przedłużająca okres obowiązywania tej decyzji (EUBAM Libya) (Dz.U. L 185 z 18.7.2017, s. 60).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2162 z dnia 20 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) (Dz.U. L 304 z 21.11.2017, s. 50).

- b) wspiera budowanie zdolności i planowanie strategiczne, w tym dotyczące policji, w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w zakresie ścigania przestępstw, w tym, tam gdzie to możliwe, pomoc dla misji ONZ ds. wspierania Libii (UNSMIL) w jej wysiłkach na rzecz budowania policji i wspierania funkcji koordynacyjnych między odpowiednimi organami libijskimi w odniesieniu do walki z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem;
  - c) wspiera reformy instytucjonalne i zapewnia pomoc przy planowaniu strategicznym w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz zapewnia szersze wsparcie w zakresie budowania zdolności odpowiednim podmiotom wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, w tym urzędowi prokuratura generalnego oraz wyższemu instytutowi sądownictwa;
  - d) wspiera koordynację strategiczną między darczyńcami a realizacją projektów w reakcji na potrzeby Libii w dziedzinach zarządzania granicami, ścigania przestępstw i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.
- 2. EUBAM Libya propaguje prawa człowieka i równość płci we wszystkich swoich działaniach.
  - 3. EUBAM Libya nie pełni funkcji wykonawczych.”;
- 2) w art. 13 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUBAM Libya w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. wynosi 61 678 576,39 EUR”;
- 3) w art. 16 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 czerwca 2020 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/2010**z dnia 17 grudnia 2018 r.**

wspierająca przeciwdziałanie nielegalnemu rozprzestrzenianiu broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnemu handlowi nimi, a także ich skutkom, w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach w ramach strategii UE przeciwko nielegalnej broni palnej, strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni zatytułowanej „Zabezpieczanie broni, ochrona obywateli”

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 listopada 2018 r. Rada przyjęła strategię UE przeciwko nielegalnej broni palnej, strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni zatytułowaną „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli”(zwaną dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”), która przedstawia wytyczne działań Unii w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej (zwaną dalej „BSiL”).
- (2) W strategii UE dotyczącej BSiL odnotowano, że Unia zbada możliwości synergii z odnośnymi państwami i organizacjami regionalnymi w Amerykach w celu zmniejszenia nielegalnego rozprzestrzeniania BSiL i nielegalnego handlu tego rodzaju bronią, a także w celu zmniejszenia przemocy zbrojnej i aktywności przestępczej.
- (3) Ameryka Łacińska i Karaiby zostały uznane za regiony szczególnie dotknięte problemem rozprzestrzeniania i nadmiernego gromadzenia BSiL.
- (4) Podczas odbywającego się w 2016 r. 6. codwuletniego spotkania państw poświęconego programowi działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach (zwanemu dalej „programem działania”), przyjętemu 20 lipca 2001 r., wszystkie państwa członkowskie ONZ potwierdziły swoje zaangażowanie na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL. Państwa z zadowoleniem przyjęły postępy poczynione w zakresie umacniania współpracy subregionalnej i regionalnej oraz zobowiązały się do ustanowienia lub wzmocnienia, w stosownych przypadkach, takiej współpracy, koordynacji i mechanizmów wymiany informacji, w tym wymiany najlepszych praktyk, w celu wspierania realizacji programu działania.
- (5) Organizacja Państw Amerykańskich (zwana dalej „OPA”) stanowi sekretariat dla Międzyamerykańskiej konwencji przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych i innych powiązanych materiałów oraz nielegalnemu handlowi nimi (zwaną dalej „CIFTA”), a także koordynuje i wdraża regionalne inicjatywy na rzecz zwalczania nielegalnej BSiL na terytorium Ameryk.
- (6) Unia zamierza finansować projekt dotyczący zmniejszania zagrożenia związanego z nielegalnym rozprzestrzenianiem BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnym handlem nimi w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W celu wdrożenia strategii UE przeciwko nielegalnej broni palnej, strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni zatytułowanej „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli”(zwaną dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”), a także propagowania pokoju i bezpieczeństwa, działania w ramach projektu OPA dotyczącego zmniejszania zagrożenia związanego z nielegalnym rozprzestrzenianiem BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnym handlem nimi w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach, które mają być wspierane przez Unię, służą realizacji następujących celów szczególnych:

- zwiększenie bezpieczeństwa fizycznego krajowych zapasów utrzymywanych przez wojsko i inne instytucje oraz wzmocnienie systemów zarządzania nimi poprzez udoskonalenie środków ochrony poszczególnych obiektów i kontroli zapasów,
- wzmocnienie krajowych zdolności w zakresie niszczenia zajętej lub niebezpiecznej BSiL i amunicji, lub jej nadwyżek,
- zwiększenie zdolności w zakresie znakowania i śledzenia BSiL oraz pobudzanie współpracy regionalnej w zakresie śledzenia skonfiskowanej broni i amunicji,
- udoskonalenie mechanizmów transferu BSiL poprzez prawodawstwo krajowe, kontrole granic i współpracę regionalną, oraz

- propagowanie w wybranych społecznościach społecznie odpowiedzialnych zachowań, wybierając grupy, które dotkliwie odczuwają skutki przemocy zbrojnej, w tym poprzez wykorzystanie kampanii na rzecz zdawania broni lub innych strategii mających na celu zmniejszenie liczby przestępstw z użyciem przemocy na poziomie lokalnym.

Unia finansuje projekt, którego szczegółowy opis określono w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Techniczne wykonanie projektu, o którym mowa w art. 1, przeprowadza OPA.
3. OPA wykonuje swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z OPA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację finansowanego przez Unię projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 3 000 000 EUR. Program jest w pełni finansowany przez Unię, z wkładami niepieniężnymi hiszpańskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz beneficjenta.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera niezbędną umowę z OPA. Umowa ta zawiera zobowiązanie OPA do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonywania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań przygotowywanych regularnie, co kwartał, przez OPA. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do przeprowadzenia oceny.
2. Komisja składa sprawozdania z aspektów finansowych projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy po dniu zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub – jeśli żadna umowa nie zostanie zawarta w tym okresie – sześć miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT DOTYCZĄCY PRZECIWDZIAŁANIA NIELEGALNEMU ROZPRZESTRZENIANIU BRONI STRZELECKIEJ I LEKKIEJ (BSIL) I AMUNICJI DO TYCH RODZAJÓW BRONI ORAZ NIELEGALNEMU HANDLOWI NIMI, A TAKŻE ICH SKUTKOM, W AMERYCE ŁACIŃSKIEJ I NA KARAIBACH W RAMACH STRATEGII UE PRZECIWKO NIELEGALNEJ BRONI PALNEJ, STRZELECKIEJ I LEKKIEJ ORAZ AMUNICJI DO TYCH RODZAJÓW BRONI ZATYTUŁOWANEJ „ZABEZPIECZANIE BRONI, OCHRONA OBYWATELI”

1. Wprowadzenie i cele

1.1. Wprowadzenie

Rozprzestrzeniania nielegalnej broni strzeleckiej, broni lekkiej oraz amunicji jest jednym z głównych czynników przyczyniających się do wysokiego poziomu przemocy i niestabilności w szeregu krajach Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Niemal połowa wszystkich ofiar zabójstw to osoby w wieku 15–29 lat, a użycie broni palnej jest szczególnie rozpowszechnione w tym regionie, gdzie dwie trzecie (66 %) zabójstw jest popełnianych przy użyciu broni. Co więcej, statystyki zgromadzone przez organizację Small Arms Survey do jej publikacji *Global Burden of Armed Violence, 2015* (Globalne obciążenie wynikające z przemocy z użyciem broni) pokazują, że dziesięć państw, w których wskaźniki zgonów związanych z BSIL w latach 2010–2015 były najwyższe, to państwa amerykańskie, przy czym w każdym z nich wskaźnik zabójstw z użyciem broni palnej to ponad 20 przypadków na 100 000 osób.

Rządy państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów opowiedziały się przeciw nielegalnemu wytwarzaniu broni i handlowi nią poprzez swoje wsparcie dla szeregu instrumentów międzynarodowych, w tym dla Międzyamerykańskiej konwencji przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych i innych powiązanych materiałów oraz nielegalnemu handlowi nimi („CIFTA”), lub programu działania ONZ w zakresie broni strzeleckiej i lekkiej oraz międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie. Jednakże siły wojskowe i inne siły bezpieczeństwa utrzymują duże zapasy BSIL i amunicji, które są często słabo zabezpieczone lub słabo nadzorowane. Każdego roku siły bezpieczeństwa w tym regionie zajmują tysiące nielegalnej BSIL i wiele ton amunicji. Ustalono, że niektóre przejęte materiały pochodziły z zapasów wojskowych zarówno w regionie, jak i spoza niego, w związku z tym że skala działań sowiec finansowanych przedsiębiorstw przestępczych, w tym organizacji prowadzących handel narkotykami, transnarodowych grup przestępczych oraz handlarzy bronią na skalę międzynarodową jest znacznie większa niż krajowe zdolności w zakresie egzekwowania zakazów.

Wykazano, że ryzyko wystąpienia aktów przemocy z użyciem broni palnej zwiększa się nie tylko w związku z rozprzestrzenianiem broni strzeleckiej, ale także w związku z powszechną dostępnością broni palnej. Dokument *Global Status Report on Violence, 2014* (Sprawozdanie na temat przemocy na świecie), opracowany przez Światową Organizację Zdrowia (WHO), pokazuje za pomocą badań przekrojowych przeprowadzonych w różnych krajach uczestniczących, że dostępność broni palnej jest w istocie jednym z czynników ryzyka w odniesieniu do zabójstw. W sprawozdaniu tym zauważono również, że generalnie broń palna jest szeroko rozpowszechniona na terytorium Ameryk oraz że jest to najczęściej wykorzystywana broń podczas incydentów z użyciem przemocy. W sprawozdaniu stwierdzono też, że łatwy dostęp do broni palnej i innych rodzajów broni oraz nadmierne spożywanie alkoholu są również silnie powiązane z wieloma rodzajami przemocy.

Inną kwestią do rozważenia jest fakt, że dostępność broni palnej wpływa na kobiety i mężczyzn w odmienny sposób. Powszechna dostępność broni palnej przyczynia się do podwyższenia liczby zagrożeń związanych z użyciem tego rodzaju broni, a także współczynnika śmiertelności w wyniku przemocy domowej dla kobiet – ofiar przemocy. Według Departamentu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Rozbrojenia mężczyźni stanowią nieproporcjonalnie duży odsetek właścicieli i użytkowników broni strzeleckiej, zarówno podczas konfliktu, jak i czasie pokoju. Zauważono, że w większości przypadków, gdy mężczyzna atakował kobietę, używano broni palnej jako narzędzia służącego zastraszaniu lub jako broni śmiertelnej. Gdy użyto broni palnej, ofiary przemocy domowej rzadziej doznawały widocznych urazów. Jednocześnie ofiary te częściej odczuwały strach. Broń palna jest wykorzystywana głównie po to, aby zagrozić partnerowi (69,1 %), a przy stosowaniu tego rodzaju broni, sprawcy są mniej skłonni do, przykładowo, bicia lub kopania ofiar.

Używanie wszelkiego rodzaju broni wiąże się z różnorodnymi agresywnymi zachowaniami, których skutki wykraczają poza fizyczne obrażenia ofiar. Groźby i zastraszanie mają konsekwencje psychologiczne i powodują traumy, a wiele ofiar takiej przemocy nie zgłasza jej odpowiednim władzom, ponieważ obawiają się odwetu. Osoby, które w ramach wykonywania swojego zawodu stykają się tymi zjawiskami, takie jak osoby świadczące usługi opieki zdrowotnej, pracownicy socjalni i funkcjonariusze bezpieczeństwa publicznego, muszą zostać przeszkolone, aby móc reagować na sytuacje przemocy z użyciem BSIL.

Zaangażowanie społeczności i utworzenie sieci wsparcia społecznego mogą stanowić lepszą pomoc dla ofiar przestępstw związanych z bronią palną i pomóc w zapobieganiu brutalnym zachowaniom, które mogą prowadzić w szczególności do umyślnych zabójstw. Aktywne społeczności przyczyniają się do budowania zaufania, przejrzystości, komunikacji i zaangażowania w podejmowane działania.

Od 2009 r. Departament ds. Bezpieczeństwa Publicznego (zwany dalej „DPS”) Sekretariatu Generalnego Organizacji Państw Amerykańskich („OPA”) (zwany dalej łącznie „DPS OPA”) wspiera starania państw członkowskich OPA w zakresie kontroli przepływu nielegalnej BSiL i amunicji oraz w zakresie zarządzania zapasami instytucjonalnymi poprzez program pomocy na rzecz kontroli broni i amunicji (zwany dalej „PACAM”). W ramach PACAM zrealizowano projekty w e współpracy z większością z 34 aktywnych państw członkowskich OPA, na podstawie postanowień CIFTA. Działania te doprowadziły do oznakowania ponad 290 000 sztuk broni palnej oraz zniszczenia dalszych 60 000 sztuk broni i ponad 1 700 ton amunicji w całym regionie.

Pomimo dobrych wyników w znakowaniu BSiL, zapewniania jej bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania jej zapasami, wciąż utrzymują się znaczące różnice pod względem zdolności krajowych, w szczególności wśród państw Ameryki Środkowej i Karaibów. W niemal wszystkich krajach tego regionu nadal nie zapewniono systematycznego wdrażania protokołów zarządzania zapasami, a ze względu na pomyślną realizację wcześniejszych działań w ramach PACAM oraz większe zaufanie wypracowane między organami krajowymi wypełniającymi zadania OPA w tej dziedzinie zwiększyło się zapotrzebowanie na pomoc techniczną, doradztwo i współpracę.

Podczas realizacji poprzednich projektów w ramach PACAM, jak również podczas niedawnych spotkań CIFTA, szereg państw członkowskich OPA wystąpiło o pomoc techniczną w dziedzinach, na których mają się koncentrować poszczególne proponowane projekty. Wśród krajów, które wystąpiły o wsparcie w zakresie poprawy bezpieczeństwa fizycznego i zdolności zarządzania zapasami, są: Belize, Gwatemala, Salwador, Honduras, Kostaryka, Jamajka, Republika Dominikańska i Dominika. Belize, Gwatemala, Salwador, Honduras, Kostaryka i Panama zwróciły się o wsparcie w zakresie niszczenia nadwyżek, przestarzałej lub skonfiskowanej BSiL i amunicji. Jednocześnie odnotowano duże zapotrzebowanie na szkolenia i pomoc w zakresie znakowania i śledzenia BSiL; o pomoc w tym zakresie wystąpiły: Gwatemala, Salwador, Honduras, Kostaryka, Panama, Bahamy, Barbados, Jamajka, Republika Dominikańska, Trynidad i Tobago, Gujana, Surinam, Urugwaj i Paragwaj.

Projekt ten będzie również obejmować element zapobiegawczy, na który składają się wspólne działania międzysektorowe i działania skoncentrowane na społecznościach mające na celu zmniejszenie czynników ryzyka związanych z przemocą; bezpośrednimi beneficjentami tego projektu będą wspomniane powyżej osoby, które w ramach wykonywania swojego zawodu stykają się odnośnymi zjawiskami, oraz społeczności lokalne, a pośrednimi – sprawcy i ofiary przemocy.

Element zapobiegawczy będzie realizowany w ramach jednej wybranej społeczności w trzech wybranych państwach. Interwencje te mogą wymagać dostosowań w celu sprostania potrzebom konkretnych grup społecznych, metod angażowania społeczności oraz wyraźnego określenia wyzwań i możliwości prowadzenia wspólnych inicjatyw mających na celu zapobieganie przemocy z użyciem broni palnej w różnych społecznościach. Choć państwa, na których należy skoncentrować te wysiłki nie zostały wyraźnie określone, Gwatemala, Salwador, Honduras i Jamajka są prawdopodobnymi kandydatami do uzyskania wsparcia w ramach projektów z uwagi na odnotowywane w tych państwach bardzo wysokie poziomy przestępczości z użyciem przemocy i związanego z tym użycia broni palnej.

1.2. Cele

Dzięki temu trzyletniemu projektowi, DPS zmierza do zwiększenia zdolności rządów państw członkowskich OPA w zakresie kontroli i ograniczenia nielegalnego rozprzestrzeniania broni strzeleckiej i lekkiej („BSiL”) i amunicji konwencjonalnej oraz nielegalnego handlu nimi w regionie, a także wzmocnienia zdolności wybranych społeczności w zakresie zapobiegania przemocy z użyciem broni. Pomoc techniczna i współpraca z państwami członkowskimi wspierające ogólny cel projektu będą służyć osiągnięciu następujących celów:

- zwiększenie bezpieczeństwa fizycznego krajowych zapasów utrzymywanych przez wojsko i inne instytucje oraz wzmocnienie systemów zarządzania nimi poprzez udoskonalenie środków ochrony poszczególnych obiektów i kontroli zapasów,
- wzmocnienie krajowych zdolności w zakresie niszczenia zajętej lub niebezpiecznej BSiL i amunicji, lub jej nadwyżek,
- zwiększenie zdolności w zakresie znakowania i śledzenia BSiL oraz pobudzanie współpracy regionalnej w zakresie śledzenia skonfiskowanej broni i amunicji,
- udoskonalenie mechanizmów transferu BSiL poprzez prawodawstwo krajowe, kontrole granic i współpracę regionalną, oraz
- propagowanie w wybranych społecznościach społecznie odpowiedzialnych zachowań, wybierając grupy, które dotkliwie odczuwają skutki przemocy zbrojnej, w tym poprzez wykorzystanie kampanii na rzecz zdawania broni lub innych strategii mających na celu zmniejszenie liczby przestępstw z użyciem przemocy na poziomie lokalnym.

2. Wybór agencji wykonawczej i koordynacja z innymi odnośnymi inicjatywami zapewniającymi finansowanie

2.1 Agencja wykonawcza – Organizacja Państw Amerykańskich („OPA”)

OPA odgrywa zasadniczą rolę w regionalnych ramach służących zapobieganiu nielegalnemu rozprzestrzenianiu broni strzeleckiej i lekkiej, amunicji i materiałów wybuchowych w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach. W 1997 r., wraz z podpisaniem CIFTA, region ten jako pierwszy na świecie przyjął regionalny instrument na rzecz kontroli

tych rodzajów broni. Zapewniając sekretariat techniczny dla CIFTA, OPA pełni wyjątkową rolę w koordynacji podejmowanych na całej półkuli zachodniej działań, które mają na celu zwalczanie niekontrolowanego rozprzestrzeniania nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji i które stanowią niezbędny krok w kierunku poprawy bezpieczeństwa obywateli i zmniejszenia skali przemocy z użyciem broni. Wykonując to zadanie, DPS OPA zrealizował projekty i programy wspierające państwa członkowskie OPA w wypełnianiu ich zobowiązań dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa krajowych zapasów broni palnej, wdrożenia środków legislacyjnych, tak aby nielegalne wytwarzanie broni palnej i nielegalny handel nią były uznawane za przestępstwa w prawie krajowym, obowiązku znakowania broni palnej oraz wymiany z innymi sygnatariuszami CIFTA informacji na temat śledzenia i schematów funkcjonowania nielegalnego handlu. Od 2007 r. w ramach projektów OPA wspieranych przez międzynarodowych darczyńców przeprowadzono szkolenia, zapewniono pomoc techniczną i sprzęt dla 29 państw w tym regionie, dzięki czemu oznakowano blisko 300 000 sztuk broni palnej, zniszczono dalsze 65 000 sztuk skonfiskowanej lub będącej w nadmiarze broni palnej oraz zlikwidowano ponad 1 700 ton przeterminowanej lub niebezpiecznej amunicji lub jej nadwyżek. Żadna inna organizacja regionalna lub subregionalna, obejmująca wszystkie terytoria Ameryk nie posiada wystarczających wpływów politycznych, wiedzy technicznej lub zasięgu geograficznego, aby móc udzielać wsparcia i pomocy wszystkim 35 państwom amerykańskim.

(Kuba pozostaje jedynym nieaktywnym państwem członkowskim OPA, a jej przyszły status jest uzależniony od wyników dialogu, który mógłby zostać zainicjowany na wniosek rządu Kuby oraz zgodnie z praktykami, celami i zasadami OPA).

Ponadto państwa członkowskie OPA powierzyły DPS OPA zadanie opracowania ukierunkowanego na odnośną półkulę planu działania na rzecz zapobiegania zabójstwom i zmniejszenia ich liczby. Jednym z celów tego planu jest ograniczenie dostępności i dostępu do broni. Dwa z instrumentów DPS służących realizacji planu to: międzyamerykański program i sieć zapobiegania przemocy i przestępczości. Element zapobiegawczy tego projektu zostanie wdrożony zgodnie z wytycznymi wspomnianego programu i sieci, z uwzględnieniem przewodniej roli młodzieży, trzech poziomów działań prewencyjnych, w oparciu o dowody naukowe, koordynację międzysektorową i uczestnictwo społeczne dzięki upodmiotowieniu społeczności, zachęcając przy tym do współpracy międzynarodowej, propagując kulturę pokoju, z uwzględnieniem kwestii praw człowieka i aspektów płci.

2.2. Koordynacja z innymi odnośnymi inicjatywami zapewniającymi finansowanie

Zgodnie z ogólną praktyką DPS OPA koordynuje swoje działania z działaniami innych agencji i organizacji otrzymujących środki finansowe zarówno od tych samych, jak i różnych rządów i organów międzynarodowych będących darczyńcami. W przypadku organizacji otrzymujących wsparcie dla prac związanych z działaniami zaproponowanymi w ramach tego projektu ze strony Unii, przedsięwzięciem bezpośrednio związanym z projektem jest Globalny Program na rzecz Broni Palnej Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC). W tym przypadku głównym punktem koordynacji działań będzie zarówno biuro regionalne UNODC w Meksyku, jak i biura znajdujące się w krajach, w których będą prowadzone konkretne działania. Ze względu na bieżące prace UNODC w tej dziedzinie działania realizowane w ramach projektu będą dostosowane do filarów Globalnego Programu na rzecz Broni Palnej.

Jeśli chodzi o zmiany legislacyjne i polityczne, DPS OPA będzie nadal współpracować w tej dziedzinie poprzez CIFTA w drodze corocznych posiedzeń komitetu konsultacyjnego oraz za pośrednictwem specjalnych grup roboczych, które opracowały i nadal pracują nad doprecyzowaniem modelowych przepisów dla państw-stron. Cel nr 4 niniejszej propozycji to udoskonalenie mechanizmów transferu BSiL poprzez prawodawstwo krajowe, kontrole granic i współpracę regionalną, ze szczególnym uwzględnieniem mechanizmów prawnych. Działania te będą obejmować regionalne warsztaty służące opracowaniu mechanizmów legalnych transgranicznych transferów i ich śledzenia, opracowanie wirtualnej sieci koordynacji wymiany informacji na temat legalnych transferów i nielegalnego handlu oraz pomoc prawną dla konkretnych państw. Opracowane już przez UNODC instrumenty legislacyjne będą miały istotne znaczenie dla ukierunkowania prac prowadzonych w ramach projektu OPA w tej dziedzinie, doradztwo i doświadczenie UNODC będą wykorzystywane w trakcie opracowywania tych ram regionalnych, łącznie z zapraszaniem przedstawicieli UNODC do udziału w warsztatach i do przedstawienia uwag podczas prac nad wirtualną siecią koordynacji.

Jeśli chodzi o środki zapobiegawcze i środki bezpieczeństwa, DPS OPA będzie się kontaktować z UNODC w celu zorganizowania dyskusji służących wymianie doświadczeń dotyczących projektów w zakresie znakowania i śledzenia broni palnej. Ponieważ w poprzednich projektach OPA była to dziedzina, na którą zwracano szczególną uwagę, można by ułatwić wymianę doświadczeń na wczesnym etapie projektu, w kontekście posiedzeń komitetów konsultacyjnych CIFTA poprzez udział w tych spotkaniach pracowników UNODC.

Gromadzenie i analiza danych, kolejny filar Globalnego Programu na rzecz Broni Palnej, będzie ważną okazją do tego, aby OPA mogła wymienić się informacjami zebranymi podczas działań realizowanych w ramach projektu z UNODC. W tym względzie DPS OPA zamierza kontaktować się z głównym biurem UNODC w Wiedniu, a także z jego biurem łącznikowym w Nowym Jorku i biurem regionalnym w Meksyku, aby koordynować sposoby, w jakie możemy wymieniać informacje na temat działań realizowanych w ramach projektu, które będą pomocne w analizie globalnych schematów i tendencji w handlu bronią.

3. Opis projektu

3.1. Opis

Ogólnym celem tego projektu jest zwiększenie zdolności rządów państw członkowskich OPA w zakresie kontroli i ograniczenia nielegalnego rozprzestrzeniania broni strzeleckiej i lekkiej („BSiL”) i amunicji konwencjonalnej w całej Ameryki Łacińskiej i na całych Karaibach oraz zmniejszenie wpływu BSiL na słabsze grupy społeczne i społeczności w regionie. Opierając się na wcześniejszych działaniach prowadzonych przez DPS OPA za pośrednictwem programu pomocy na rzecz kontroli broni i amunicji („PACAM”), działania realizowane w ramach projektu skoncentrują się na zabezpieczeniu instytucjonalnych zapasów broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji przy użyciu środków bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami, zapobieganiu nielegalnemu przemytowi broni i amunicji przez granice państw w regionie oraz na identyfikowaniu i śledzeniu broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji, które zostały przejęte przez organy rządowe w celu określenia ich pochodzenia. Podczas realizacji projektu OPA będzie zapewniać szkolenia dla krajowych agencji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo fizyczne i zarządzanie zapasami oraz dostarczać sprzęt i oprogramowanie do celów kontroli krajowych zapasów.

Działania w zakresie zarządzania zapasami będą również obejmować udzielanie rządów pomocy w niszczeniu skonfiskowanej i niebezpiecznej BSiL i amunicji oraz ich nadwyżek. OPA wzmocni wcześniejszy projekt, w ramach którego zapewniano sprzęt i szkolenia w zakresie znakowania i śledzenia BSiL, poprzez pomoc państwom członkowskim, które nie otrzymały wsparcia w tej dziedzinie, jak również tym państwom członkowskim, które takie wsparcie otrzymały, a następnie wystąpiły o dodatkowe szkolenia i wsparcie w zakresie konserwacji sprzętu do znakowania. Wykorzystując swoją funkcję koordynującą jako sekretariat CIFTA, OPA będzie udzielać państwom członkowskim porad i pomocy technicznej przy redagowaniu przepisów wspierających działania na rzecz zapobiegania nielegalnemu wytwarzaniu BSiL i amunicji i nielegalnemu handlowi nimi, zwalczania tych działań i ich eliminowania, zgodnie z CIFTA. Ponadto pilotażowy program prewencyjny będzie ukierunkowany na wybrane społeczności w dwóch lub trzech spośród państw, które są w największym stopniu dotknięte przemocą zbrojną związaną z rozprzestrzenianiem BSiL. Planowane ramy czasowe realizacji projektu to 36 miesięcy.

3.2 Metoda

3.2.1. Struktura organizacyjna

Projekt ten będzie realizowany przez DPS OPA, w koordynacji z państwami członkowskimi OPA. Zespół DPS OPA ds. zarządzania projektem będzie się składał z pięciu członków personelu pracujących w siedzibie OPA w Waszyngtonie, DC, natomiast wykonaniem projektu zajmie się regionalny zespół wsparcia technicznego i zatrudniony na miejscu personel z państw członkowskich, w zależności od konkretnych działań, które mają być wykonane.

Regionalny zespół ds. programu pomocy na rzecz kontroli broni i amunicji („PACAM”) będzie składał się z kierownika zespołu / koordynatora, eksperta ds. zarządzania informacjami i baz danych, specjalisty ds. wsparcia logistycznego/administracyjnego oraz trzech techników mających doświadczenie w zakresie bezpieczeństwa, identyfikacji, znakowania i niszczenia broni palnej, dysponujących certyfikatem poziomu 3 w zakresie niszczenia amunicji wybuchowej („EOD”), zgodnie z normami kompetencyjnymi w zakresie EOD opracowanymi przez ośrodek ds. porozumienia roboczego Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego. W przypadku wysoce specjalistycznych szkoleń i zadań OPA może również zawierać krótkoterminowe umowy dotyczące wsparcia z innymi technicznymi organizacjami partnerskimi, w tym *Golden West Humanitarian Foundation*, która ma bogate doświadczenie w opracowywaniu odpowiednich innowacyjnych technologii służących przezwyciężeniu wyzwań operacyjnych w dziedzinie amunicji, materiałów wybuchowych, min przeciwpiechotnych i BSiL.

Początkowo zespół DPS OPA ds. zarządzania programem będzie koordynować działania bezpośrednio z organami krajowymi państw członkowskich, które uprzednio zwróciły się o wsparcie w zakresie problematyki BSiL oraz amunicji. W kilku przypadkach OPA już wcześniej zawarła umowy o współpracy w celu udzielenia państwom członkowskim pomocy w obszarze bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami oraz znakowania i śledzenia BSiL, które to umowy będą stanowić podstawę dla pomocy technicznej. Zespół ds. pomocy technicznej w ramach PACAM będzie w stanie odpowiedzieć na wnioski o pomoc w zakresie szkoleń i konserwacji sprzętu do znakowania BSiL bezpośrednio po rozpoczęciu projektu.

3.2.2. Podejście techniczne

Wnioski o udzielenie pomocy w zakresie bezpieczeństwa fizycznego, zarządzania zapasami i niszczenia BSiL lub amunicji będą musiały być wstępnie ocenione; ocena ta ma być przeprowadzona przez członka zespołu DPS OPA ds. zarządzania programem przy wsparciu ze strony zespołu ds. pomocy technicznej w ramach PACAM. W oparciu o te oceny zespół ds. zarządzania zaproponuje organom krajowym plany działania dla poszczególnych krajów, które będą wykonywane przy wsparciu zespołu ds. pomocy technicznej w ramach PACAM, z uwzględnieniem najpilniejszych priorytetów i dostępnych środków finansowych. Działania mające na celu zniszczenie amunicji będą uwzględniać wiek, stan fizyczny i przestarzałość materiału, nadając priorytet usuwaniu materiałów, które stanowią największe ryzyko dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, w związku z tym że może dojść

do nieplanowanych eksplozji lub przekierowywania na nielegalny rynek. Przy podejmowaniu decyzji o tym, że dana broń strzelecka i lekka ma zostać zniszczona, stosowane będą kryteria analityczne, w tym przeznaczenie, śmiertelność charakter oraz ryzyko przekierowywania na nielegalny rynek. Zajęta lub skonfiskowana broń będzie niszczone wtedy, gdy zostanie zwolniona przez organy sądowe i nie będzie już musiała być przedstawiana jako dowód w postępowaniu sądowym. Przy opracowywaniu każdego krajowego planu działania będą brane pod uwagę następujące wytyczne:

- międzynarodowe wytyczne techniczne dotyczące amunicji,
- standardy dotyczące broni palnej opracowane przez OPA dotyczące znakowania i prowadzenia rejestrów, oraz
- podręcznik dotyczący niszczenia broni strzeleckiej i lekkiej, amunicji i materiałów wybuchowych opracowany przez Departament ds. Rozbrojenia Organizacji Narodów Zjednoczonych.

W celu zacieśnienia współpracy regionalnej w zakresie przepisów krajowych dotyczących BSiL, mechanizmów transferu i kontroli granic OPA przeprowadzi warsztaty regionalne w związku z rocznymi posiedzeniami komitetu konsultacyjnego CIFTA. Wsparcie tych warsztatów przyczyni się do zwiększenia udziału odnośnych organów krajowych w posiedzeniach w ramach CIFTA, będą one służyć jako fora umożliwiające identyfikację wspólnych problemów i rozwiązań. Zespół DPS OPA ds. zarządzania wnieśli wkład w opracowywanie porządków obrad CIFTA, będzie też zajmować się koordynacją i organizacją warsztatów. Warsztaty będą koncentrować się na konkretnych tematach w dziedzinie regionalnej współpracy i koordynacji w celu określenia wspólnych potrzeb w zakresie szkoleń i pomocy technicznej sąsiadujących ze sobą krajów i subregionów. Warsztaty regionalne będą się koncentrować w szczególności na stworzeniu regionalnego systemu powiadamiania o legalnym transferze broni, spójnego z postanowieniami CIFTA i z uwzględnieniem wytycznych dotyczących przejrzystości zawartych w Traktacie o handlu bronią („ATT”), który niektóre państwa członkowskie OPA i niektórzy sygnatariusze CIFTA podpisali i ratyfikowali.

Kolejne szkolenia będą koordynowane przez zespół DPS OPA ds. zarządzania i prowadzone przez zespół ds. pomocy technicznej w ramach PACAM, z udziałem państw członkowskich na poziomie krajowym i subregionalnym z myślą o usprawnieniu komunikacji między działającymi w określonych obszarach geograficznych organami krajowymi o podobnych zadaniach. Jedno ze szkoleń będzie skierowane do służb celnych i organów portowych i będzie dotyczyło rejestrowania zajętej broni i amunicji, tak aby wspierać śledzenie i ustalanie schematów działania w handlu bronią jako sposobu na ograniczenie przemytu broni i promować lepsze zgłaszanie przypadków zajęcia broni. Po przeszkoleniu personelu krajowego zespół ds. pomocy technicznej w ramach PACAM zapewni odpowiednie oprogramowanie i sprzęt komputerowy dla wsparcia tych działań. W związku z tym szkoleniem zespół ds. pomocy technicznej w ramach PACAM przedstawi informacje, jak również wydrukowane przewodniki do rozpowszechnienia, dotyczące identyfikacji i klasyfikacji BSiL i amunicji oraz odnośnych środków bezpieczeństwa w celu zapobiegania wypadkom.

Element zapobiegawczy tego projektu będzie się koncentrować na jednej społeczności w każdym z trzech wybranych państw. DPS OPA będzie koordynować oceny dotyczące społeczności, poczynwszy od systemu diagnostyki strategicznej (*Sistema de Diagnostico Estratégico*) – metody SIDIEs – w ramach których dokonana zostanie ocena obecnego ryzyka wystąpienia przemocy z użyciem broni palnej na poziomie społeczności lokalnych, łącznie z grupami najbardziej narażonymi, a także atuty i słabości wybranej społeczności pod kątem zapewnienia własnej ochrony. Świadczone przez państwo i społeczeństwo obywatelskie usługi służące zapewnieniu wsparcia i ochrony dla ofiar przemocy zbrojnej zostaną zidentyfikowane, a organy lokalne otrzymają wykaz zaleceń politycznych w tym zakresie. Oceny będą uwzględniały aspekt płci oraz podejście oparte na prawach człowieka.

Drugim krokiem w tym procesie będzie budowanie zdolności osób świadczących usługi opieki zdrowotnej na poziomie lokalnym, pracowników socjalnych, pracowników wymiaru sprawiedliwości i funkcjonariuszy bezpieczeństwa publicznego, tak aby mogli oni zapewniać lepsze wsparcie i ochronę dla ofiar przemocy i przestępczości oraz podejmować działania na rzecz zapobiegania recydywie wśród przestępców. Działanie to skupi się na pracy z ofiarami i sprawcami przemocy domowej. Zapewnione zostanie wsparcie psychologiczne i psychospołeczne dla ofiar tych przestępstw poprzez utworzenie lub wzmocnienie grup wzajemnego wsparcia, a także uwzględniona zostanie reintegracja na rynku pracy. Ofiary i ich rodziny będą zachęcane do zgłaszania przypadków stosowania przemocy i gróźb, a jednocześnie pracownicy wymiaru sprawiedliwości i funkcjonariusze bezpieczeństwa publicznego urzędnicy będą szkoleni, aby lepiej reagować na tego rodzaju przemoc. Osoby świadczące usługi opieki zdrowotnej i pracownicy wymiaru sprawiedliwości będą zachęcani do włączania do swoich działań – w ramach strategii prewencyjnej i w celu uniknięcia recydywy – udzielania pomocy psychologicznej przestępcom.

W działania te będą również zaangażowane społeczności lokalne, aby przezwyciężyć ich słabości oraz zidentyfikować i wzmocnić istniejące sieci zapewniające ochronę oraz aby prowadzić współpracę z istniejącymi oficjalnymi sieciami prewencyjnymi. Działania te będą obejmować szkolenia dla liderów społeczności lokalnych na temat technik pokojowego rozwiązywania konfliktów, a także, jeżeli zajdzie taka potrzeba, kampanie na rzecz zmniejszania ryzyka związanego z BSiL. Niektóre z tych działań mogą być skierowane do grup, które na początku określono jako najsłabsze grupy społeczne, takich jak młodzież grupy ryzyka (na przykład terapia wielosystemowa) lub kobiety (przedsiębiorczość). Wszystkie działania na rzecz budowania zdolności społeczności lokalnych zostaną ocenione z zastosowaniem najbardziej odpowiednich instrumentów, takich jak ankiety czy grupy dyskusyjne. Ponadto po wybraniu konkretnych działań opracowane zostaną specjalne instrumenty mające na celu ich ocenę.

3.2.3. Perspektywa płci

Ponieważ konflikty zbrojne dotyczą kobiet, mężczyzn, dziewczęta i chłopców w różny sposób, projekt ten będzie uwzględniał fakt, że kobiety i dziewczęta w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach doświadczają dyskryminacji ze względu na płeć i są narażone na przemoc seksualną. W celu promowania i wspierania aktywnego i konstruktywnego uczestnictwa kobiet we wszystkich mechanizmach służących zapobieganiu przemocy i rozwiązywaniu konfliktów aspekt płci zostanie włączony do wszystkich działań. Jednym z głównych środków będzie uczestnictwo kobiet na wszystkich poziomach realizacji projektu przez Sekretariat Generalny OPA w kontekście zarówno celów technicznych, jak i celów polegających na rozwiązywaniu konfliktów i zapobieganiu przemocy. Udział kobiet zostanie zapewniony już na poziomie sekretariatu OPA ds. bezpieczeństwa w wielu wymiarach oraz dyrekcji DPS OPA aż do poziomu personelu technicznego na poziomie krajowym i w ramach PACAM prowadzącego działania dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami, kontroli i niszczenia BSiL, a także poziomu pracowników lokalnych zajmujących się propagowaniem zapobiegania przemocy. Działania na rzecz zapobiegania przemocy będą się koncentrować przede wszystkim na konieczności zapewnienia kobietom i dziewczętom bezpieczeństwa i ochrony w ramach ich społeczności oraz ich udziału w poszukiwaniu możliwości znalezienia rozwiązań dla tych wyzwań. Przy realizacji konkretnych działań będą zawierane partnerstwa z kierowanymi przez kobiety organizacjami regionalnymi i lokalnymi, w oparciu o zgodność celów tych organizacji z celami projektu i ich dotychczasowe doświadczenie w technicznych obszarach projektu.

3.2.4. Koordynacja zewnętrzna

Podczas realizacji projektu, oprócz koordynacji i współpracy z organami krajowymi w całym regionie, OPA będzie koordynować działania i współpracować z innymi instytucjami i organizacjami. Podmioty wymienione poniżej mogą być w stanie udzielić wsparcia w konkretnych kwestiach i pomóc w promowaniu inicjatywy w regionie:

- Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przemoczości (UNODC), w stosownych przypadkach wraz z biurami regionalnymi i krajowymi: Globalny Program na rzecz Broni Palnej, w szczególności kontrola tranzytu i pośrednictwa,
- program kontroli broni strzeleckiej i lekkiej w Ameryce Środkowej (CASAC) System Integracji Środkowoamerykańskiej (SICA): promowanie regionalnych inicjatyw dla Ameryki Środkowej poprzez uczestnictwo w regionalnych warsztatach oraz działaniach następczych dotyczących wcześniejszych projektów w zakresie BSiL finansowanych przez ESDZ,
- Karaibska Agencja Wykonawcza ds. Przemoczości i Bezpieczeństwa Agencja Wykonawcza ds. Przemoczości i Bezpieczeństwa (CARICOM IMPACS): koordynacja działań regionalnej zintegrowanej sieci informacji balistycznych (RIBIN),
- Interpol: pomoc techniczna w szkoleniach w zakresie BSiL (iARMS),
- Biuro ds. Alkoholu, Tytoniu, Broni Palnej i Materiałów Wybuchowych (ATF) w USA: wiedza techniczna w zakresie śledzenia BSiL (e-Trace),
- Kanadyjska Królewska Policja Konna (RCMP): współpraca techniczna w celu opracowywania szkoleń na temat identyfikowania i klasyfikowania BSiL,
- Conflict Armament Research: koordynacja i pomoc techniczna w zakresie śledzenia BSiL w ramach inicjatywy iTrace,
- organizacje społeczeństwa obywatelskiego zajmujące się zapobieganiem przestępczości i przemocy, w tym Środkowoamerykańską Sieć na rzecz Budowania Pokoju i Bezpieczeństwa Ludzkiego (REDCEPAZ – Red Centroamericana para la Construcción de la Paz y Seguridad Humana), Instytut Nauczania na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (IEPADES – Instituto de Enseñanza para el Desarrollo Sostenible – Gwatemala), Interpeace (Ameryka Środkowa), Sojusz na rzecz Zapobieganiu Przemocy (Jamajka) oraz North Coast Empowerment Group (Trynidad i Tobago).

3.3. Cele i działania realizowane w ramach projektu

Cel nr 1: zwiększenie bezpieczeństwa fizycznego krajowych zapasów utrzymywanych przez wojsko i inne instytucje oraz wzmocnienie systemów zarządzania nimi poprzez udoskonalenie środków ochrony poszczególnych obiektów i kontroli zapasów.

Działania pomocnicze:

- Działanie 1.1: ocena sytuacji w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami w co najmniej dziewięciu państwach członkowskich OPA.
- Działanie 1.2: opracowanie oprogramowania do kontroli zapasów BSiL i amunicji oraz udostępnienie oprogramowania i szkoleń wszystkim kluczowym państwom członkowskim OPA poprzez CIFTA.
- Działanie 1.3: zapewnianie szkoleń dla kluczowych organów krajowych na temat najlepszych praktyk w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami, w tym kontrola magazynów oraz identyfikacja i klasyfikacja BSiL podczas warsztatów przy okazji wydarzeń w ramach CIFTA.

Oczekiwane wyniki:

- Zakończenie dziewięciu ocen zdolności i potrzeb w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami na poziomie krajowym.
- Opracowanie oprogramowania do kontroli zapasów i jego udostępnienie co najmniej dziewięciu państwom członkowskim OPA.
- Zorganizowanie dwóch warsztatów na temat najlepszych praktyk w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami z udziałem 60 pracowników z 15 państw członkowskich OPA objętych szkoleniem.

Cel nr 2: wzmocnienie krajowych zdolności w zakresie niszczenia zajętej lub niebezpiecznej BSiL i amunicji, lub ich nadwyżek.

Działania pomocnicze:

- Działanie 2.1: zapewnienie szkoleń i pomocy technicznej w zakresie niszczenia skonfiskowanej i niepożądanego BSiL i amunicji oraz nadwyżek tej broni i amunicji, jak również monitorowanie tego procesu w co najmniej ośmiu państwach członkowskich OPA.
- Działanie 2.2: koordynowanie z rządem Hiszpanii działań w celu zapewnienia szkolenia w zakresie zaawansowanego niszczenia amunicji wybuchowej dla 60 techników z państw członkowskich OPA w hiszpańskiej Akademii Inżynierii Wojskowej w Madrycie.

Oczekiwane wyniki:

- Wyszkolenie co najmniej 200 pracowników z ośmiu państw członkowskich OPA w zakresie bezpiecznego niszczenia BSiL, amunicji i materiałów wybuchowych.
- Zniszczenie 300 ton amunicji i 30 000 sztuk BSiL.
- Wyszkolenie co najmniej 60 techników z poszczególnych krajów w zakresie niszczenia amunicji wybuchowej do poziomu 3 zgodnie z normami opracowanymi przez ośrodek ds. porozumienia roboczego Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Cel nr 3: zwiększenie zdolności w zakresie znakowania i śledzenia BSiL oraz pobudzanie współpracy regionalnej w zakresie śledzenia skonfiskowanej broni i amunicji.

Działania pomocnicze:

- Działanie 3.1: zorganizowanie co najmniej jednej wizyty dotyczące pomocy w zakresie konserwacji i szkoleń w 18 państwach członkowskich OPA, które uprzednio otrzymały sprzęt do znakowania BSiL oraz zostały odpowiednio wyszkolone za pośrednictwem OPA.
- Działanie 3.2: dostarczenie ograniczonej liczby dodatkowego sprzętu do znakowania BSiL do państw członkowskich OPA, które wystąpiły o maszyny i sprzęt komputerowy, aby zwiększyć swoje zdolności w zakresie znakowania i prowadzenia rejestrów.
- Działanie 3.3: wprowadzenie sprzętu do znakowania BSiL i zapewnienie szkoleń dla trzech państw członkowskich OPA, które uprzednio nie otrzymały pomocy w tym zakresie.
- Działanie 3.4: skonsolidowanie danych dotyczących BSiL zajętej przez organy krajowe i zniszczonej w ramach działania 2.1 w celu określenia państw pochodzenia i tranzytu oraz przeanalizowania schematów działania w nielegalnym handlu.

Oczekiwane wyniki:

- Wyszkolenie 200 techników z 18 państw członkowskich OPA w zakresie stosowania sprzętu do oznaczania BSiL i prowadzenia stosownych rejestrów.
- Naprawa uszkodzonych maszyn do znakowania lub dostarczenie nowych do państw członkowskich OPA w celu zapewnienia, aby każde z 25 państw, które uczestniczyły w pierwotnym projekcie OPA dotyczącym znakowania BSiL, dysponowało co najmniej jedną działającą maszyną.
- Dostarczenie co najmniej jednej maszyny do znakowania BSiL oraz oprogramowania i sprzętu do prowadzenia rejestrów do trzech państw członkowskich OPA, które nie uczestniczyły w pierwotnym projekcie OPA dotyczącym znakowania BSiL.
- Przekazanie z rejestrów państw członkowskich OPA danych identyfikacyjnych dotyczących ok. 30 000 sztuk zajętej BSiL do Conflict Armament Research do wykorzystania i analizy w ramach inicjatywy I-trace, a także do międzynarodowych organów ścigania do celów śledzenia poszczególnych sztuk broni palnej poprzez stosowany przez Interpol system iARMS i system e-Trace amerykańskiego Biura ds. Alkoholu, Tytoniu i Broni Palnej.

Cel nr 4: udoskonalenie mechanizmów transferu BSiL poprzez prawodawstwo krajowe, kontrole granic i współpracę regionalną.

Działania pomocnicze:

- Działanie 4.1: przeprowadzenie warsztatu na poziomie regionalnym w kontekście CIFTA w celu opracowania mechanizmu łączności i komunikacji transgranicznej i regionalnej służącego powiadamianiu państw sąsiadujących o legalnych transferach broni i ułatwianiu ich monitorowania.
- Działanie 4.2: utworzenie wirtualnej sieci koordynacji wymiany informacji na temat nielegalnego handlu bronią i jej nielegalnego wytwarzania.
- Działanie 4.3: udzielanie państwom członkowskim OPA, które zwracają się o wsparcie, pomocy prawnej w zakresie przepisów krajowych dotyczących kontroli BSiL.

Oczekiwane wyniki:

- Koordynowanie prac nad standardowym formularzem zgłaszania legalnych transferów broni pomiędzy Amerykami i jego zatwierdzenie przez państwa-strony CIFTA.
- Utworzenie i uruchomienie wirtualnej platformy zgłoszeń poprzedzających transfer broni (wzorowanej na systemie PEN Online dla prekursorów chemicznych).
- Udzielenie pięciu państwom członkowskim OPA pomocy prawnej w zakresie tworzenia krajowego systemu kontroli BSiL, amunicji lub materiałów wybuchowych.

Cel nr 5: propagowanie w wybranych społecznościach społecznie odpowiedzialnych zachowań, wybierając grupy, które dotkliwie odczuwają skutki przemocy zbrojnej, w tym poprzez wykorzystanie kampanii na rzecz zdawania broni lub innych strategii mających na celu zmniejszenie liczby przestępstw z użyciem przemocy na poziomie lokalnym.

Działania pomocnicze:

- Działanie 5.1: koordynowanie i prowadzenie diagnostycznych ocen schematów przemocy zbrojnej i związanych z tym problemów w wybranych społecznościach w trzech państwach członkowskich OPA (po jednej na każde państwo) w celu określenia populacji, w których występuje wysoki wskaźnik przestępczości z użyciem BSiL, gdzie działania prewencyjne prawdopodobnie spowodują zmniejszenie poziomu przemocy, oraz dostępnych obecnie usług świadczonych przez państwo i społeczeństwo obywatelskie służących zapewnieniu pomocy dla ofiar przestępstw i przemocy.
- Działanie 5.2: zapewnienie szkoleń dla osób świadczących usługi opieki zdrowotnej, pracowników socjalnych, pracowników wymiaru sprawiedliwości i funkcjonariuszy bezpieczeństwa publicznego w celu poprawy ich zdolności do udzielania pomocy ofiarom przemocy domowej i innych form przemocy zbrojnej oraz zorganizowanie szkoleń dla liderów, zwłaszcza płci męskiej, społeczności lokalnych na temat technik pokojowego rozwiązywania konfliktów w celu zapobiegania recydywie wśród przestępców.
- Działanie 5.3: prowadzenie warsztatów w zakresie budowania zdolności społeczności lokalnych na temat zapobiegania przemocy, ukierunkowanych na wzmocnienie czynników ochronnych wśród populacji zidentyfikowanych jako najbardziej narażone na przemoc i przemoc z użyciem broni palnej w trzech wybranych społecznościach.
- Działanie 5.4: ocena skuteczności prowadzonych w ramach projektu działań prewencyjnych.

Oczekiwane wyniki:

- Dokonanie oceny trzech społeczności lokalnych [ocena obejmuje lokalne schematy przemocy z użyciem broni palnej, obecne słabsze grupy społeczne, liczbę przypadków przemocy domowej z użyciem broni palnej jako mechanizmu przemocy i przestępczości, świadczone na poziomie lokalnym usługi pomocy i ochrony dla ofiar przemocy i przemocy zbrojnej, a także wykaz zaleceń dla decydentów w trzech wybranych społecznościach].
- Wzmocnienie trzech sieci społecznych, aby zapewnić możliwości ograniczania ryzyka wystąpienia przemocy z użyciem broni palnej.
- Wyszakowanie 300 urzędników i osób świadczących usługi opieki w ramach organizacji państwowych i społeczeństwa obywatelskiego oraz wyszkolenie urzędników w celu zwiększenia zdolności w zakresie zapobiegania przemocy zbrojnej i łagodzenia jej skutków.
- Wdrożenie i ocena wybranych działań ukierunkowanych na grupy społeczne, które są najbardziej narażone na przemoc z użyciem broni palnej, w ramach jednej społeczności w każdym z trzech wybranych państw-beneficjentów.

4. Beneficjenci

Bezpośrednimi beneficjentami celów nr 1–4 są instytucje i organy krajowe odpowiedzialne za kontrolę BSiL, amunicji i materiałów wybuchowych w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach. Jeśli chodzi o bezpieczeństwo fizyczne, zarządzanie zapasami i niszczenie BSiL, amunicji i materiałów wybuchowych, swoje zdolności w tym zakresie zwiększą ministerstwa obrony i bezpieczeństwa publicznego rządów Belize, Gwatemali, Salwadoru, Hondurasu, Kostaryki, Jamajki, Republiki Dominikańskiej i Panamy. Oprócz tych państw, ministerstwa Bahamów, Barbadosu, Trynidadu i Tobago, Gujany, Surinamu, Urugwaju i Paragwaju odniosą bezpośrednie korzyści z budowy zdolności w zakresie znakowania i śledzenia BSiL. Organy kontroli BSiL w całym regionie skorzystają ze szkoleń i wymiany informacji oraz współpracy regionalnej i inicjatyw na rzecz koordynacji działań. Organy lokalne w trzech państwach najbardziej dotkniętych problemem przestępstw z użyciem przemocy i innymi formami przemocy zbrojnej będą mogły uczestniczyć w szkoleniach w zakresie zapobiegania przemocy i łagodzenia jej skutków. Końcowymi beneficjentami działań prowadzonych w celu osiągnięcia wszystkich pięciu celów będą obywatele Ameryki Środkowej, Karaibów i wybranych państw Ameryki Południowej dotkniętych wysokim poziomem przestępczości i przemocy zbrojnej.

5. Wyeksponowanie działań Unii Europejskiej

DPS OPA zapewni, aby wszystkie działania prowadzone w ramach projektu odnotowywały wsparcie finansowe Unii dla tego projektu, wykorzystując w tym celu różne środki. Wsparcie UE zostanie podkreślone w komunikatach prasowych, mediach społecznościowych i wywiadach dla mediów informacyjnych dotyczących wydarzeń medialnych. Cały sprzęt, materiały drukowane lub oprogramowanie komputerowe ofiarowane państwom-beneficjentom będą oznakowane jako sfinansowane przez Unię. Logo lub flaga UE zostaną umieszczone na wszystkich nakryciach głowy, kombinezonach lub odzieży służbowej pracowników projektu, jako wyraźna metoda identyfikacji wkładu UE. Informacja o wsparciu Unii zostanie również opublikowana i będzie widoczna na stronach internetowych OPA i w jej publikacjach związanych z projektem i programami otrzymującymi wsparcie.

6. Okres obowiązywania

Planowane ramy czasowe realizacji projektu to 36 miesięcy.

7. Warunki ogólne

DPS OPA zajmie się techniczną realizacją projektu za pośrednictwem dwóch istniejących programów: programu pomocy na rzecz kontroli broni i amunicji („PACAM”) oraz międzyamerykańskiego programu i sieci zapobiegania przemocy i przestępczości. Departament będzie odgrywał istotną rolę we wdrażaniu i wspieraniu CIFTA poprzez plan działania na lata 2018–2022 i tym samym przyczyni się w istotnym stopniu do budowania zdolności krajowych.

8. Partnerzy

DPS OPA będzie realizował projekt we współpracy z krajowymi organami odpowiedzialnymi zajmującymi się kontrolą BSiL, amunicji i materiałów wybuchowych oraz z organami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo publiczne w państwach otrzymujących wsparcie. Działania te skoncentrują się przede wszystkim na subregionach Ameryki Środkowej i Karaibów, w których wskaźniki przemocy zbrojnej utrzymują się na wysokim poziomie, a krajowe zasoby i zdolności finansowe są najbardziej ograniczone.

9. Sprawozdawczość

Co kwartał będą przedstawiane opisowe sprawozdania z postępu prac i sytuacja finansowa, aby umożliwić odpowiednie i terminowe monitorowanie i ocenę.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/2011**z dnia 17 grudnia 2018 r.****w sprawie wsparcia uwzględniających aspekt płci polityk, programów i działań w zakresie zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i jej niewłaściwego wykorzystywania, zgodnie z programem działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 listopada 2018 r. Rada przyjęła strategię UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej (zwaną dalej „BSiL”) oraz amunicji do tych rodzajów broni zatytułowany „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli”. W strategii przewidziano, że Unia będzie systematycznie uwzględniać kwestie związane z płcią przy opracowywaniu nowych projektów dotyczących zwalczania przemocy z użyciem broni i ogólnie kontroli BSiL oraz rozpowszechnianiu dobrych praktyk w tym zakresie.
- (2) W dniu 3 kwietnia 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/633 ⁽¹⁾ w sprawie Programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach (zwanego dalej „programem działania ONZ”). Działania finansowane w ramach tej decyzji były realizowane przez Biuro ONZ ds. Rozbrojenia (UNODA) i obejmowały zorganizowanie sympozjum tematycznego zatytułowanego „BSiL i Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w tym 16. cel zrównoważonego rozwoju i aspekty kontroli BSiL związane z problematyką płci”.
- (3) W dniu 28 maja 2018 r. Rada przyjęła konkluzje dotyczące stanowiska Unii w sprawie zwalczania nielegalnego handlu BSiL, w związku z trzecią konferencją ONZ poświęconą przeglądowi postępów w realizacji programu działania ONZ, którą to konferencję zorganizowano w czerwcu 2018 r. Jednym z kluczowych celów Unii, jeśli chodzi o wynik konferencji, jest: uznanie zróżnicowanego wpływu, jaki przemoc zbrojna wywiera na kobiety, mężczyzn, dziewczęta i chłopców oraz propagowanie roli kobiet w realizacji programu działania ONZ i znajomości problematyki płci w działaniach z zakresu kontroli BSiL jako warunku skuteczności tych działań.
- (4) W dniu 30 czerwca 2018 r. trzecia konferencja ONZ poświęcona przeglądowi postępów w realizacji programu działania ONZ przyjęła dokument końcowy, w którym państwa stwierdziły, że nadal są poważnie zaniepokojone negatywnym wpływem, jaki nielegalny handel BSiL wywiera na kobiety, mężczyzn, dziewczęta i chłopców, uznają eliminowanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką za jeden z kluczowych elementów zwalczania przemocy ze względu na płć oraz uznają, że dostrzegają potrzebę zwiększenia udziału kobiet w procesie decyzyjnym i procesie realizacji w odniesieniu do programu działania ONZ i międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, a także potwierdzają, że państwa muszą uwzględniać aspekt płci w swoich działaniach na rzecz realizacji. Państwa zobowiązały się ponadto zachęcać do uwzględniania perspektywy płci w politykach i programach dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej, w tym w zakresie opracowania, planowania, realizacji, monitorowania i oceny, mając na uwadze w stosownych przypadkach odnośne wytyczne i standardy. Państwa postanowiły zachęcać do skoordynowanej realizacji krajowych planów działania dotyczących BSiL oraz krajowych planów działania ustanowionych na mocy odnośnych rezolucji ONZ i w związku z celem 16.4 Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a także do gromadzenia danych w podziale na płć w odniesieniu do nielegalnego handlu BSiL, w tym poprzez krajowe sprawozdania, jak również do zwiększenia zrozumienia specyficznego dla danej płci wpływu nielegalnego handlu BSiL, w szczególności z myślą o usprawnieniu odpowiednich krajowych polityk i programów.
- (5) Rada Bezpieczeństwa ONZ wielokrotnie apelowała o zajęcie się merytorycznym udziałem kobiet, zapobieganiem konfliktom i przemocy, ochroną przed przemocą, w tym przemocą seksualną związaną z konfliktami zbrojnymi, a także pomocą i odbudową pokonfliktową.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/633 z dnia 3 kwietnia 2017 r. w sprawie Programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach (Dz.U. L 90 z 4.4.2017, s. 12).

- (6) W swoim planie działań na rzecz rozbrojenia zatytułowanym „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości”, który został przedstawiony w dniu 24 maja 2018 r., Sekretarz Generalny ONZ apeluje, aby w procesie opracowywania krajowych przepisów i polityk w zakresie rozbrojenia i kontroli broni wszystkie państwa uwzględniały perspektywę płci, w tym aspekty płci w kwestii posiadania i użycia broni oraz jej niewłaściwego wykorzystywania, zróżnicowany wpływ broni na kobiety i mężczyzn, sposoby, w jaki role związane z płcią mogą kształtować polityki i praktyki w zakresie kontroli broni oraz pełny i równy udział kobiet we wszystkich procesach decyzyjnych związanych z rozbrojeniem i bezpieczeństwem międzynarodowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Ogólnym celem niniejszej decyzji jest przyczynienie się do międzynarodowego pokoju, bezpieczeństwa, równości płci i zrównoważonego rozwoju poprzez zwiększenie skuteczności środków kontroli broni strzeleckiej za pomocą propagowania podejść opartych na systematycznej analizie z perspektywy płci, uwzględnianie perspektywy płci oraz inicjatywy służące upodmiotowieniu kobiet. Niniejsza decyzja wspiera wdrażanie istotnych z perspektywy płci wyników zorganizowanej w 2018 r. trzeciej konferencji ONZ poświęconej przeglądowi postępów w realizacji programu działania ONZ. Niniejsza decyzja wnosi również wkład w szersze pojęte międzynarodowe działania polityczne w zakresie równości płci i upodmiotowienia kobiet w myśl programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.

2. Aby osiągnąć cele określone w ust. 1, niniejsza decyzja wspiera działania służące:

- operacjonalizacji modułów „Kobiety, mężczyźni a aspekty broni strzeleckiej i lekkiej związane z płcią” oraz „Dzieci, nastolatki, młodzież a broń strzelecka i lekka” w ramach modułowego kompendium na temat wdrażania kontroli broni strzeleckiej (MOSAIC),
- opracowaniu podręcznika szkoleniowego, który posłuży za wytyczne i pozwoli zapewnić, aby wszystkie działania były przeprowadzane zgodnie z aktualnymi standardami ONZ,
- szkoleniu personelu i trenerów regionalnych ośrodków ONZ oraz personelu sekretariatów organizacji regionalnych i subregionalnych w zakresie włączania perspektywy płci do polityk i ram dotyczących broni strzeleckiej w celu zapewnienia systemowego podejścia do tej kwestii,
- szkoleniu urzędników krajowych w 18 krajach w zakresie uwzględniania aspektu płci i kontroli broni strzeleckiej,
- propagowaniu perspektywy płci, uwzględniania aspektu płci oraz upodmiotowienia kobiet w ramach inicjatyw regionalnych,
- wzmocnieniu komponentu dotyczącego kontroli broni strzeleckiej w ramach programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także wzmocnieniu samego programu,
- wniesieniu wkładu w realizację agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w szczególności jej celów 16 i 5, a także w uspołnieniu międzynarodowych programów działań w zakresie równości płci,
- wzmocnieniu zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w kwestię uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej w partnerstwie z Międzynarodową Siecią Działań przeciwko Broni Lekkiej (IANSA) i siecią kobiet IANSA,
- generowaniu trwałego wpływu poprzez skuteczne działania uświadamiające, rzecznictwo, kontakty i partnerstwa.

3. Bezpośrednimi beneficjentami niniejszej decyzji są krajowe, regionalne i globalne zainteresowane strony odpowiedzialne za kontrolę broni strzeleckiej w krajach i regionach będących przedmiotem zainteresowania, mianowicie w Afryce, na Karaibach, w Ameryce Łacińskiej, Azji i regionie Pacyfiku.

4. Szczegółowy opis projektu znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „WP”).

2. Techniczna realizacja projektu, o którym mowa w art. 1, zostaje powierzona Biuru ONZ ds. Rozbrojenia (UNODA).

3. UNODA wykonuje swoje zadania pod kierownictwem WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UNODA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację finansowanego przez Unię projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 4 375 507,85 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera niezbędną umowę z UNODA. Umowa ta musi zawierać zobowiązanie UNODA do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań przygotowywanych regularnie, co kwartał, przez UNODA. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny przeprowadzanej przez Radę.
2. Komisja składa sprawozdania z aspektów finansowych projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy po dniu zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3. Jednakże niniejsza decyzja wygasa sześć miesięcy po dniu jej wejścia w życie, jeśli żadna umowa nie zostanie zawarta w tym okresie.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

1. UZASADNIENIE I KONTEKST

Przełomowa agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 uznaje istnienie nierozzerwalnego związku między pokojowymi społeczeństwami a zrównoważonym rozwojem. Ponadto program działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, poprzez szereg rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, czyni z zapobiegania konfliktom, merytorycznego i równego udziału kobiet oraz trwałego pokoju kwestię centralną. Jedną z głównych przeszkód dla pokoju i zrównoważonego rozwoju na świecie pozostaje nielegalny handel bronią strzelecką i powszechnie występujące zjawisko niewłaściwego wykorzystywania broni strzeleckiej. Odpowiednia kontrola broni strzeleckiej jest niezbędna do zmniejszenia liczby konfliktów, przestępczości i przemocy. Jest to warunek wstępny zapewnienia stabilności społecznej i zrównoważonego rozwoju.

Program działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach (zwany dalej „programem działania ONZ”) zapewnia globalne ramy rozwiązywania problemu związanego z bronią strzelecką, zobowiązując wszystkie państwa do udoskonalenia krajowych przepisów dotyczących broni strzeleckiej, kontroli przywozu/wywozu, zarządzania zapasami, niszczenia nadwyżek, znakowania i śledzenia oraz do angażowania się we współpracę i wsparcie. Choć poczyniono postępy, trzeba zrobić jeszcze więcej, aby wzmocnić kontrolę broni strzeleckiej poprzez realizację programu działania i aby wypełnić zobowiązania podjęte w ramach agendy 2030.

Wyjątkowy, głęboko społeczny charakter problemu broni strzeleckiej wymaga uwzględniania perspektywy płci w sposób kompleksowy we wszystkich wymiarach kontroli broni strzeleckiej. Dotychczas perspektywa płci nie była wystarczająco rozumiana, rozpatrywana i włączana w polityki dotyczące kontroli broni strzeleckiej. Gdy wymiar związany z płcią nie jest odpowiednio uwzględniony w ramach prawnych i politycznych regulujących broń strzelecką, sukces i skuteczność działań są ograniczone. Podejścia do niezbędnych środków kontroli broni strzeleckiej związane z płcią są jednak wciąż na wczesnym etapie. W ostatnich latach program w zakresie broni strzeleckiej został uspołniony z szerzej pojętą międzynarodową polityką w zakresie równości płci i upodmiotowienia kobiet, a za podstawę dalszych działań w tej kwestii posłuży niniejsza decyzja.

W agendzie 2030 wskazano związek między kontrolą broni strzeleckiej a pokojem, bezpieczeństwem i agendą rozwoju, a jednocześnie zapewniono wzajemnie powiązane ramy celów, które wykraczają poza wymiar związany z bezpieczeństwem i mają na względzie także fakt, że problem związany z bronią strzelecką ma wpływ na realizację kilku celów zrównoważonego rozwoju, w tym celu 5 dotyczącego równości płci i upodmiotowienia kobiet. W rzeczywistości równość płci znajduje odzwierciedlenie w celu 5, ale jest też zagadnieniem przekrojowym całej agendy 2030. Niniejsza decyzja wnosi wkład w uwzględnianie aspektu płci oraz równy i merytoryczny udział kobiet we wszystkich procesach decyzyjnych dotyczących kontroli broni. Uznaje również różnicowany wpływ użycia broni i jej niewłaściwego wykorzystania na mężczyzn, kobiety, chłopców i dziewczęta oraz wspiera działania, które mają prowadzić do bardziej inkluzywnych, skutecznych i zrównoważonych wyników politycznych w zakresie kontroli broni strzeleckiej.

Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz deklaracja pekińska stanowią solidną podstawę normatywną łączenia programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa i programu w zakresie broni strzeleckiej. Przyjęcie Traktatu o handlu bronią oraz niedawna inicjatywa UE–ONZ o nazwie „Spotlight” jeszcze bardziej uświadomiły konieczność skupienia się na tej kwestii. Proponowane działania służą czynnieniu postępów w zakresie uwzględniania aspektu płci w kontroli broni strzeleckiej, natomiast wyniki w bezpośredni sposób przyczynią się do wyeliminowania wszelkich form przemocy i dyskryminacji wobec kobiet i dziewcząt. Zabezpieczanie broni strzeleckiej i ograniczenie jej obiegu eliminują jeden z rodzajów broni najczęściej wykorzystywanej w przypadku przemocy domowej, przemocy ze względu na płeć oraz kobieto-bójstwa. Upodmiotowienie kobiet oraz przełamywanie stereotypów płciowych związanych z bronią pozwoli zająć się pierwotnymi przyczynami przemocy ze względu na płeć, do których należą, patriarchy, nierówne traktowanie ze względu na płeć oraz przemocowe aspekty tradycyjnie pojmowanej męskości.

Odzwierciedleniem coraz lepszego uspołnienia programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa i programu w zakresie broni strzeleckiej jest rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ (zwanej dalej „RB ONZ”) nr 2242 (2015). Działania wspierane niniejszą decyzją są odpowiedzią na apel Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby uczestniczyć w projektowaniu i realizowaniu przedsięwzięć związanych z zapobieganiem nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką oraz destabilizującemu gromadzeniu i niewłaściwemu wykorzystywaniu tych rodzajów broni oraz zwalczaniem i eliminowaniem tych zjawisk oraz z propagowaniem aktywnego uczestnictwa kobiet w zwalczaniu nielegalnego transferu broni strzeleckiej i lekkiej. Niniejsza decyzja zmierza do operacjonalizacji tych powiązań poprzez wspieranie konkretnych działań.

2. CELE

Ogólnym celem niniejszej decyzji jest przyczynienie się do pokoju, bezpieczeństwa, równości płci i zrównoważonego rozwoju na świecie poprzez zwiększenie skuteczności środków kontroli broni strzeleckiej za pomocą propagowania podejść opartych na systematycznej analizie problematyki płci oraz włączania perspektywy płci. Wyniki działań wspieranych na mocy niniejszej decyzji wniosą wkład w szersze pojęte międzynarodowe działania polityczne w zakresie równości płci i upodmiotowienia kobiet.

Niniejsza decyzja będzie wspierać pełną i skuteczną realizację programu działania ONZ oraz wdrażanie istotnych z perspektywy płci wyników zorganizowanej w 2018 r. trzeciej konferencji poświęconej przeglądowi postępów w realizacji tego programu działania (RevCon3).

Niniejsza decyzja wniesie również wkład w realizację planu działań Sekretarza Generalnego ONZ na rzecz rozbrojenia⁽¹⁾, w którym apeluje się do podjęcia większych wysiłków na rzecz osiągnięcia równego, pełnego i skutecznego udziału kobiet we wszystkich procesach decyzyjnych związanych z rozbrojeniem, przyznaje się, że istnieje potrzeba przewyższenia związku istniejącego między posiadaniem i wykorzystywaniem broni a specyficznymi sposobami wyrażania męskości związanymi z kontrolą, władzą, dominacją i siłą, które leżą u podstaw zarówno strukturalnej, jak i fizycznej przemocy wobec kobiet, a także apeluje się o kontrolę broni uwzględniającą aspekt płci, aby ograniczyć przemoc wobec kobiet i dziewcząt, zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej. Niniejsza decyzja przyczyni się również do zareagowania na zawarty w planie działań apel dotyczący wzmocnionych partnerstw ze społeczeństwem obywatelskim i młodzieżą w celu poczynienia postępów w wysiłkach na rzecz rozbrojenia i kontroli broni.

W tym celu niniejsza decyzja będzie wspierać działania służące:

- operacjonalizacji modułów „Kobiety, mężczyźni a aspekty broni strzeleckiej i lekkiej związane z płcią” oraz „Dzieci, nastolatki, młodzież a broń strzelecka i lekka” w ramach modułowego kompendium na temat wdrażania kontroli broni strzeleckiej (MOSAIC)⁽²⁾,
- opracowaniu podręcznika szkoleniowego służącego za wytyczne i pozwalającego zapewnić, aby wszystkie działania były przeprowadzane zgodnie z aktualnymi standardami ONZ,
- szkoleniu personelu i trenerów regionalnych ośrodków ONZ oraz personelu sekretariatów organizacji subregionalnych w zakresie włączania perspektywy płci do polityk i ram dotyczących broni strzeleckiej w celu zapewnienia systemowego podejścia do tej kwestii;
- szkoleniu urzędników krajowych w 18 krajach w zakresie uwzględniania aspektu płci w kontroli broni strzeleckiej,
- propagowaniu: perspektywy płci, uwzględniania aspektu płci oraz upodmiotowienia kobiet w ramach inicjatyw regionalnych,
- wzmocnieniu komponentu dotyczącego kontroli broni strzeleckiej w ramach programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także wzmocnieniu samego programu,
- wniesieniu wkładu w realizację agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w szczególności jej celów 16 i 5, a także w uspoźnieniu międzynarodowych programów działań w zakresie równości płci,
- wzmocnieniu zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w kwestię uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej w partnerstwie z Międzynarodową Siecią Działań przeciwko Broni Lekkiej (IANSA) i siecią kobiet IANSA,
- generowaniu trwałego wpływu poprzez skuteczne działania uświadamiające, rzecznictwo, kontakty i partnerstwa.

3. OPIS DZIAŁAŃ

3.1. Opracowanie podręcznika szkoleniowego dotyczącego uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej

3.1.1. Cel

Zgodnie z niniejszą decyzją opracowany zostanie podręcznik szkoleniowy, który umożliwi operacjonalizację modułów „Kobiety, mężczyźni a aspekty broni strzeleckiej i lekkiej związane z płcią” oraz „Dzieci, nastolatki, młodzież a broń strzelecka i lekka” w ramach MOSAIC. Podręcznik posłuży za wytyczne dla wszystkich zainteresowanych stron zaangażowanych w realizację działań zgodnie z niniejszą decyzją, w szczególności w związku z realizacją programów szkoleń w poszczególnych krajach, prowadzonych przez regionalne ośrodki UNODA. Podręcznik szkoleniowy będzie się opierał na istniejących narzędziach, informacjach oraz wiedzy fachowej, jeżeli takie istnieją, i będzie publicznie dostępny natychmiast po weryfikacji, aby mógł służyć w praktyce szerszym wspólnotom praktyków.

⁽¹⁾ „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości. Plan działań na rzecz rozbrojenia”, maj 2018 r., https://front.un-arm.org/documents/SG+disarmament+agenda_1.pdf

⁽²⁾ www.un.org/disarmament/mosaic.

3.1.2. Działania

- a) Przetłumaczenie modułów MOSAIC z języka angielskiego na arabski, francuski, hiszpański i portugalski.
- b) Opracowanie – we współpracy z kluczowymi zainteresowanymi stronami oraz w oparciu o moduły MOSAIC oraz istniejące szkolenia i zasoby – podręcznika dotyczącego uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej, który to podręcznik posłuży za praktyczne wytyczne dla wszystkich zainteresowanych stron zaangażowanych w realizację wszystkich działań w ramach niniejszej decyzji.
- c) Przetłumaczenie podręcznika szkoleniowego z języka angielskiego na francuski, hiszpański i portugalski (języki robocze regionalnych centrów UNODA).
- d) Udostępnienie podręcznika i dodatkowych materiałów szerszym wspólnotom praktyków, zarówno w wersji elektronicznej, jak i drukowanej.

3.1.3. Obowiązki agencji wykonawczej

UNODA zleci konsultantowi opracowanie podręcznika szkoleniowego w ścisłej współpracy z właściwymi organami ONZ, w szczególności Centrum Kontroli BSiL dla Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP SEESAC). IANSA zostanie poproszona o wniesienie swojej wiedzy fachowej jako wkładu w opracowanie podręcznika.

3.1.4. Harmonogram

W 2019 r. będzie miało miejsce tłumaczenie modułów i opracowanie podręcznika szkoleniowego, a następnie podręcznik i inne materiały zostaną przetłumaczone i opublikowane.

3.1.5. Oczekiwane wyniki

Udostępnienie dwóch odnośnych modułów MOSAIC w języku arabskim, francuskim, hiszpańskim i portugalskim na stronie internetowej UNODA ⁽¹⁾ (obecnie dostępne jedynie w języku angielskim) oraz opracowanie i opublikowanie w języku francuskim, hiszpańskim i portugalskim podręcznika umożliwiającego ich operacjonalizację. Zweryfikowanie projektu podręcznika przez partnerów; będzie on stanowił wytyczne dotyczące realizacji działań prowadzonych w ramach niniejszej decyzji. Będzie też służył szerszym wspólnotom praktyków i zachowa przydatność po wygaśnięciu ram czasowych niniejszej decyzji.

3.2. Szkolenie personelu i trenerów ONZ zajmujących się kontrolą broni strzeleckiej

3.2.1. Cele

Zostanie opracowane szkolenie internetowe w zakresie uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej skierowane do personelu odnośnych departamentów ONZ, a także szerszych wspólnot praktyków, tak by w ramach systemu ONZ i poza nim zapewnić doradztwo i pomoc w zakresie takiej kontroli broni strzeleckiej, która systematycznie uwzględni perspektywę płci. Personel ośrodków regionalnych bezpośrednio zaangażowany w realizację działań w ramach niniejszej decyzji zostanie przeszkolony przez ekspertów z UNDP SEESAC, którzy zajmują się aspektami płci i bronią strzelecką, w zakresie realizacji działań zgodnie z wytycznymi zawartymi w podręczniku szkoleniowym oraz z zastosowaniem specyficznej perspektywy regionalnej.

3.2.2. Działania

- a) Opracowanie wraz z centrum szkoleniowym UN Women szkolenia internetowego w zakresie uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej skierowanego do personelu ONZ i szerszych wspólnot praktyków. Szkolenie będzie odzwierciedlać treść odnośnych modułów MOSAIC oraz uspoijnionych programów działań i będzie dostępne w języku angielskim, arabskim, francuskim, hiszpańskim i portugalskim.
- b) Ustanowienie we współpracy z UNDP SEESAC programu szkoleniowego dla członków personelu w regionalnych ośrodkach ONZ w celu zwiększenia ich świadomości oraz umiejętności w zakresie uwzględniania perspektywy płci w dostosowanych do potrzeb działaniach w ich regionie dotyczących kontroli broni strzeleckiej, w szczególności w państwach będących beneficjentami szkoleń prowadzonych w poszczególnych krajach [3.3.2]. Program szkoleniowy będzie wykorzystywał podręcznik opracowany na mocy niniejszej decyzji [3.1.2.b.] i opierać się na pracy i doświadczeniu UNDP SEESAC, finansowanych w ramach decyzji Rady (WPZiB) 2016/2356 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ <https://www.un.org/disarmament/mosaic>.

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/2356 z dnia 19 grudnia 2016 r. wspierająca działania SEESAC w zakresie rozbrojenia i kontroli zbrojeń w Europie Południowo-Wschodniej w ramach strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (Dz.U. L 348 z 21.12.2016, s. 60).

- c) Zorganizowanie warsztatów dla zespołu zajmującego się projektem – po zakończeniu fazy pilotażowej programów szkoleń w poszczególnych krajach [3.3.2.a]. Warsztaty pozwolą zmaksymalizować koordynację i współpracę zespołu zajmującego się projektem, zweryfikować podręcznik przed tłumaczeniem i publikacją, wymienić poglądy dotyczące wykonania niniejszej decyzji, w szczególności etapu pilotażowego programu szkoleń w poszczególnych krajach, a także zatwierdzić niezbędne materiały szkoleniowe.

3.2.3. Harmonogram

Szkolenie internetowe zostanie opracowane w 2019 r. i udostępnione na początku 2020 r. Program szkoleniowy dla członków personelu rozpocznie się na początku 2020 r., po tym jak zakończona zostanie rekrutacja personelu ośrodków regionalnych i opracowany zostanie podręcznik szkoleniowy. Warsztaty dla zespołu zajmującego się projektem odbędą się w 2020 r. po zakończeniu fazy pilotażowej krajowych programów szkoleń.

3.2.4. Oczekiwane wyniki

Udostępnienie szkolenia internetowego w zakresie uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej w języku angielskim, arabskim, francuskim, hiszpańskim i portugalskim, które zwiększy zrozumienie potrzeby uwzględniania perspektywy płci w ramach środków kontroli broni. Rozpropagowanie szkolenia w ramach systemu ONZ i szerszych wspólnot praktyków oraz uczynienie go szkoleniem obowiązkowym dla personelu zaangażowanego w wykonanie niniejszej decyzji. Dodatkowo – przeszkolenie personelu regionalnego ośrodka UNODA w zakresie podręcznika i opracowanych strategii, za pośrednictwem programu szkoleń dla poszczególnych członków personelu, z myślą o stosowaniu podręcznika na poziomie regionalnym. Przeprowadzenie warsztatów dla zespołu zajmującego się projektem, a co za tym idzie zwiększenie koordynacji i zacieśnienie współpracy na rzecz realizacji działań w ramach niniejszej decyzji, a także opracowanie, zweryfikowanie i opublikowanie materiałów szkoleniowych.

3.3. Program szkoleń w poszczególnych krajach dotyczący uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej

3.3.1. Cele

Za pośrednictwem regionalnych ośrodków UNODA opracowanych i przeprowadzonych zostanie osiemnaście dostosowanych do potrzeb szkoleń w poszczególnych krajach w zakresie uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej. Głównym celem programów jest szkolenie krajowych organów koordynujących ds. broni strzeleckiej w zakresie uwzględniania aspektu płci w krajowych planach działania dotyczących broni strzeleckiej oraz w innych odnośnych ramach politycznych i prawnych, w tym w zakresie gromadzenia i analizy danych w podziale na płeć i wiek. W tym kontekście, w przypadku gdy dane państwo uczestniczące dysponuje krajowym planem działania na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, zachęcane będzie do dostosowania obu dokumentów.

Dodatkowe działania zostaną dopasowane do specyfiki poszczególnych krajów i do ich potrzeb w zakresie pomocy, oraz mogą obejmować: praktyczne mechanizmy zapewniania merytorycznego udziału kobiet; analizę problematyki płci jako podstawę krajowych działań; specjalne warsztaty w zakresie uwzględniania aspektu płci w krajowych planach działania dotyczących broni strzeleckiej, z wykorzystaniem modułu MOSAIC dotyczącego ustanawiania krajowych planów działania; opracowanie krajowych narzędzi monitorowania i oceny służących weryfikacji podejmowanych działań. Proponowane działania mogą obejmować także weryfikację prawną krajowych ram polityki w celu powiązania przepisów dotyczących broni strzeleckiej – w tym zezwoleń – z przepisami w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, a także szkolenie funkcjonariuszy organów ścigania i pracowników systemu prawnego na temat ich roli i obowiązków w ramach odnośnych krajowych przepisów dotyczących obecności i użycia broni w kontekście przemocy między partnerami i przemocy domowej lub przemocy w rodzinie, przemocy seksualnej, przypadków kobietobójstw powiązanych z bronią strzelecką, jak również uwzględniania perspektywy płci w postępowaniach przygotowawczych i postępowaniach sądowych.

3.3.2. Działania

- Faza pilotażowa: Ustanowienie i przeprowadzenie sześciu programów szkoleń w poszczególnych wybranych krajach, w koordynacji z istniejącymi tam krajowymi organami koordynującymi.
- Faza realizacji: W oparciu o programy fazy pilotażowej – przeprowadzenie programów szkoleń w poszczególnych krajach w zakresie uwzględniania aspektu płci w kontroli broni strzeleckiej w dodatkowych dwunastu krajach, w koordynacji z istniejącymi tam krajowymi organami koordynującymi.

3.3.3. Wybór państw będących beneficjentami

Państwa będące beneficjentami zostaną wybrane przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych na podstawie zalecenia UNODA, w porozumieniu z jej regionalnymi ośrodkami oraz z IANSA. Co do zasady najwyższy priorytet zostanie przyznany krajom najsłabiej rozwiniętym i innym krajom rozwijającym się, które są poważnie dotknięte problemem związanym z bronią strzelecką. W państwach musi istnieć krajowy organ koordynujący lub wyznaczony krajowy punkt kontaktowy ds. programu działania ONZ. Państwa muszą wyrazić zainteresowanie proponowanymi działaniami w ramach tego przedsięwzięcia. Pierwszeństwo należy przyznać państwom, które wykazują stałe zaangażowanie w realizację programu działania ONZ.

Przy wyborze krajów będą ponadto brane pod uwagę względy równowagi regionalnej:

- Faza pilotażowa: Po dwa kraje w każdym regionie – Afryka, Azja/region Pacyfiku i Ameryka Łacińska/Karaiby.
- Faza realizacji Po cztery kraje w każdym regionie – Afryka, Azja/region Pacyfiku i Ameryka Łacińska/Karaiby.

3.3.4. Obowiązki agencji wykonawczej

Programy szkoleń w poszczególnych krajach będą realizowane przez regionalne ośrodki ONZ na rzecz pokoju i rozbrojenia w ścisłej koordynacji z UNODA i agencjami ONZ na miejscu. We wszystkich możliwych przypadkach w realizację działań włączane będą krajowe instytucje ds. równości płci oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego. UNDP SEESAC zapewni wsparcie doradcze na podstawie swojego doświadczenia w opracowywaniu i przeprowadzaniu szkoleń na temat aspektów płci i kontroli broni strzeleckiej. IANSA będzie uzupełniać działania w poszczególnych krajach poprzez wzmacnianie – za pośrednictwem swojej sieci na poziomie lokalnym i na poziomie społeczności [3.6.3] – zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w uwzględniającą aspekt płci kontrolę broni strzeleckiej.

3.3.5. Harmonogram

Programy szkoleń w poszczególnych krajach rozpoczną się w 2020 r. i będą realizowane do połowy 2022 r.

3.3.6. Oczekiwane wyniki

Wspólne rozumienie na poziomie krajowym istotnego znaczenia aspektu płci dla skutecznej kontroli broni strzeleckiej i wiedza na temat zróżnicowanego wpływu, jaki przemoc zbrojna wywiera na kobiety, mężczyzn, dziewczęta i chłopców, dzięki programom szkoleń w poszczególnych krajach w zakresie uwzględniania aspektu płci. Osiągnięcie konsensusu wśród krajowych urzędników zaangażowanych w odnośne polityki i ich realizację dzięki nowo wypracowanemu zrozumieniu tego, jak ważne jest zwiększenie skuteczności i ogólnej jakości kontroli broni strzeleckiej. Przełożenie się tego konsensusu na krajowe zobowiązanie na rzecz stosowania w ramach polityk i przepisów dotyczących kontroli broni strzeleckiej podejść uwzględniających aspekt płci. Dodatkowo – uczulenie lokalnych społeczności odnośnych krajów na te kwestie. Jednym z wyników programów będzie opracowanie wartości docelowych/wskaźników przez poszczególne kraje; kraje te zobowiążą się do sporządzania sprawozdań na temat tych wartości docelowych/wskaźników w kontekście krajowej sprawozdawczości w ramach programu działania ONZ.

3.4. Podejścia regionalne do uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej

3.4.1. Cele

W poszczególnych regionach nielegalny handel bronią strzelecką i jej niewłaściwe wykorzystanie powodują różne problemy i kraje te w różnym stopniu dysponują zasobami finansowymi i materialnymi w celu rozwiązania tych problemów. Celem podejść regionalnych jest budowanie lub zwiększanie – w oparciu o MOSAIC – wiedzy fachowej na temat uwarunkowanych płcią aspektów kontroli broni strzeleckiej wśród urzędników rządowych, społeczeństwa obywatelskiego i parlamentarzystów na poziomie regionalnym i subregionalnym. Wzmocnią one potrzebę włączania kwestii związanych z płcią do regionalnych i subregionalnych inicjatyw dotyczących kontroli broni strzeleckiej. Regionalna wymiana poglądów na temat dobrych praktyk/MOSAIC zwiększy wiedzę fachową na poziomie krajowym oraz będzie prowadziła do postępów w zakresie zobowiązań wszystkich państw danego regionu na rzecz zajęcia się kwestią kontroli broni strzeleckiej z perspektywy płci.

3.4.2. Działania

- a) Jednodniowe szkolenie w 2020 r. – przy okazji siódmego, codwuletniego posiedzenia krajów w sprawie programu działania (BMS7) dotyczące BSIL – skierowane do urzędników sekretariatów organizacji subregionalnych i regionalnych, którzy zajmują się kwestiami broni strzeleckiej i lekkiej, w celu propagowania aspektów płci w inicjatywach regionalnych, a także umożliwienie uczestniczenia w BMS7 15 przedstawicieli tych organizacji, którzy w innym wypadku nie mieliby środków na udział w posiedzeniach w ramach programu działania ONZ.
- b) Czterodniowe warsztaty subregionalne oparte na MOSAIC, zorganizowane w Fidżi dla krajów regionu Pacyfiku, w celu wzmocnienia roli kobiet w dziedzinie kontroli broni, poprzez zwiększenie zrozumienia wpływu przemocy zbrojnej uwarunkowanego płcią oraz międzynarodowych instrumentów kontroli broni, a także w celu budowania zdolności społeczeństwa obywatelskiego, parlamentarzystów i urzędników rządowych do angażowania się w te kwestie. (Chodzi o działanie następcze po dwóch subregionalnych warsztatach zorganizowanych w Azji Południowo-Wschodniej i Azji Południowej w 2018 r., finansowanych przez instrument powierniczy ONZ na rzecz wspierania współpracy w zakresie regulowania handlu bronią – UNSCAR).

- c) Trzydniowe oparte na MOSAIC seminarium regionalne w Katmandu służące wzmocnieniu roli kobiet w dziedzinie kontroli broni. Seminarium zgromadzi przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, parlamentarzystów i urzędników rządowych z Azji i regionu Pacyfiku, w tym tych, którzy uczestniczyli w warsztatach subregionalnych w Fidżi [3.4.2.b]. Uczestnicy omówią działania, które pozwoliłyby zająć się kwestią uwzględniania aspektu płci oraz kontroli broni strzeleckiej w warunkach krajowych. Podsumowanie dyskusji wraz z dodatkowymi materiałami zostanie opublikowane online i w wersji drukowanej oraz rozesłane uczestnikom i odnośnym zainteresowanym stronom.
- d) Dwudniowe oparte na MOSAIC warsztaty regionalne w Peru służące przedstawieniu i rozpropagowaniu dobrych praktyk w zakresie polityk i podejść prawnych dotyczących kontroli broni strzeleckiej uwzględniających aspekt płci, opracowanych przez regionalny ośrodek ONZ na rzecz pokoju, rozbrojenia i rozwoju w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach (UNLIREC) od 2017 r., skierowane do wysokich rangą decydentów z podmiotów zajmujących się kontrolą broni strzeleckiej i z krajowych agencji odpowiedzialnych za zapobieganie przemocy wobec kobiet, eliminowanie jej i karanie jej sprawców. Warsztaty propagują potrzebę wzmocnienia przepisów dotyczących broni strzeleckiej w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach poprzez przewidzenie ograniczeń w nabywaniu broni i amunicji przez osoby skazane za przemoc domową lub interpersonalną.

3.4.3. Harmonogram

Szkolenie przy okazji BMS7 odbędzie się w połowie 2020 r., a warsztaty regionalne i subregionalne będą organizowane od końca 2019 r. do końca 2021 r.

3.4.4. Partnerzy wykonawczy

UNODA zorganizuje i zwoła jednodniowe szkolenie przy okazji BMS7 skierowane do członków personelu organizacji regionalnych i subregionalnych, w tym sfinansuje udział niektórych spośród uczestników w BMS7. Regionalny ośrodek ONZ ds. pokoju i rozbrojenia w Azji i w rejonie Pacyfiku w ścisłej współpracy z IANSA zorganizuje i przeprowadzi warsztaty subregionalne w Fidżi oraz seminarium regionalne w Katmandu. UNLIREC zorganizuje i zwoła warsztaty regionalne w Peru.

3.4.5. Oczekiwane wyniki

Przeszkolenie ekspertów w dziedzinie kontroli broni strzeleckiej z sekretariatów organizacji regionalnych i subregionalnych w zakresie znaczenia uwzględniania aspektu płci w inicjatywach i politykach dotyczących kontroli broni strzeleckiej zgodnie z autorytatywnymi globalnymi wytycznymi (MOSAIC). Przedstawienie im pomysłów na to, w jaki sposób opracowywać środki w zakresie kontroli broni strzeleckiej uwzględniające aspekt płci, w oparciu o świadomość zróżnicowanego wpływu, jaki przemoc zbrojna i konflikty zbrojne wywierają na mężczyzn, kobiety, chłopców i dziewczęta. Znaczenie uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej zostanie ponadto rozpropagowane poprzez szkolenie organizowane przy okazji BMS7. Dzięki temu działaniu możliwe będzie uczestnictwo w posiedzeniu dotyczącym programu działania ONZ organizacji, które w innym wypadku nie miałyby środków na udział. Warsztaty regionalne i subregionalne zapewnią platformę wymiany dobrych praktyk w zakresie polityk i podejść prawnych dotyczących kontroli broni strzeleckiej uwzględniających aspekt płci w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach i doprowadzą do zaangażowania i budowania zdolności społeczeństwa obywatelskiego, parlamentarzystów i urzędników rządowych z Azji i regionu Pacyfiku w kwestii wpływu przemocy zbrojnej uwarunkowanego płcią i międzynarodowych instrumentów kontroli broni. W rezultacie kwestie związane z płcią będą uwzględniane w politykach, ramach i programach w zakresie kontroli broni strzeleckiej na poziomie regionalnym i krajowym.

- 3.5. Wzmocnienie komponentu programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa dotyczącego kontroli broni strzeleckiej oraz synergii między celami 5 i 16 agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030

3.5.1. Cele

Celem działań jest zbliżenie kręgów eksperckich i dyplomatycznych zajmujących się kontrolą broni strzeleckiej, programem działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz tych, którzy pracują nad realizacją celów 5 i 16 agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, aby zweryfikować i zharmonizować podejmowane przez nich wysiłki, zwłaszcza z myślą o wykorzystaniu synergii i zapobieganiu powielaniu działań.

3.5.2. Działania

- a) Możliwość uczestniczenia wybranych krajowych i regionalnych punktów kontaktowych w ramach programu działania ONZ oraz ekspertów społeczeństwa obywatelskiego zajmujących się kontrolą broni strzeleckiej – w jednym z corocznych spotkań sieci punktów kontaktowych programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa na poziomie stolic w celu omówienia synergii między zobowiązaniami, które kraje

uzgodniły w ramach programu działania ONZ i programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz w celu włączenia komponentu dotyczącego kontroli broni strzeleckiej do krajowych planów działania dotyczących rezolucji RB ONZ nr 1325 (2000) i uwzględnienia perspektywy płci w krajowych planach działania służących realizacji programu działania ONZ. Obejmuje to wymianę opinii na temat dobrych praktyk i postępów poczynionych we wdrażaniu polityk i przepisów uwzględniających aspekt płci.

- b) Ustanowienie regularnego dialogu między odnośnymi agencjami ONZ, grupą przyjaciół rezolucji nr 1325 (2000) („Friends of 1325”), innymi wspólnotami dyplomatycznymi i politycznymi związanymi z rezolucją RB ONZ nr 1325 oraz szerzej pojętym programem działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, dyplomatami i ekspertami pracującymi nad realizacją celów zrównoważonego rozwoju 5 i 16 oraz dyplomatami i decydentami zajmującymi się kwestiami rozbrojenia i kontroli broni w Genewie i Nowym Jorku, z myślą o usprawnieniu i zharmonizowaniu wysiłków i działań. Dialog będzie oparty na wynikach poprzednich posiedzeń zorganizowanych w Genewie i Nowym Jorku na początku 2018 r.

3.5.3. Oczekiwane wyniki

Dialog i wymiana opinii przyniesie korzyści ekspertom, decydentom i dyplomatom zajmującym się kontrolą broni strzeleckiej, programem działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz realizacją agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, którzy zaczną koordynować swoje działania. Zyska na tym realizacja wszystkich programów, a skoordynowane podejście zapewni maksymalizację synergii i zapobiegnie powielaniu działań.

3.6. Zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w uwzględniającą aspekt płci kontrolę broni strzeleckiej

3.6.1. Cele

Celem działań jest znaczne wzmocnienie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w uwzględniającą aspekt płci kontrolę broni strzeleckiej poprzez zajęcie się powiązaniem między podejściami uwzględniającymi aspekt płci a skutkami, prawami człowieka, kontrolą broni strzeleckiej i przemocą zbrojną na poziomie lokalnym i na poziomie społeczności. Zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w kontrolę broni strzeleckiej ma kluczowe znaczenie dla odpowiedzialności lokalnej, zapewnia nieoceniony wgląd w problem i zwiększa wsparcie na rzecz działań kontrolnych. Organizacje społeczeństwa obywatelskiego specjalizujące się w kwestiach płci będą zwiększać wysiłki w zakresie kontroli broni strzeleckiej uwzględniającej aspekt płci oraz będą wzmocniać i uzupełniać inne działania podejmowane w ramach niniejszej decyzji. Między 2019 i 2022 rokiem działania będą prowadzone przez kraje wybrane do udziału w realizacji programów szkoleń w poszczególnych krajach w ramach niniejszej decyzji, a także dodatkowe kraje.

3.6.2. Obowiązki agencji wykonawczej

Wszystkie działania będą realizowane przez IANSA i sieć kobiet IANSA, a koordynować i monitorować je będzie UNODA. Przedstawiciel IANSA wejdzie w skład zespołu zajmującego się projektem, aby ułatwić realizację i koordynację wszystkich działań prowadzonych w ramach niniejszej decyzji.

3.6.3. Działania

- a) Wzmocnienie sieci oddolnych organizacji IANSA, w tym sieci kobiet IANSA, w celu dalszego angażowania społeczeństwa obywatelskiego i zajmowania się uwarunkowanymi płcią przejawami problemu broni strzeleckiej od poziomu lokalnego po poziom globalny.
- b) Zapewnienie corocznie stypendiów na 30–40 działań lokalnego społeczeństwa obywatelskiego dotyczących uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej. Mogłoby to obejmować wydarzenia organizowane w ramach Tygodnia Działań przeciw Przemocy Zbrojnej, Międzynarodowego Dnia Młodzieży, Miesiąca Amnesty w Afryce, Międzynarodowego Dnia Pokoju, Dnia Dziecka Afrykańskiego, Międzynarodowego Dnia Niszczenia Broni, inicjatywy „Wear Orange”, Międzynarodowego Dnia Kobiet oraz „16 dni działań przeciwko przemocy uwarunkowanej płcią” itp.
- c) IANSA opracuje i rozpowszechni w różnych wersjach językowych materiały skierowane do dzieci i nastolatków dostosowane do wieku odbiorcy dotyczące kwestii częstego powiązania między męskością a przemocą. Grupy członków IANSA w poszczególnych krajach będą wykorzystywać te materiały w celu angażowania swoich lokalnych społeczności.
- d) IANSA opracuje i rozpowszechni w różnych wersjach językowych materiały popularyzatorskie (zestawy tez, ulotki itp.) dla swoich członków, aby promowali kwestię uwzględniania aspektu płci w kontekście kontroli broni strzeleckiej w różnych krajach i na poziomie lokalnym oraz angażowali urzędników, decydentów, dziennikarzy i inne podmioty społeczeństwa obywatelskiego w tę kwestię.
- e) Działania lobbingowe na rzecz włączania kobiet, młodzieży i innych niedostatecznie reprezentowanych zainteresowanych stron (na przykład z sektora zdrowia, członków rodzin ofiar, społeczności rolniczych) jako członków krajowych organów koordynujących.

- f) Stworzenie i prowadzenie dostępniejszej i bardziej kompleksowej strony internetowej IANSA i sieci kobiet IANSA, aby wyeksponować działania członków sieci, służyć jako platforma koordynowanych na poziomie globalnym działań organizacji pozarządowych oraz zapewniać informacje, materiały, kontakty, przykłady i dokumenty istotne z punktu widzenia kwestii takich jak: upodmiotowienie kobiet, uwzględnianie aspektu płci, ograniczanie przemocy zbrojnej, kontrola broni strzeleckiej, męskość a broń, a także aby zapewnić powiązanie między celami zrównoważonego rozwoju 5 i 16.
- g) Wspieranie badań zorientowanych na działania prowadzonych przez lokalne grupy i służących wskazaniu strategicznych obszarów interwencji z perspektywy płci w celu ograniczenia handlu bronią i przemocy zbrojnej oraz opracowanie i przeprowadzenie działań następczych w oparciu o te badania.
- h) Propagowanie i wspieranie realizacji dokumentu z 2018 r. wzywającego do podjęcia działań w sprawie kwestii płci i kontroli broni strzeleckiej ⁽¹⁾ oraz wypracowania związanych z płcią rezultatów BMS6 i RevCon3 na poziomie lokalnym.
- i) Zapewnienie dalszego propagowania perspektywy płci za pośrednictwem rzecznictwa organizacji społeczeństwa obywatelskiego w ramach globalnych procesów dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej, w tym podczas siódmego i ósmego posiedzenia krajów w sprawie programu działania ONZ (BMS7 i BMS8), a także wnoszenie wkładu w prace grupy roboczej organizacji pozarządowych ds. programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa i powiązane procesy w celu zapewnienia uwzględniania aspektu dotyczącego kontroli broni.
- j) Wnoszenie wkładu w działania prowadzone w ramach niniejszej decyzji, takie jak: opracowanie podręcznika szkoleniowego; realizacja programów szkoleń w poszczególnych krajach poprzez zapewnianie udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego w odnośnych przedsięwzięciach oraz poprzez angażowanie społeczeństwa obywatelskiego na poziomie lokalnym i na poziomie społeczności w krajach będących beneficjentami; a także udział w warsztatach subregionalnych i seminariach regionalnych w Azji i regionie Pacyfiku.

3.6.4. Oczekiwane wyniki

Zwiększenie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w uwzględniającą aspekt płci kontrolę broni strzeleckiej i znaczne zwiększenie jego poziomu aktywności w zakresie propagowania tej kwestii. Wsparcie działań w zakresie kontroli broni strzeleckiej uwzględniającej aspekt płci prowadzonych na poziomie lokalnym; uczulenie społeczności na znaczenie tej kwestii; podjęcie badań na poziomie lokalnym oraz działań następczych na poziomie oddolnym w celu zajęcia się kwestiami związanymi z użyciem broni strzeleckiej i jej niewłaściwym wykorzystaniem. Także zwiększenie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w ramach programu działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa i w ramach posiedzeń dotyczących programu działania ONZ oraz rozpropagowanie kwestii związanych z płcią w procesach dotyczących polityki w zakresie broni strzeleckiej.

3.7. Partnerstwo, rzecznictwo i popularyzacja

3.7.1. Cele

Mandat wszystkich organizacji wchodzących w skład systemu ONZ, w tym funduszy, programów i wyspecjalizowanych agencji, obejmuje wspieranie działań na rzecz osiągnięcia równości płci. Ponadto organizacje tworzące system ONZ zaangażowane w kontrolę broni strzeleckiej będą uwzględniać kwestie związane z płcią na wszystkich etapach projektów i programów dotyczących broni strzeleckiej. Aby wesprzeć te przedsięwzięcia, podejmowane działania mają sprawić, aby kwestie te znalazły się w centrum uwagi ONZ i szerszych wspólnot praktyków. Także wyeksponowanie tych kwestii w drodze rzecznictwa i działań popularyzatorskich przyczyni się do zwiększenia wpływu projektu. Partnerstwo z wszystkimi odnośnymi zainteresowanymi stronami służy ułatwieniu koordynacji i wspomaga usprawnienie realizacji wszystkich działań wspieranych niniejszą decyzją.

3.7.2. Działania

- a) Organizowanie regularnych działań podczas posiedzenia Pierwszego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ (w październiku) i Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet (w marcu) w Nowym Jorku w ramach procesu prac prowadzonych w okresie pomiędzy sesjami dotyczącymi uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej, w tym dyskusji na forum i imprez towarzyszących z zaproszonymi prelegentami wysokiego szczebla reprezentującymi system ONZ, państwa, instytuty badawcze, środowisko akademickie i organizacje pozarządowe. Proces ten uwzględnia uspołnizające międzynarodowe programy działań politycznych i inicjatywy w zakresie równości płci.
- b) Zorganizowanie w 2021 r. jednodniowego wydarzenia w Nowym Jorku podczas „16 dni działań przeciwko przemocy uwarunkowanej płcią” promującego uwzględnianie aspektu płci w kontroli broni strzeleckiej,

⁽¹⁾ https://docs.wixstatic.com/ugd/bb4a5b_8c8bd0e981b54b6e8b01da205c10d4a3.pdf.

obejmującego: element wysokiego szczebla służący wyeksponowaniu politycznego zaangażowania na rzecz tej kwestii, prezentację praktycznych przykładów działań w terenie, w tym wyników działań przeprowadzonych w ramach niniejszego projektu, a także panele i dyskusje eksperckie służące poczynieniu dalszych postępów w tej kwestii.

- c) Stworzenie specjalnej autorytatywnej strony internetowej UNODA dotyczącej uwzględniania aspektu płci w kontroli broni strzeleckiej, zawierającej informacje i zasoby będące wynikiem działań wspieranych niniejszą decyzją i poza nią.
- d) Ustanowienie grupy roboczej ds. działań koordynacyjnych w zakresie broni strzeleckiej UN CASA ⁽¹⁾, która zostanie zwołana przez UNODA i zgromadzi wszystkich partnerów istotnych dla realizacji działań wspieranych niniejszą decyzją. O przyłączenie się do grupy zostanie poproszona także IANSA.
- e) Propagowanie znaczenia uwzględniania aspektu płci poprzez prowadzenie kampanii w mediach społecznościowych i środkach masowego przekazu.
- f) Stałe informowanie darczyńcy (Unii) o postępach w wykonaniu niniejszej decyzji.

3.7.3. Oczekiwane wyniki

Ustanowienie regularnej debaty na temat podejść do broni strzeleckiej związanych z płcią oraz częste propagowanie kwestii będących przedmiotem działań prowadzonych w ramach niniejszej decyzji oraz osiągniętych w ich wyniku rezultatów. Utworzenie strony internetowej stanowiącej kompleksowe źródło informacji na temat uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej oraz rezultatów wypracowanych w ramach niniejszej decyzji. Regularne spotkania grupy roboczej ds. CASA dotyczące kwestii płci i broni strzeleckiej oraz koordynowanie realizacji działań przez cały okres realizacji projektu.

4. PLANOWANE EFEKTY

Efekty prac agencji wykonawczej, które zostaną przedstawione Unii, będą następujące:

- sprawozdania podsumowujące 18 programów szkoleń w poszczególnych krajach w zakresie uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej,
- podręcznik szkoleniowy w języku angielskim, francuskim, hiszpańskim i portugalskim,
- szkolenie internetowe w zakresie uwzględniającej aspekt płci kontroli broni strzeleckiej w języku arabskim, angielskim, francuskim, hiszpańskim i portugalskim skierowane do personelu ONZ i szerszych wspólnot praktyków,
- dokument końcowy, na podstawie którego będzie można podjąć konkretne działania, opracowany w następstwie warsztatów dla społeczeństwa obywatelskiego i parlamentarzystów z Azji i regionu Pacyfiku,
- sprawozdanie końcowe na temat zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w uwzględniającą aspekt płci kontrolę broni strzeleckiej,
- tłumaczenie modułów MOSAIC na język arabski, francuski, hiszpański i portugalski,
- sprawozdanie końcowe na zakończenie projektu.

5. PARTNERZY

Działania prowadzone w ramach niniejszej decyzji mają opierać się na istniejących narzędziach, informacjach oraz wiedzy fachowej, jeżeli są dostępne. Mechanizm działań koordynacyjnych w zakresie broni strzeleckiej istniejący w ramach ONZ-CASA ⁽²⁾ będzie platformą służącą koordynacji, zwłaszcza z UN Women, UNDP SEESAC i Departamentem ds. Operacji Pokojowych (DPKO), a także z oenzetowskimi biurami specjalnych przedstawicieli Sekretarza Generalnego do spraw dzieci i konfliktów zbrojnych, przemocy seksualnej w konfliktach zbrojnych oraz zapobiegania przemocy wobec dzieci. UNODA będzie ściśle koordynować wykonanie niniejszej decyzji z darczyńcą (Unia), a także z IANSA.

6. BENEFICJENCI

Bezpośrednimi beneficjentami niniejszej decyzji będą krajowe instytucje odpowiedzialne za kontrolę broni strzeleckiej z krajów i regionów będących przedmiotem zainteresowania, mianowicie Afryki, Karaibów i Ameryki Łacińskiej, Azji i regionu Pacyfiku. Ogół ludności krajów będących beneficjentami zagrożonej ze względu na szeroko dostępną nielegalną broń strzelecką skorzysta z tego projektu pośrednio, w miarę jak zagrożenie będzie

⁽¹⁾ <http://www.un-arm.org/PoAISS/CASA.aspx>.

⁽²⁾ <http://www.un-arm.org/PoAISS/CASA.aspx>.

się zmniejszać. Ponadto niniejsza decyzja wspiera partnerów systemu ONZ oraz personel w sekretariatach organizacji regionalnych i subregionalnych zajmujący się kontrolą broni strzeleckiej. Na decyzji skorzystają też lokalne społeczności, a także organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności członkowie IANSA. Beneficjentami będą również kręgi dyplomatyczne w Nowym Jorku i Genewie oraz w stolicach, zajmujące się programem działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz realizacją celu 5 i 16 agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Działania będą musiały być w pełni zgodne z krajowymi priorytetami poszczególnych państw i będą musiały zostać zatwierdzone przez odnośne organy krajowe. Założeniem jest, aby działania służyły więcej niż jednej grupie docelowej.

7. OKRES REALIZACJI

Ze względu na globalny zakres działań wspieranych niniejszą decyzją, liczbę partnerów, beneficjentów i zaplanowanych działań, ich realizacja potrwa 36 miesięcy.

8. KOMUNIKACJA I WYEKSPONOWANIE WKŁADU UNII

UNODA podejmie wszystkie odpowiednie środki, aby zapewnić właściwe wyeksponowanie wkładu Unii w dane działanie. Takie środki będą wdrażane zgodnie z podręcznikiem Komisji przeznaczonym dla Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych zatytułowanym „Informowanie o działaniach zewnętrznych Unii Europejskiej i ich eksponowanie”. UNODA będzie wspierać rozpowszechnianie informacji i rezultatów proponowanych działań wśród jak najszerszego kręgu odbiorców. Ponadto w ramach wszystkich odnośnych działań podejmowane będą wysiłki popularyzatorskie poprzez wykorzystanie mediów, imprez towarzyszących i narzędzi internetowych. UNODA zapewni, aby beneficjenci działań wiedzieli, jaką rolę odgrywa w nich Unia, oraz będzie zwiększać świadomość na temat prac, które Unia i ONZ prowadzą wspólnie na rzecz wzmocnienia kontroli broni strzeleckiej poprzez wspieranie podejścia dotyczącego broni strzeleckiej uwzględniającego aspekt płci.

UNODA i IANSA wykorzystają najszerszy możliwy zakres narzędzi komunikacyjnych, w tym strony internetowe, pisemne komunikaty prasowe, wybrane narzędzia mediów społecznościowych, imprezy towarzyszące i nieformalne briefingi. Realizacja wszystkich działań będzie na bieżąco śledzona poprzez narzędzia monitorowania i oceny, w tym ankiety dla uczestników oraz regularne organizowanie spotkań odnośnych grup roboczych.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/2012**z dnia 17 grudnia 2018 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1333 ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii.
- (2) W dniu 5 listopada 2018 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję nr 2441 (2018), potwierdzając swoje silne zaangażowanie na rzecz suwerenności, niepodległości, integralności terytorialnej i jedności narodowej Libii oraz stwierdzając, że sytuacja w Libii nadal stanowi zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.
- (3) RB ONZ postanowiła, że zezwolenia przewidziane rezolucją RB ONZ nr 2146 (2014) i środki nałożone na mocy tej rezolucji mają mieć zastosowanie w odniesieniu do statków dokonujących załadunku, transportu lub wyładunku ropy naftowej, w tym ropy surowej i rafinowanych produktów naftowych, którą nielegalnie wywieziono lub usiłowano nielegalnie wywieźć z Libii.
- (4) RB ONZ określiła także, że działania, które stanowią zagrożenie dla pokoju, stabilności lub bezpieczeństwa Libii bądź też utrudniają lub uniemożliwiają pomyślne zakończenie transformacji politycznej tego kraju mogą również obejmować, ale nie wyłącznie – planowanie czynów wiążących się z przemocą seksualną i przemocą ze względu na płeć, kierowanie nimi lub ich popełnianie.
- (5) Niezbędne jest podjęcie przez Unię dalszych działań służących wprowadzeniu w życie niektórych środków zawartych w niniejszej decyzji.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2015/1333,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2015/1333 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodnie z pkt 5–9 rezolucji RB ONZ nr 2146 (2014), pkt 2 rezolucji RB ONZ nr 2362 (2017) i pkt 2 rezolucji RB ONZ nr 2441 (2018) państwa członkowskie mogą dokonywać inspekcji wyznaczonych statków na pełnym morzu, stosując wszelkie środki odpowiadające danej sytuacji, z pełnym poszanowaniem międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka, w zależności od przypadku, w celu przeprowadzenia takich inspekcji, oraz nakazać danemu statkowi podjęcie stosownych działań służących zwróceniu Libii ropy naftowej, w tym ropy surowej i rafinowanych produktów naftowych, za zgodą rządu Libii i w porozumieniu z nim.”;

2) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapobieżenia wjazdowi na ich terytoria lub przejazdowi przez ich terytoria osób wskazanych i objętych ograniczeniami podróżowania przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet zgodnie z pkt 22 rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011), pkt 23 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011), pkt 4 rezolucji RB ONZ nr 2174 (2014), pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2213 (2015), pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2362 (2017) oraz pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2441 (2018), zgodnie z wykazem znajdującym się w załączniku I.”;

3) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamrożone zostają wszelkie środki finansowe, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze posiadane lub kontrolowane – bezpośrednio lub pośrednio – przez osoby i podmioty wskazane i objęte zamrożeniem aktywów przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet zgodnie z pkt 22 rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011), pkt 19 i 23 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011), pkt 4 rezolucji RB ONZ nr 2174 (2014), pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2213 (2015), pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2362 (2017) oraz pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2441 (2018), zgodnie z wykazem znajdującym się w załączniku III.”.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylająca decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/2013**z dnia 14 grudnia 2018 r.****w sprawie identyfikacji 1,7,7-trimetylo-3-(fenylometyleno)bicyklo[2.2.1]heptan-2-onu (3-benzylidenokamfory) jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady****(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 59 ust. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 lutego 2016 r. Niemcy przedłożyły Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencji”), zgodnie z art. 59 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, dokumentację sporządzoną zgodnie z załącznikiem XV do tego rozporządzenia („dokumentacja zgodna z załącznikiem XV”) w celu identyfikacji 1,7,7-trimetylo-3-(fenylometyleno)bicyklo[2.2.1]heptan-2-onu (3-benzylidenokamfory) (nr WE: 239-139-9, nr CAS 15087-24-8) jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy zgodnie z art. 57 lit. f) tego rozporządzenia, ze względu na jej właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, w odniesieniu do których istnieją naukowe dowody prawdopodobnych poważnych skutków dla środowiska, dające powody do obaw równoważnych obawom stwarzanym przez pozostałe substancje wymienione w art. 57 lit. a)–e) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
- (2) W dniu 8 czerwca 2016 r. komitet państw członkowskich Agencji (MSC) przyjął opinię⁽²⁾ w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV. Mimo że większość członków MSC uznała, że 3-benzylidenokamfory powinna zostać zidentyfikowana jako substancja wzbudzająca szczególnie duże obawy zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, to jednak MSC nie osiągnął jednomyślnego porozumienia. Trzech członków wstrzymało się od głosu, a dwóch było zdania, że nie ma wystarczających naukowych dowodów prawdopodobnych poważnych skutków dla środowiska, dających powody do obaw równoważnych obawom stwarzanym przez pozostałe substancje wymienione w art. 57 lit. a)–e) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Wspomnianych dwóch członków wyraziło wątpliwości co do wiarygodności głównego badania naukowego i stwierdziło, że brak wystarczających dowodów, aby wykazać, że 3-benzylidenokamfory stwarza równoważne obawy.
- (3) W dniu 22 czerwca 2016 r. zgodnie z art. 59 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Agencja przekazała Komisji opinię MSC w celu podjęcia decyzji dotyczącej identyfikacji 3-benzylidenokamfory na podstawie art. 57 lit. f) tego rozporządzenia.
- (4) Komisja podkreśla, zgodnie z większością opinią MSC, że wiele danych przedstawionych i omówionych w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w tym kluczowe badanie naukowe, o którym mowa w opinii mniejszościowej MSC, wskazuje, że 3-benzylidenokamfory zmienia funkcjonowanie układu hormonalnego, a zatem wykazuje działanie na układ hormonalny. Komisja zauważa ponadto, że w opinii mniejszości przyznano, że istnieją silne przesłanki wskazujące na to, że 3-benzylidenokamfory wchodzi w interakcje z układem hormonalnym ryb. Ponadto główne badanie wykazuje poważny i nieodwracalny wpływ na płodność ryb istotny dla dzikich populacji tych zwierząt, podczas gdy dostępne dowody wskazują, że ten szkodliwy efekt wynika z działania na układ hormonalny. W związku z tym Komisja uznaje, zgodnie z większością opinią MSC, że 3-benzylidenokamfory odpowiada definicji substancji zaburzającej funkcjonowanie układu hormonalnego sformułowanej przez Światową Organizację Zdrowia/Międzynarodowy Program Bezpieczeństwa Chemicznego (WHO/IPCS)⁽³⁾.
- (5) Komisja zauważa, że to szkodliwe działanie ma nasilenie podobne do nasilenia pozostałych substancji, które zostały zidentyfikowane jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ze względu na ich właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, wywołujące prawdopodobne poważne skutki dla środowiska oraz że 3-benzylidenokamfory wywołuje nieodwracalne i długotrwałe skutki dla dzikich populacji zwierząt. Komisja uważa, że obawy, jakie budzi to szkodliwe

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ <http://echa.europa.eu/pl/role-of-the-member-state-committee-in-the-authorisation-process/svhc-opinions-of-the-member-state-committee>

⁽³⁾ WHO/IPCS, 2002. „Global Assessment of the State-of-the-Science of Endocrine Disruptors” (Ogólna ocena stanu wiedzy naukowej na temat substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego). WHO/IPCS/EDC/02.2, publicznie dostępna na stronie http://www.who.int/ipcs/publications/new_issues/endocrine_disruptors/en/.

działanie, są równoważne obawom stwarzanym przez substancje, o których mowa w art. 57 lit. a)–e) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Obawy te potęguje dodatkowo fakt, że główne badanie wykazało szkodliwe działanie na płodność ryb przy niskich stężeniach.

- (6) 3-benzylidenokamfora powinna zostać zidentyfikowana jako substancja wzbudzająca szczególnie duże obawy zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ze względu na jej właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, wywołujące prawdopodobne poważne skutki dla środowiska.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. 1,7,7-trimetylo-3-(fenylo-metyleno)bicyklo[2.2.1]heptan-2-on (3-benzylidenokamfora) (nr WE: 239-139-9, nr CAS 15087-24-8) zostaje zidentyfikowany jako substancja wzbudzająca szczególnie duże obawy zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ze względu na jego właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, wywołujące prawdopodobne poważne skutki dla środowiska.

2. Substancja określona w ust. 1 zostaje wymieniona na kandydackiej liście substancji, o której mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, a w kolumnie zatytułowanej „Reason for inclusion” (powód włączenia) dodaje się następujący tekst: „Endocrine disrupting properties (Article 57(f) - environment)” (Właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego (art. 57 lit. f) – środowisko)).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Europejskiej Agencji Chemikaliów.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Elżbieta BIENKOWSKA
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/2014**z dnia 14 grudnia 2018 r.****zmieniająca załącznik I do decyzji 2010/221/UE w odniesieniu do wykazu obszarów w Irlandii wolnych od herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ Var) u ostryg***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8618)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku I do decyzji Komisji 2010/221/UE ⁽²⁾ określono wykaz państw członkowskich, stref i enklaw uznanych za wolne od pewnych chorób, których nie wymieniono w części II załącznika IV do dyrektywy 2006/88/WE. Na tych obszarach państwa członkowskie wymienione w wykazie w związku z daną chorobą mogą wymagać zgodności z określonymi środkami krajowymi zatwierdzonymi wyżej wspomnianą decyzją w celu ograniczenia wpływu danej choroby.
- (2) Obecnie w tym wykazie kilka enklaw na terytorium Irlandii uznaje się za wolne od herpeswirusa 1 μ var (OsHV-1 μ Var) u ostryg. Ze względu na ognisko zakażenia wywołanego przez OsHV-1 μ Var, które wystąpiło niedawno w enklawie 6 w zatoce Poulnisharry i o którym Irlandia poinformowała Komisję, należy zaktualizować zasięg geograficzny obszarów wolnych od choroby w odniesieniu do Irlandii.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2010/221/UE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1W tabeli w załączniku I do decyzji 2010/221/UE w czwartej kolumnie „Zasięg geograficzny obszaru zgodnie z zatwierdzonymi środkami krajowymi” w wierszu „Herpeswirus 1 μ var (OsHV-1 μ Var) u ostryg” wpis dotyczący Irlandii otrzymuje brzmienie:

„Enklawa 1: zatoka Sheephaven

Enklawa 3: zatoki Killala, Broadhaven i Blacksod

Enklawa 4: zatoka Streamstown

Enklawa 5: zatoki Bertraghboy i Galway

Enklawa A: Tralee Bay Hatchery”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/221/UE z dnia 15 kwietnia 2010 r. zatwierdzająca krajowe środki w zakresie ograniczania wpływu niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 dyrektywy Rady 2006/88/WE (Dz.U. L 98 z 20.4.2010, s. 7).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/2015**z dnia 17 grudnia 2018 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8998)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, gdzie wystąpiły potwierdzone przypadki tej choroby u świń domowych lub dziczyńskich („zainteresowane państwa członkowskie”). W częściach I–IV załącznika do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono niektóre obszary zainteresowanych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE był wielokrotnie zmieniany w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które należało odzwierciedlić w tym załączniku. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2018/1856 ⁽⁵⁾ w następstwie niedawnych przypadków afrykańskiego pomoru świń w Belgii, na Węgrzech, Łotwie, Litwie i w Polsce.
- (2) Ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń wśród dzikich zwierząt jest związane z naturalnym powolnym rozprzestrzenianiem się tej choroby w populacjach dziczyńskich świń, jak też z działalnością człowieka, o czym świadczy niedawny rozwój epidemiologiczny tej choroby w Unii i co zostało udokumentowane przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w opinii naukowej panelu ds. zdrowia i warunków hodowli zwierząt, opublikowanej w dniu 14 lipca 2015 r.; w sprawozdaniu naukowym EFSA „Epidemiological analyses on African swine fever in the Baltic countries and Poland” (Analizy epidemiologiczne dotyczące afrykańskiego pomoru świń w krajach bałtyckich i Polsce), opublikowanym w dniu 23 marca 2017 r.; w sprawozdaniu naukowym EFSA „Epidemiological analyses on African swine fever in the Baltic countries and Poland” (Analizy epidemiologiczne dotyczące afrykańskiego pomoru świń w krajach bałtyckich i Polsce), opublikowanym w dniu 8 listopada 2017 r. oraz w sprawozdaniu naukowym EFSA „Epidemiological analyses of African swine fever in the European Union” (Analizy epidemiologiczne dotyczące afrykańskiego pomoru świń w Unii Europejskiej), opublikowanym w dniu 29 listopada 2018 r. ⁽⁶⁾
- (3) W dyrektywie Rady 2002/60/WE ⁽⁷⁾ ustanowiono minimalne unijne środki w zakresie zwalczania afrykańskiego pomoru świń. W szczególności w art. 9 dyrektywy 2002/60/WE przewidziano ustanowienie okręgów zapowietrzonych i zagrożonych po urzędowym stwierdzeniu rozpoznania afrykańskiego pomoru świń u świń w gospodarstwie, a w art. 10 i 11 tej dyrektywy określono środki, jakie należy wprowadzić w okręgach zapowietrzonych i zagrożonych, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się tej choroby. Ponadto w art. 15 dyrektywy

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1856 z dnia 27 listopada 2018 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 302 z 28.11.2018, s. 78).⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(7):4163; Dziennik EFSA 2017; 15(3):4732; Dziennik EFSA 2017; 15(11):5068; Dziennik EFSA 2018; 16(11):5494.⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27).

2002/60/WE przewidziano środki, które należy zastosować w przypadku potwierdzenia wystąpienia afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń, w tym objęcie urzędowym dozorem gospodarstw, w których utrzymuje się trzodę chlewną, na określonym obszarze zakażonym. Niedawne doświadczenia pokazują, że środki określone w dyrektywie 2002/60/WE są skuteczne w kontrolowaniu rozprzestrzeniania się tej choroby, w szczególności środki dotyczące czyszczenia i odkażania zakażonych gospodarstw.

- (4) Z uwagi na skuteczność środków stosowanych w państwach członkowskich zgodnie z dyrektywą 2002/60/WE, a w szczególności środków określonych w jej art. 10 ust. 4 lit. b), art. 10 ust. 5 oraz art. 15 i zgodnych ze środkami zmniejszającymi ryzyko w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, wskazanymi w Kodeksie zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt, niektóre obszary Litwy i Polski wymienione obecnie w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE powinny być wymienione w części II tego załącznika w związku z wygaśnięciem okresu trzech miesięcy, licząc od ostatecznego czyszczenia i odkażania zakażonych gospodarstw. Jako że w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE wymieniono obszary, na których sytuacja epidemiologiczna nadal się zmienia i jest bardzo dynamiczna, w przypadku wprowadzenia jakichkolwiek zmian w wykazie obszarów wymienionych w tej części szczególną uwagę należy zwrócić na ich wpływ na obszary otaczające.
- (5) Od czasu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2018/1856 na Łotwie, Litwie i w Polsce odnotowano kolejne przypadki afrykańskiego pomoru świń, które należy również odzwierciedlić w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (6) W listopadzie 2018 r. odnotowano kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń w okręgach telszańskim i mariampolskim na Litwie w bliskim sąsiedztwie obszarów wymienionych w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Te przypadki afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Litwy, na którym występuje afrykański pomór świń, powinien być wymieniony w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, a nie w jego części I.
- (7) W grudniu 2018 r. odnotowano kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń w powiecie Vainode na Łotwie w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Te przypadki afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Łotwy, na którym występuje afrykański pomór świń, powinien być wymieniony w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, a nie w jego części I.
- (8) W grudniu 2018 r. odnotowano kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń w powiatach giżyckim, hrubieszowskim i garwolińskim w Polsce na obszarach wymienionych w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE lub na obszarach w bliskim sąsiedztwie obszarów wymienionych w części I tego załącznika. Te przypadki afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniane obszary Polski, na których występuje afrykański pomór świń, powinny być wymienione w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, a nie w jego części I.
- (9) Aby uwzględnić niedawne zmiany sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii oraz aby proaktywnie zwalczać ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się tej choroby, na Łotwie, Litwie i w Polsce należy wyznaczyć nowe obszary podwyższonego ryzyka o odpowiedniej wielkości oraz uwzględnić je w części I i II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

w prowincji Luksemburg:

- obszar jest ograniczony z zewnątrz zgodnie z kierunkiem wskazówek zegara przez:
  - granicę z Francją,
  - N85: Rue de Carignan, Rue de France, Rue des Généraux Cuvelier, Rue de la Station, Rue de Neufchâteau,
  - N894: Rue de Chiny, Rue de la Fontenelle, Rue du Millénaire, Rue de la Goulette, Pont saint Nicolas, Rue des Combattants, Rue du Pré au bois,
  - N801: Rue Notre-Dame,
  - N894: Rue des Combattants, Rue des Tilleuls, Naleumont, Rue de Rindchay, Rue de la Distillerie,
  - N40: Rue de Luxembourg, Rue Ranci, Rue de la Chapelle,
  - Rue du Tombois,
  - Rue Du Pierroy,
  - Rue Saint-Orban,
  - Rue Saint-Aubain,
  - Rue des Cottages,
  - Rue de Relune,
  - Rue de Rulune,
  - Route de l'Ermitage,
  - N87: Route de Habay,
  - Chemin des Ecoliers,
  - Le Routy,
  - Rue Burgknapp,
  - Rue de la Halte,
  - Rue du Centre,
  - Rue de l'Eglise,
  - Rue du Marquisat,
  - Rue de la Carrière,
  - Rue de la Lorraine,
  - Rue du Beynert,
  - Millewée,
  - Rue du Tram,
  - Millewée,
  - N4: Route de Bastogne, Avenue de Longwy, Route de Luxembourg,
  - granicę z Wielkim Księstwem Luksemburga,
- obszar jest ograniczony z zewnątrz zgodnie z kierunkiem wskazówek zegara przez:
  - La N88, depuis son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange jusque son intersection avec la N891 au niveau de Gérrouville,
  - La N891 jusque son intersection avec la N83 au niveau de Jamoigne,

- La N83 jusque son intersection avec la N891,
- La N891 jusque son intersection avec la N879 au niveau de Marbehan,
- La N879 jusque son intersection avec la N897 au niveau de Marbehan,
- La N897 jusque son intersection avec la E25 - E411,
- La E25 - E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
- La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
- La N883 jusque son intersection avec la N88.

2. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

w obwodzie Silistra:

— w gminie Alfatar:

- Bistra,
- Alekovo,

— w gminie Dulovo:

- Kolobar,
- Varbina,
- Kozyak,
- Mezhden,
- Chukovetz,
- Tzar Asen,
- Cherkovna,
- Dulovo,
- Chernik,
- Poroyno,
- Vodno,
- Chernolik,

— w gminie Sitovo:

- Sitovo,
- Yastrebno,
- Slatina,

— w gminie Silistra:

- Bradvari,
- Zlatoklas,
- Yordanovo,
- Profesor Ishirkovo,
- Kazimir,
- Babuk,
- Sarpovo,
- Smiletz,
- Tzenovich,
- Polkownik Lambrinovo,
- Srebarna,
- Aydemir,
- Silistra,
- Kalipetrovo,

- w obwodzie Dobrich:
- w gminie General Toshevo:
    - Rosen,
    - Krasen,
    - Zhiten,
    - Snop,
    - Gradini,
  - w gminie Krushari:
    - Severnyak,
    - Abrit,
    - Dobrin,
    - Alexandria,
    - Polkovnik Dyakovo,
    - Zagortzi,
    - Krushartzi,
    - Bistretz,
    - Telerig,
    - Lozenetz,
  - w gminie Tervel:
    - Onogur,
    - Balik,
    - Angelariy,
    - Sarnetz,
    - Bozhan,
    - Popgruevo,
    - Kochmar,
    - Guslar,
    - Mali Izvor,
    - Tervel,
    - Bonevo,
    - Voynikovo,
    - Bezmer,
    - Chestimensko,
    - Profesor Zlatarski,
    - Kableshkovo,
    - Glavantzi,
    - Nova kamena,
    - Kladentzi,
    - Gradnitza,
  - w gminie Dobrich:
    - Kragulevo,
    - Dobrevo,
    - Cherna,
    - Pchelnik,
    - Zhitnitza,

- Polkovnik Ivanovo,
- Hitovo,
- Vodnyantzi,
- Feldfelbel Denkovo (Dyankovo),
- Podslon,
- Geshanovo.

3. Republika Czeska

Następujące obszary w Republice Czeskiej:

- okres Uherské Hradiště,
- okres Kroměříž,
- okres Vsetín,
- katastrální území obcí v okrese Zlín:
  - Bělov,
  - Biskupice u Luhačovic,
  - Bohuslavice nad Vláří,
  - Brumov,
  - Bylnice,
  - Divnice,
  - Dobrkovice,
  - Dolní Lhota u Luhačovic,
  - Drnovice u Valašských Klobouk,
  - Halenkovice,
  - Haluzice,
  - Hrádek na Vlárské dráze,
  - Hřivínův Újezd,
  - Jestřabí nad Vláří,
  - Kaňovice u Luhačovic,
  - Kelníky,
  - Kladná-Žilín,
  - Kochavec,
  - Komárov u Napajedel,
  - Křekov,
  - Lipina,
  - Lipová u Slavičína,
  - Ludkovice,
  - Luhačovice,
  - Machová,
  - Mirošov u Valašských Klobouk,
  - Mysločovice,
  - Napajedla,
  - Návojná,
  - Nedašov,
  - Nedašova Lhota,
  - Nevšová,
  - Otrokovice,

- Petrůvka u Slavičina,
- Pohořelice u Napajedel,
- Polichno,
- Popov nad Vlárí,
- Poteč,
- Pozlovice,
- Rokytnice u Slavičina,
- Rudimov,
- Řetechov,
- Sazovice,
- Sidonie,
- Slavičín,
- Smolina,
- Spytihněv,
- Svatý Štěpán,
- Šanov,
- Šarovy,
- Štítná nad Vlárí,
- Tichov,
- Tlumačov na Moravě,
- Valašské Klobouky,
- Velký Ořechov,
- Vlachova Lhota,
- Vlachovice,
- Vrbětice,
- Žlutava.

4. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Hiiu maakond.

5. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 650100, 650200, 650300, 650400, 650500, 650600, 650700, 650800, 650900, 651000, 651100, 651200, 651300, 651400, 651500, 651610, 651700, 651801, 651802, 651803, 651900, 652000, 652100, 652200, 652300, 652400, 652500, 652601, 652602, 652603, 652700, 652800, 652900, 653000, 653100, 653200, 653300, 653401, 653403, 653500, 653600, 653700, 653800, 653900, 654000, 654201, 654202, 654301, 654302, 654400, 654501, 654502, 654600, 654700, 654800, 654900, 655000, 655100, 655200, 655300, 655400, 655500, 655600, 655700, 655800, 655901, 655902, 656000, 656100, 656200, 656300, 656400, 656600, 657300, 657400, 657500, 657600, 657700, 657800, 657900, 658000, 658100, 658201, 658202, 658403, 659210, 659220, 659300, 659400, 659500, 659601, 659602, 659901, 660000, 660100, 660200, 660400, 660501, 660502, és 660600 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900150, 900250, 900350, 900450, 900550, 900650, 900660, 900670, 900750, 900850, 900860, 900930, 900950, 901050, 901150, 901250, 901260, 901270, 901350, 901450, 901551, 901560, 901570, 901580, 901590, 901650, 901660, 901850, 901950, 902050, 902850, 902860, 902950, 902960, 903050, 903150, 903250, 903350, 903360, 903370, 903450, 903550, 904450, 904550, 904650, 904750, 904760, 905450 és 905550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Heves megye 700150, 700250, 700260, 700350, 700450, 700460, 700550, 700650, 700750, 700850, 702350, 702450, 702550, 702750, 702850, 703350, 703360, 703450, 703550, 703610, 703750, 703850, 703950, 704050, 704150, 704250, 704350, 704450, 704550, 704650, 704750, 704850, 704950, 705050, 705250, 705350, 705510 és 705610 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750250, 750260, 750350, 750450, 750460, 750550, 750650, 750750, 750850, 750950 és 750960 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550120, 550130, 550210, 550710, 550810, 551450, 551460, 551550, 551650, 551710, 552010, 552150, 552250, 552350, 552360, 552450, 552460, 552520, 552550, 552610, 552620, 552710, 552850, 552860, 552950, 552960, 552970, 553050, 553110, 553250, 553260, 553350, 553650, 553750, 553850, 553910 és 554050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571250, 571350, 571550, 571610, 571750, 571760, 572250, 572350, 572550, 572850, 572950, 573360, 573450, 580050 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850650, 850850, 851851, 851852, 851950, 852350, 852450, 852550, 852750, 853560, 853650, 853751, 853850, 853950, 853960, 854050, 854150, 854250, 854350, 855250, 855350, 855450, 855460, 855550, 855650, 855660, 855750, 855850, 855950, 855960, 856012, 856050, 856150, 856260, 857050, 857150, 857350 és 857450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

6. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Aizputes novada Aizputes, Cīravas, Lažas, Kazdangas pagasts un Aizputes pilsēta,
- Alsungas novads,
- Durbes novada Dunalkas un Tadaikū pagasts,
- Kuldīgas novada Gudenieku pagasts,
- Pāvilostas novada Sakas pagasts un Pāvilostas pilsēta,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts,
- Grobiņas novada Bārtas un Gaviezes pagasts,
- Rucavas novada Dunikas pagasts.

7. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Smalininkų ir Viešvilės seniūnijos,
- Kelmės rajono savivaldybė: Kelmės, Kelmės apylinkių, Kražių, Kukečių, Liolių, Pakražančio seniūnijos, Tytuvėnų seniūnijos dalis į vakarus ir šiaurę nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105, ir Vaiguvos seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė: Sedos, Šerkšnėnų ir Židikų seniūnijos,
- Pagėgių savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė: Girkalnio ir Kalnųjų seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. A1, Nemakščių, Paliepių, Raseinių, Raseinių miesto ir Viduklės seniūnijos,
- Rietavo savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybė: Barstyčių ir Ylakių seniūnijos,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė: Juknaičių, Kintų, Šilutės ir Usėnų seniūnijos,
- Tauragės rajono savivaldybė: Lauksargių, Skaudvilės, Tauragės, Mažonų, Tauragės miesto ir Žygaičių seniūnijos.

8. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gmina Dubeninki w powiecie gołdapskim,
- gmina Ruciane-Nida i część gminy Pisz położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 oraz miasto Pisz w powiecie piskim,

- gminy Miłki, Ryn, część gminy wiejskiej Giżycko położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 59 i 63 i miasto Giżycko w powiecie giżyckim,
- gminy Mikołajki, Piecki, część gminy Sorkwity położona na południe od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo w powiecie mrągowym,
- gmina Bisztynek w powiecie bartoszyckim,
- gminy Dźwierzuty i Świętajno w powiecie szczycieńskim.
- gminy Lubomino, część gminy Orneta położona na zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową łączącą miejscowości Lubomino i Pieniężno, część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński oraz na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 i część gminy Kiwity położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 w powiecie lidzbarskim,
- gminy Elbląg, Godkowo, Gronowo Elbląskie, Markusy, Pasłęk i część gminy Tolkmicko niewymieniona w części II załącznika w powiecie elbląskim oraz strefa wód przybrzeżnych Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej,
- powiat miejski Elbląg,
- gminy Biskupiec, Dobre Miasto, Jeziorany, Kolno i Świątki w powiecie olsztyńskim,
- gmina Miłakowo w powiecie ostródzkim,

w województwie podlaskim:

- gminy Brańsk z miastem Brańsk, Rudka i Wyszki w powiecie bielskim,
- gmina Perlejewo w powiecie siemiatyckim,
- gminy Kolno z miastem Kolno, Mały Płock i Turośl w powiecie kolneńskim,
- gmina Poświętne w powiecie białostockim,
- gminy Kołaki Kościelne, Rutki, Szumowo, część gminy Zambrów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 i miasto Zambrów w powiecie zambrowskim,
- gminy Wiżajny i Przerośl w powiecie suwalskim,
- gminy Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciechanowiec, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród i Zbójna w powiecie łomżyńskim.

w województwie mazowieckim:

- gminy Ceranów, Kosów Lacki, Sabnie, Sterdyń, część gminy Bielany położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 i część gminy wiejskiej Sokołów Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 w powiecie sokołowskim,
- gminy Grębków, Korytnica, Liw, Łochów, Miedzna, Sadowne, Stoczek, Wierzbno i miasto Węgrów w powiecie węgrowskim,
- część gminy Kotuń położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Nowa Dąbrówka, Pieróg, Kotuń wzdłuż ulicy Gorzkowskiego i Kolejowej do przejazdu kolejowego łączącego się z ulicą Siedlecką, Broszków, Żuków w powiecie siedleckim,
- gminy Rzekuń, Troszyn, Lelis, Czerwin i Goworowo w powiecie ostrołęckim,
- powiat miejski Ostrołęka,
- powiat ostrowski,
- gminy Karniewo, Maków Mazowiecki, Rzewnie i Szelków w powiecie makowskim,
- gmina Krasne w powiecie przasnyskim,
- gminy Mała Wieś i Wyszogród w powiecie płockim,
- gminy Ciechanów z miastem Ciechanów, Gliniojeck, Gołymyń – Ośrodek, Ojrzeń, Opinogóra Górna i Sońsk w powiecie ciechanowskim,
- gminy Baboszewo, Czerwińsk nad Wisłą, Naruszewo, Płońsk z miastem Płońsk, Sochocin i Załuski w powiecie płońskim,

- gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
  - gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszków, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
  - gminy Jadów, Klembów, Poświętne, Strachówka i Tłuszcz w powiecie wołomińskim,
  - gminy Dobre, Jakubów, Mrozy, Kałuszyn, Stanisławów, część gminy Cegłów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości Wiciejów, Mienia, Cegłów i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Cegłów, Skwarne i Podskwarne biegnącą do wschodniej granicy gminy i część gminy Mińsk Mazowiecki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mińsk Mazowiecki i na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy miasta Mińsk Mazowiecki łączącą miejscowości Targówka, Budy Barczackie do wschodniej granicy gminy w powiecie mińskim,
  - gminy Sobolew, Trojanów i Żelechów w powiecie garwolińskim,
  - gminy Garbatka Letnisko, Gniewoszków i Sieciechów w powiecie kozienickim,
  - gminy Baranów i Jaktorów w powiecie grodziskim,
  - powiat zyrardowski,
  - gminy Belsk Duży, Błędów, Goszczyn i Mogielnica w powiecie grójeckim,
  - gminy Białobrzegi, Promna, Stara Błotnica, Wyśmierzyce i część gminy Stromiec położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzezkim,
  - gminy Jedlińsk, Jastrzębia i Pionki z miastem Pionki w powiecie radomskim,
  - gminy Iłów, Młodzieszyn, Nowa Sucha, Rybno, Sochaczew z miastem Sochaczew i Teresin w powiecie sochaczewskim,
  - gmina Policzna w powiecie zwoleńskim,
  - gmina Solec nad Wisłą w powiecie lipskim.
- w województwie lubelskim:
- gminy Bełżyce, Borzechów, Niedrzwica Duża, Jabłonna, Krzczonów, Jastków, Konopnica, Wólka, Głusk, Strzyżewice i Wojciechów w powiecie lubelskim,
  - gminy Miączyn, Nielisz, Sitno, Stary Zamość, Komarów-Osada i część gminy wiejskiej Zamość położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie zamojskim,
  - powiat miejski Zamość,
  - gmina Trzeszczany w powiecie hrubieszowskim,
  - gminy Jeziorzany i Kock w powiecie lubartowskim,
  - gminy Adamów i Serokomla w powiecie łukowskim,
  - powiat rycki,
  - gminy Janowiec, i część gminy wiejskiej Puławy położona na zachód od rzeki Wisły w powiecie puławskim,
  - gminy Chodel, Karczmiska, Łaziska, Opole Lubelskie, Poniatowa i Wilków w powiecie opolskim,
  - gminy Mełgiew, Rybczewice, miasto Świdnik i część gminy Piaski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od wschodniej granicy gminy Piaski do skrzyżowania z drogą nr S12 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania dróg nr 17 i nr S12 przez miejscowość Majdan Brzezicki do północnej granicy gminy w powiecie świdnickim;
  - gminy Gorzków, Rudnik i Żółkiewka w powiecie krasnostawskim,
  - gminy Bełzec, Jarczów, Lubycza Królewska, Rachanie, Susiec, Ulhówek i część gminy Łaszczów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 852 w powiecie tomaszowskim,
  - gminy Łukowa i Obsza w powiecie biłgorajskim,
  - powiat miejski Lublin,
  - gminy Kraśnik z miastem Kraśnik, Szastarka, Trzydnik Duży, Urzędów, Wilkołaz i Zakrzówek w powiecie kraśnickim,
  - gminy Modliborzyce i Potok Wielki w powiecie janowskim.

w województwie podkarpackim:

- gminy Horyniec-Zdrój, Narek, Stary Dzików, Wielkie Oczy i część gminy Oleszyce położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy przez miejscowość Borchów do skrzyżowania z drogą nr 865 w miejscowości Oleszyce, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą biegnącą w kierunku północno-zachodnim przez miejscowość Lubomierz – na południe od linii wyznaczonej przez tę drogę do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Uszkowce i Nowy Dzików – na zachód od tej drogi w powiecie lubaczowskim,
- gminy Laszki i Wiązownica w powiecie jarosławskim,
- gminy Pysznica, Zaleszany i miasto Stalowa Wola w powiecie stalowowolskim,
- gmina Gorzyce w powiecie tarnobrzeskim.

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Tarłów i Ożarów w powiecie opatowskim,
- gminy Dwikozy, Zawichost i miasto Sandomierz w powiecie sandomierskim.

9. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Județul Alba cu următoarea delimitare:
  - La nord de drumul național nr. 7,
- Județul Arad cu următoarea delimitare:
  - La nord de linia descrisă de următoarele localități:
    - Macea,
    - Șiria,
    - Bârzava,
    - Toc, care se află la jonctiunea cu drumul național nr. 7,
    - La nord de drumul național nr. 7,
- Restul județului Argeș care nu a fost inclus în partea III,
- Județul Bistrița,
- Județul Brașov,
- Județul Cluj,
- Județul Covasna,
- Județul Harghita,
- Județul Hunedoara cu următoarea delimitare:
  - La nord de linia descrisă de următoarele localități:
    - Brănișca,
    - Municipiul Deva,
    - Turdaș,
    - Localitățile Zam și Aurel Vlaicu, care se află la jonctiunea cu drumul național nr. 7,
    - La nord de drumul național nr. 7,
- Județul Iași,
- Județul Neamț,
- Județul Vâlcea,
- Județul Bistrița Nasaud,
- Restul județului Maramureș care nu a fost inclus în Partea III cu următoarele comune:
  - Comuna Vișeu de Sus,
  - Comuna Borșa,
  - Comuna Oarța de Jos,
  - Comuna Suciul de Sus,

- Comuna Moisei,
  - Comuna Coroieni,
  - Comuna Târgu Lăpuș,
  - Comuna Vima Mică,
  - Comuna Boiu Mare,
  - Comuna Valea Chioarului,
  - Comuna Ulmeni,
  - Comuna Băsești,
  - Comuna Baia Mare,
  - Comuna Tăuții Magherăuș,
  - Comuna Cicărlău,
  - Comuna Seini,
  - Comuna Ardușat,
  - Comuna Farcasa,
  - Comuna Salsig,
  - Comuna Asuaju de Sus,
  - Comuna Băița de sub Codru,
  - Comuna Bicz,
  - Comuna Grosi,
  - Comuna Recea,
  - Comuna Baia Sprie,
  - Comuna Sisesti,
  - Comuna Cernesti,
  - Copalnic Mănăstur,
  - Comuna Dumbrăvița,
  - Comuna Cupsieni,
  - Comuna Șomcuța Mare,
  - Comuna Sacaleșeni,
  - Comuna Remetea Chioarului,
  - Comuna Mireșu Mare,
  - Comuna Ariniș.
- Restul județului Mehedinți care nu a fost inclus în Partea III cu următoarele comune:
- Comuna Garla Mare,
  - Hinova,
  - Burila Mare,
  - Gruia,
  - Pristol,
  - Dubova,
  - Municipiul Drobeta Turnu Severin,
  - Eselnița,
  - Salcia,
  - Devesel,
  - Svinița,
  - Gogoșu,

- Simian,
- Orșova,
- Obârșia Closani,
- Baia de Aramă,
- Bala,
- Florești,
- Broșteni,
- Corcova,
- Isverna,
- Balta,
- Podeni,
- Cireșu,
- Ilovița,
- Ponoarele,
- Ilovăț,
- Patulele,
- Jiana,
- Iyvoru Bârzii,
- Malovat,
- Bălvănești,
- Breznița Ocol,
- Godeanu,
- Padina Mare,
- Corlățel,
- Vânju Mare,
- Vânjuleț,
- Obârșia de Câmp,
- Vânători,
- Vladaia,
- Pungina,
- Cujmir,
- Oprișor,
- Dârvari,
- Căzănești,
- Husnicioara,
- Poroina Mare,
- Prunișor,
- Tămna,
- Livezile,
- Rogova,
- Voloiac,
- Sisești,
- Sovarna,
- Bălăcița,
- Județul Gorj.

CZĘŚĆ II

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

w prowincji Luksemburg:

- obszar jest ograniczony zgodnie z kierunkiem wskazówek zegara przez:
  - La N88, depuis son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange jusque son intersection avec la N891 au niveau de Géroville,
  - La N891 jusque son intersection avec la N83 au niveau de Jamoigne,
  - La N83 jusque son intersection avec la N891,
  - La N891 jusque son intersection avec la N879 au niveau de Marbehan,
  - La N879 jusque son intersection avec la N897 au niveau de Marbehan,
  - La N897 jusque son intersection avec la E25 - E411,
  - La E25 - E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
  - La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
  - La N883 jusque son intersection avec la N88.

2. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

w obwodzie Silistra:

- w gminie Kaynardzha:
  - Voynovo,
  - Kaynardzha,
  - Kranovo,
  - Zarnik,
  - Dobrudzhanka,
  - Golesh,
  - Svetoslav,
  - Polk. Cholakovo,
  - Kamentzi,
  - Gospodinovo,
  - Sredishte,
  - Strelkovo,
  - Poprusanovo,
  - Posev,
- w gminie Alfatar:
  - Alfatar,
  - Kutlovitza,
  - Vasil Levski,
- w gminie Silistra:
  - Glavan,
  - Popkralevo,
  - Bogorovo,
  - Sratzimir,
  - Bulgarka,

w obwodzie Dobrich:

- w gminie Krushari:
  - Kapitan Dimitrovo,
  - Ognyanovo,
  - Zimnitza,
- w gminie Tervel:
  - Brestnitza,
  - Kolartzi.

3. Republika Czeska

Następujące obszary w Republice Czeskiej:

- katastrální území obcí v okrese Zlín:
  - Bohuslavice u Zlína,
  - Bratřejov u Vizovic,
  - Březnice u Zlína,
  - Březová u Zlína,
  - Březůvky,
  - Dešná u Zlína,
  - Dolní Ves,
  - Doubravy,
  - Držková,
  - Fryšták,
  - Horní Lhota u Luhačovic,
  - Horní Ves u Fryštáku,
  - Hostišová,
  - Hrobice na Moravě,
  - Hvozdná,
  - Chrastěšov,
  - Jaroslavice u Zlína,
  - Jasenná na Moravě,
  - Karlovice u Zlína,
  - Kašava,
  - Klečůvka,
  - Kostelec u Zlína,
  - Kudlov,
  - Kvítkovice u Otrokovic,
  - Lhota u Zlína,
  - Lhotka u Zlína,
  - Lhotsko,
  - Lípa nad Dřevnicí,
  - Loučka I,
  - Loučka II,
  - Louky nad Dřevnicí,
  - Lukov u Zlína,
  - Lukoveček,
  - Lutonina,

- Lužkovice,
- Malenovice u Zlína,
- Mladcová,
- Neubuz,
- Oldřichovice u Napajedel,
- Ostrata,
- Podhradí u Luhačovic,
- Podkopná Lhota,
- Provodov na Moravě,
- Prštné,
- Příluky u Zlína,
- Racková,
- Raková,
- Salaš u Zlína,
- Sehradice,
- Slopné,
- Slušovice,
- Štípa,
- Tečovice,
- Trnava u Zlína,
- Ublo,
- Újezd u Valašských Klobouk,
- Velíková,
- Veselá u Zlína,
- Vítová,
- Vizovice,
- Vlčková,
- Všemina,
- Vysoké Pole,
- Zádveřice,
- Zlín,
- Želechovice nad Dřevnicí.

4. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

5. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Heves megye 700860, 700950, 701050, 701111, 701150, 701250, 701350, 701550, 701560, 701650, 701750, 701850, 701950, 702050, 702150, 702250, 702260, 702950, 703050, 703150, 703250, 703370, 705150 és 705450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850950, 851050, 851150, 851250, 851350, 851450, 851550, 851560, 851650, 851660, 851751, 851752, 852850, 852860, 852950, 852960, 853050, 853150, 853160, 853250, 853260, 853350, 853360, 853450, 853550, 854450, 854550, 854560, 854650, 854660, 854750, 854850, 854860, 854870, 854950, 855050, 855150, 856250, 856350, 856360, 856450, 856550, 856650, 856750, 856760, 856850, 856950, 857650, valamint 850150, 850250, 850260, 850350, 850450, 850550, 852050, 852150, 852250 és 857550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Nógrád megye 550110, 550310, 550320, 550450, 550460, 550510, 550610, 550950, 551010, 551150, 551160, 551250, 551350, 551360, 551810 és 551821 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 656701, 656702, 656800, 656900, 657010, 657100, 658310, 658401, 658402, 658404, 658500, 658600, 658700, 658801, 658802, 658901, 658902, 659000, 659100, 659701, 659800 és 660800 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

6. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads Kalvenes pagasts,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojās novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads Blīdenes pagasts, Remtes pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa 1154 un P109,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Durbes novads Durbes un Vecpils pagasts,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,

- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Padures, Rendas, Kabiles, Rumbas, Kurmāles, Pelču, Snēpeles, Turlavas, Laidu un Vārmes pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,

- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novada Novadnieku, Kursīšu, Zvārdes, Pampāļu, Šķēdes, Nīgrandes, Zaņas, Ezeres, Rubas, Jaunauces un Vadakstes pagasts,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novads,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novads,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

7. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Alytaus rajono savivaldybė: Alovės, Butrimonių, Daugų, Krokialaukio, Miroslavo, Nemunaičio, Pivašiūnų Simno ir Raitininkų seniūnijos,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė: Kepalių, Kriukų, Saugėlaukio ir Satkūnų seniūnijos,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Jurbarko miesto ir Jurbarkų seniūnijos,
- Kaišiadorių miesto savivaldybė,

- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kazlų Rūdos savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė: Tytuvėnų seniūnijos dalis į rytus ir pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105, Užvenčio ir Šaukėnų seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė: Būdveičių, Kapčiamiesčio, Krosnos, Kūčiūnų ir Noragėlių seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė: Igliaukos, Gudelių, Liudvinavo, Sasnavos, Šunskų seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė: Šerkšnėnų, Židikų ir Sedos seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė: Aukštelkų seniūnija, Baisogalos seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 144, Radviliškio, Radviliškio miesto seniūnija, Šeduvos miesto seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A9 ir į vakarus nuo kelio Nr. 3417, Tyrulių, Pakalniškių, Sidabravo, Skėmių, Šeduvos miesto seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. A9 ir į rytus nuo kelio Nr. 3417, ir Šiaulėnų seniūnijos,
- Prienų miesto savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Šilavoto ir Veiverių seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos, Betygalos, Pagojukų, Šiluvos, Kalnųjų seniūnijos ir Girkalnio seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė: Rusnės seniūnija,
- Širvintų rajono savivaldybės, Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė: Batakių ir Gaurės seniūnijos,
- Telšių rajono savivaldybė: Degaičių, Gadūnavo, Luokės, Nevarėnų, Ryškėnų, Telšių miesto, Upynos, Varnių, Viešvėnų ir Žarėnų seniūnijos,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

8. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- Gminy Kalinowo, Prostki, Stare Juchy i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,

- gminy Milejewo, Młynary i część obszaru lądowego gminy Tolkmicko położona na południe od linii brzegowej Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej do granicy z gminą wiejską Elbląg w powiecie elbląskim,
- gminy Kruklanki, Wydminy i część gminy wiejskiej Giżycko położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 59 i 63 w powiecie giżyckim,
- gmina Gołdap i część gminy Banie Mazurskie położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 w powiecie gołdapskim,
- gmina Pozezdrze i część gminy Węgorzewo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przysań i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przysań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radziejewo, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
- powiat olecki,
- gminy Orzysz, Biała Piska i część gminy Pisz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 w powiecie piskim,
- gmina Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie, część gminy wiejskiej Bartoszyce położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 57 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 51 do południowej granicy gminy i miasto Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- powiat braniewski,
- gminy Kętrzyn z miastem Kętrzyn, Reszel i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- część gminy Kiwity położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 513, część gminy Orneta położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową łączącą miejscowości Lubomino i Pieniężno, część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 biegnącą od południowo-zachodniej granicy gminy do południowo-zachodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński i na północ od granic miasta Lidzbark Warmiński oraz linii wyznaczonej przez drogę nr 513 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- część gminy Sorkwity położona na północ od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo w powiecie mrągowym;

w województwie podlaskim:

- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Śniadowo, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- gminy Mielnik, Nurzec-Stacja, Grodzisk, Drohiczyn, Dziadkowice, Milejczyce i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
- powiat hajnowski,
- gminy Kobylin-Borzymy i Sokoły w powiecie wysokomazowieckim,
- część gminy Zambrów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 w powiecie zambrowskim,
- gminy Grabowo i Stawiski w powiecie kolneńskim,
- gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Juchnowiec Kościelny, Łapy, Michałowo, Supraśl, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady i Choroszcz w powiecie białostockim,
- gminy Boćki, Orla i Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski w powiecie bielskim,
- gminy Bakałarzewo, Filipów, Jeleniewo, Raczki, Rutka-Tartak, Suwałki i Szypliszki w powiecie suwalskim,
- powiat miejski Suwałki,

- powiat augustowski,
- powiat sokólski,
- powiat miejski Białystok.

w województwie mazowieckim:

- gminy Przesmyki, Wodynie, Skórzec, Mokobody, Mordy, Siedlce, Suchożebry, Zbuczyn i część gminy Kotuń położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Nowa Dąbrówka, Pieróg, Kotuń wzdłuż ulicy Gorzkowskiego i Kolejowej do przejazdu kolejowego łączącego się z ulicą Siedlecką, Broszków, Żuków w powiecie siedleckim,
- powiat miejski Siedlce,
- gminy Repki, Jabłonna Lacka, część gminy Bielany położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 i część gminy wiejskiej Sokołów Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 w powiecie sokołowskim,
- powiat łosicki,
- gmina Brochów w powiecie sochaczewskim,
- powiat nowodworski,
- gminy Joniec i Nowe Miasto w powiecie płońskim,
- gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułuskim,
- gminy Dąbrówka, Kobyłka, Marki, Radzymin, Wołomin, Zielonka i Ząbki w powiecie wołomińskim,
- część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gminy Dębe Wielkie, Halinów, Latowicz, Siennica, Sulejówek, część gminy Cegłów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości Wiciejów, Mienia, Cegłów i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Cegłów, Skwarne i Podskwarne biegnącą do wschodniej granicy gminy, część gminy Mińsk Mazowiecki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mińsk Mazowiecki i na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy miasta Mińsk Mazowiecki łączącą miejscowości Targówka, Budy Barczątkie do wschodniej granicy gminy i miasto Mińsk Mazowiecki w powiecie mińskim,
- gminy Borowie, Wilga, Garwolin z miastem Garwolin, Górzno, Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Parysów, Pilawa i Miastków Kościelny w powiecie garwolińskim,
- powiat otwocki,
- powiat warszawski zachodni,
- powiat legionowski,
- powiat piaseczyński,
- powiat pruszkowski,
- gminy Chynów, Grójec, Jasieniec, Pniewy i Warka w powiecie grójeckim,
- gminy Milanówek, Grodzisk Mazowiecki, Podkowa Leśna i Żabia Wola w powiecie grodziskim,
- gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
- część gminy Stromiec położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzeskim,
- powiat miejski Warszawa.

w województwie lubelskim:

- gminy Borki, Czemierniki, Kąkolewnica, Komarówka Podlaska, Wołyn i Radzyń Podlaski z miastem Radzyń Podlaski w powiecie radzyńskim,
- gminy Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Krzywda, Stanin, część gminy wiejskiej Łuków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wólka Świątkowa do północnej granicy miasta Łuków i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
- gminy Janów Podlaski, Kodeń, Tucznna, Leśna Podlaska, Rossosz, Łomazy, Konstantynów, Piszczac, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie, Terespol z miastem Terespol, Drelów, Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski w powiecie białskim,

- powiat miejski Biała Podlaska,
  - gmina Łęczna i część gminy Spiczyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łączyńskim,
  - część gminy Siemień położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na zachód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
  - gminy Niedźwiada, Ostrówek, Abramów, Firlej, Kamionka, Michów i Lubartów z miastem Lubartów, w powiecie lubartowskim,
  - gminy Niemce i Garbów w powiecie lubelskim,
  - część gminy Piaski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od wschodniej granicy gminy Piaski do skrzyżowania z drogą nr S12 i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania dróg nr 17 i nr S12 przez miejscowość Majdan Brzezicki do północnej granicy gminy w powiecie świdnickim;
  - gmina Fajslawice, Izbica, Kraśniczyn, część gminy Krasnystaw położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od północno-wschodniej granicy gminy do granicy miasta Krasnystaw, miasto Krasnystaw i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
  - gminy Dołhobyczów, Mircze, Werbkowice i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 i miasto Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,
  - gmina Telatyn, Tyszowce i część gminy Łaszczów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 852 w powiecie tomaszowskim,
  - część gminy Wojsławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
  - gmina Grabowiec i Skierbieszów w powiecie zamojskim,
  - gminy Markuszów, Nałęczów, Kazimierz Dolny, Końskowola, Kurów, Wąwolnica, Żyrzyn, Baranów, część gminy wiejskiej Puławy położona na wschód od rzeki Wisły i miasto Puławy w powiecie puławskim,
  - gminy Annapol, Dzierzkowice i Gościeradów w powiecie kraśnickim,
  - gmina Józefów nad Wisłą w powiecie opolskim,
- w województwie podkarpackim:
- gminy Radomyśl nad Sanem i Zaklików w powiecie stalowowolskim.

CZĘŚĆ III

1. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Brocēnu novada Cieceres un Gaiķu pagasts, Remtes pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa 1154 un P109, Brocēnu pilsēta,
- Saldus novada Saldus, Zirņu, Lutriņu un Jaunlutriņu pagasts, Saldus pilsēta.

2. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Akmenės rajono savivaldybė,
- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė: Alytaus, Punios seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Girdžių, Juodaičių, Raudonės, Seredžiaus, Skirsnemunės, Šimkaičių ir Veliuonos seniūnijos,
- Joniškio rajono savivaldybė: Gaižaičių, Gataučių, Joniškio, Rudiškių, Skaistgirio, Žagarės seniūnijos,
- Lazdijų rajono savivaldybė: Lazdijų miesto, Lazdijų, Seirijų, Šeštokų, Šventėžio, Teizių ir Veisiejų seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Mokolų, Narto, Marijampolės seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybės: Laižuvos, Mažeikių apylinkės, Mažeikių, Reivyčių, Tirkšlių ir Viekšnių seniūnijos,

- Prienių rajono savivaldybė: Jiezno ir Stakliškių seniūnijos,
- Radviliškio rajono savivaldybė: Baisogalos seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 144, Grinkiškio ir Šaukoto seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Kalnųjų seniūnijos ir Girkalnio seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė: Tryškių seniūnija,

3. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gmina Sępolec i część gminy wiejskiej Bartoszyce położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 57 i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 51 do południowej granicy gminy w powiecie bartoszyckim,
- gminy Srokowo, Barciany i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Kreliekajmy i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gmina Budry i część gminy Węgorzewo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przysań i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przysań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radzieje, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
- część gminy Banie Mazurskie położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 w powiecie gołdapskim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Domanice, Korczew, Paprotnia i Wiśniew w powiecie siedleckim,

w województwie lubelskim:

- gminy Białopole, Dubienka, Chełm, Leśniowice, Wierzbica, Sawin, Ruda Huta, Dorohusk, Kamień, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze, Żmudź i część gminy Wojsławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
- powiat miejski Chełm,
- gmina Siennica Różana część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 i część gminy Krasnystaw położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od północno-wschodniej granicy gminy do granicy miasta Krasnystaw w powiecie krasnostawskim,
- gminy Hanna, Hańsk, Wola Uhruska, Urszulin, Stary Brus, Wiryki i gmina wiejska Włodawa w powiecie włodawskim,
- gminy Cyców, Ludwin, Puchaczów, Milejów i część gminy Spiczyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łęczyńskim,
- gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
- gminy Jabłoń, Podedwórze, Dębowa Kłoda, Parczew, Sosnowica, część gminy Siemień położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na wschód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
- gminy Sławatycze, Sosnówka, i Wisznice w powiecie białskim,
- gmina Ulan Majorat w powiecie radzyńskim,
- gminy Ostrów Lubelski, Serniki i Uścimów w powiecie lubartowskim,

- gmina Wojcieszków i część gminy wiejskiej Łuków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wólka Świątkowa do północnej granicy miasta Łuków, a następnie na północ, zachód, południe i wschód od linii stanowiącej północną, zachodnią, południową i wschodnią granicę miasta Łuków do jej przecięcia się z drogą nr 806 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków w powiecie łukowskim;
- gminy Horodło, Uchanie i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 biegnącą od zachodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów do granicy miasta Hrubieszów oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 biegnącą od wschodniej granicy miasta Hrubieszów do wschodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,

w województwie podkarpackim:

- gminy Cieszanów, Lubaczów z miastem Lubaczów i część gminy Oleszyce położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy przez miejscowość Borchów do skrzyżowania z drogą nr 865 w miejscowości Oleszyce, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą biegnącą w kierunku północno-zachodnim przez miejscowość Lubomierz – na północ od linii wyznaczonej przez tę drogę do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Uszkowce i Nowy Dzików – na wschód od tej drogi w powiecie lubaczowskim.

4. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Partea din judeţul Maramureş cu următoarele delimitări:
  - Comuna Petrova,
  - Comuna Bistra,
  - Comuna Repedea,
  - Comuna Poienile de sub Munte,
  - Comuna Vişeu e Jos,
  - Comuna Ruscova,
  - Comuna Leordina,
  - Comuna Rozavlea,
  - Comuna Strâmtura,

- Comuna Bârsana,
- Comuna Rona de Sus,
- Comuna Rona de Jos,
- Comuna Bocoiu Mare,
- Comuna Sighetu Marmației,
- Comuna Sarasau,
- Comuna Câmpulung la Tisa,
- Comuna Săpânța,
- Comuna Remeti,
- Comuna Giulești,
- Comuna Ocna Șugatag,
- Comuna Desești,
- Comuna Budești,
- Comuna Băiuț,
- Comuna Căvnic,
- Comuna Lăpuș,
- Comuna Dragomirești,
- Comuna Ieud,
- Comuna Saliștea de Sus,
- Comuna Săcel,
- Comuna Călinești,
- Comuna Vadu Izei,
- Comuna Botiza,
- Comuna Bogdan Vodă,
- Localitatea Groșii Țibileșului, comuna Suciul de Sus,
- Localitatea Vișeu de Mijloc, comuna Vișeu de Sus,
- Localitatea Vișeu de Sus, comuna Vișeu de Sus.
- Partea din județul Mehedinți cu următoarele comune:
  - Comuna Strehăia,
  - Comuna Greci,
  - Comuna Brejnita Motru,
  - Comuna Butoiești,
  - Comuna Stângăceaua,
  - Comuna Grozești,
  - Comuna Dumbrava de Jos,
  - Comuna Băcles,
  - Comuna Bălăcița,
- Partea din județul Argeș cu următoarele comune:
  - Comuna Bârla,
  - Comuna Miroși,
  - Comuna Popești,
  - Comuna Ștefan cel Mare,
  - Comuna Slobozia,
  - Comuna Mozăceni,

- Comuna Negrași,
- Comuna Izvoru,
- Comuna Recea,
- Comuna Căldăraru,
- Comuna Ungheni,
- Comuna Hârsești,
- Comuna Stolnici,
- Comuna Vulpești,
- Comuna Rociu,
- Comuna Lunca Corbului,
- Comuna Costești,
- Comuna Mărăsești,
- Comuna Poiana Lacului,
- Comuna Vedea,
- Comuna Uda,
- Comuna Cuca,
- Comuna Morărești,
- Comuna Cotmeanaă,
- Comuna Răchițele de Jos,
- Comuna Drăganu-Olteni,
- Comuna Băbana,
- Comuna Bascov,
- Comuna Moșoaia,
- Municipiul Pitești,
- Comuna Albota,
- Comuna Oarja,
- Comuna Bradu,
- Comuna Suseni,
- Comuna Căteasca,
- Comuna Rătești,
- Comuna Teiu,
- Județul Olt,
- Județul Dolj.

CZEŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary we Włoszech:

- tutto il territorio della Sardegna.”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL